

Závěrečná zpráva

4.11.-7.11.2004

66hodin... Světlo a tma. Chlad. Únava. Napětí ...**66hodin...** Parta kamarádů. Mapa. Tajná cesta. Bloudění
...**66hodin...** Odvaha. Odhodlání. Dobrý nápad ...**66hodin...** Sebezapření. Adrenalin ...**66hodin...** Jeden
za všechny ...**66hodin...** Všichni za jednoho
...**66hodin**, které ti zbývají...?

Obsah

1.	66hodin2004	5
1.1.	Inspirace a ideové podhoubí cílů akce	5
1.1.1.	Předchozí ročníky	5
1.1.1.1.	66hodin 2002, 25.-28.10. 2002, Pardubice a Orlické hory	5
1.1.1.2.	66hodin 2003, 14.-17.11. 2003, Příbyslavice, Třebíč, Mohelno	5
1.1.2.	A jak to vlastně na začátku 66hodin2004 bylo (Žíža)	8
1.2.	Cíle a témata akce (Žíža)	8
1.3.	Popis místa konání akce (Žíža)	8
1.4.	Dramaturgie akce (Žíža)	9
1.5.	Motivace (Žíža)	10
1.6.	Komunikace s účastníky (Žíža)	10
1.6.1.	Před akcí	10
1.6.1.1.	Dotazník	10
1.6.1.2.	Dopis účastníkům	10
1.6.1.3.	Čestné prohlášení	11
1.6.1.4.	Pojištění	11
1.6.2.	Během akce	11
1.6.2.1.	SOS obálka	11
1.6.2.2.	SMS zprávy	11
1.7.	Metodika přípravy akce	12
1.7.1.	Itinerář přípravy akce	12
1.7.1.1.	Definice cílů akce (Žíža)	12
1.7.1.2.	Propagace (Ptr.)	12
1.7.1.3.	Materiál (Žíža)	13
1.7.1.4.	Sponzoring	13
1.7.1.5.	Výjezdy (Žíža)	14
1.7.1.6.	Beta testing (Žíža)	15
1.7.1.7.	Povolení (Žíža)	15
1.7.1.8.	Týmovky (Standa)	15
1.7.1.9.	B-tým (Žíža)	19
1.7.2.	Itinerář samotné akce a reálný scénář (Žíža, Standa)	20
1.7.3.	Logistika přesunů (Honza)	23
1.7.4.	Změny (Žíža)	23
1.8.	Vlastní průběh akce	24
1.8.1.	Popis akce od účastníka z týmu Killteam	24
1.8.2.	Popis akce od Žíži	29
1.8.3.	Průběh akce dle garantů	29
1.8.4.	Výsledky závodu (Standa)	40
1.9.	Fyziologické aspekty (Žíža)	42
1.10.	Doporučení k dramaturgii akce (Žíža)	43
1.11.	Instruktorský vychytávkář aneb inspirace pro příště (Standa, Ptr, Žíža)	43
2.	Ekonomika akce (Žíža, Honza)	44
3.	Dokumentace (Žíža)	44
4.	Závěrečné hodnocení akce	44
4.1.	Z pohledu účastníků (Ptr)	44
4.1.1.	Forma	44
4.1.2.	Odezva	44
4.1.3.	Otázky	44
4.1.4.	Shrnutí	46
4.2.	Z pohledu instruktorů	46
4.2.1.	Statistika (Standa)	46
4.2.1.1.	Z dotazníků	47
4.2.1.2.	Z akce	47
4.2.2.	Pohled jednotlivých instruktorů	48
4.2.2.1.	Pohled na akci od Danky	48
4.2.2.2.	Pohled na akci od Žíži	48
4.2.2.3.	Pohled na akci od Honzy	48
4.2.2.4.	Pohled na akci od Milana	49

4.2.2.5.	Pohled na akci od Ptra	49
4.2.2.6.	Pohled na akci od Standy.....	49
4.3.	Závěrem.....	50
5.	Lidé a organizace spojené s akcí 66hodin2004 (Standa)	51
5.1.	Organizátoři a jejich spolupracovníci	51
5.2.	Spolupracující organizace, instituce, firmy:	54
5.2.1.	Sponzoři:.....	54
5.2.2.	Partneři:	54
5.2.3.	Spolupracující organizace:.....	54
6.	Přílohy:	55

1. 66hodin2004

1.1. *Inspirace a ideové podhoubí cílů akce*

Inspirace instruktorů 66hodin2004 pramenila především z jejich zkušeností v rámci organizací Velký vůz (www.velkyvuz.cz) a Instruktoři Brno (www.instruktori.cz). K tomu se přidaly nápady inspirované dalšími akcemi a zážitky, nebo i jinými zdroji (filmy, četba,...).

1.1.1. Předchozí ročníky

66hodin zatím proběhlo ve třech ročnících. První ročník a vůbec celý nápad uspořádat takovouto akci vznikl ve Velkém Voze někdy na podzim roku 2001. Nápadu se chopilo několik instruktorů a akci na podzim roku 2002 zrealizovali. Další dva ročníky už byly v režii takzvané "brněnské sekce" Velkého Vozu, přičemž realizační tým těchto dvou ročníků byl v zásadě shodný a s týmem prvního ročníku neměl, až na jednoho člověka, nic společného.

1.1.1.1. 66hodin 2002, 25.-28.10. 2002, Pardubice a Orlické hory

Popis akce (účastník 66hodin):

Velký survival, který trval od pátku 25.10.2002 20,00 do pondělí 28.10.2002 13,00, tedy přesně 66 hodin (v noci na neděli se měnil letní čas na zimní, což přidávalo jednu hodinu). Motivem bylo proniknutí účastníků do teroristické skupiny a pokusit se tuto skupinu rozložit - účastníci dostali dopis od jednoho člena skupiny, který chtěl zradit. Sám by to ale nedokázal, tak požádal účastníky o pomoc, s tím, že je vyzval, aby se zúčastnili náborové akce dané teroristické skupiny. V praxi akce začala v pátek na nádraží v Pardubicích. Účastníci měli v centru města najít různé zprávy. Následoval noční výsadek auty, kdy po vysazení se účastníci měli dopravit na určená místa, jež šlo pouze velmi obtížně najít. Když se jim to v sobotu dopoledne podařilo, přesunuli se do Třebechovic pod Orebem, kde pomáhali s úklidem na zahradě Míly Doležalové. Dostali za to další informace a úkoly. Večer museli u Třebechovic splnit na místním rybníku nějaké úkoly pomocí raftu. Do nedělního rána se účastníci měli přesunout do obce Souvlastní v Orlických horách (částečně k přesunu mohli použít vlak). Zde dopoledne plnili další úkoly. Protože vcelku dost přšelo, mohli se na chvíli skrýt v chalupě jednoho z organizátorů. Večer se opět vydali do terénu, aktivitu však přerušila větrná vichřice, která se tu noc přehnala nad ČR. Proto jsme účastníky stáhli a převezli do Nového Města nad Metují. V pondělí následovala hra v uličkách Nového Města a potom v jeho okolí hon na šéfa teroristické organizace.

1.1.1.2. 66hodin 2003, 14.-17.11. 2003, Příbyslavice, Třebíč, Mohelno

Popis akce od Lopa (účastník):

66hodin dlouhý příběh

... kdo nezažil, nepochopí. Skoro tři dny na pochodu s bagáží, tři noci blbnutí po lese. Mlha, mokro, čelovka a spousta kilometrů v nohách.

Pátek večer

Do Okříšek jsme dojeli o něco později, ale nikomu to obzvlášť nevadilo. Ze zadního sálu místní hospůdky se stalo výcvikové centrum britské tajné služby, které nás uvítalo svoji vlídností. Na zdi visely mapy inkriminovaných oblastí a přivítaly nás milé praporečky místní Služby. Sešlo se zde 19 účastníků z toho 3 ženy. Fotografování na doklady, dopis na rozloučenou a výborná večeře, to vše jen a jen dokazovalo, že plánovaná akce bude velmi ztrátová.

Rozdělení do týmů bylo k naší nevůli náhodné a tak jsme museli oddělit. Andrej se stal velitelem Zeleného týmu, Zdeněk červeného, já modrého. Když jsme se po rozdělení sešli, diskutovali jsme, jak možné, že jsme všichni jen velitelé a došlo jsme k jedinému. Velitel je prostě nejméně populární a smrdí zodpovědností. Další funkce v týmu byly Medik, Pyrotechnik a Spojář.

Úvodní přednáška nám nastínila smysl a cíl akce a naprosto mě zmátla. Co se nezměnilo a co jsme už tušili z propozic, bylo, že na Vysočině hledáme přísně tajnou laboratoř a že Němci jsou ti zlí (a my jsme Ti hodní). Výsadek z letadel by měl nastat kolem půlnoci. Hodně štěstí...

Naše letadlo má trochu potíže, ale kolem jedné už stojím na pevné zemi. Rozhovor na rozloučenou zněl asi následovně:

Pilot: Tak co, tušíš kde jsi?

Já: Nemám vůbec představu...

Pilot: Hmm, tak to je dobrej začátek. Čau.

Vyrazím náhodným směrem a poté se vydávám za světlem. Zorientovávám se, nacházím místo kde jsem, ale nemohu najít cílovou kótu, kde mám potkat zbytek týmu. Po usilovném hledání nacházím v mapě místo, které má stejný název ale kóta se malinko liší. S nadšením ignoruji tuto nesrovnalost a vyrazím vstříc lepším zítřkům.

Před šestou konečně nacházím po...nou kótu a těším se na krátký spánek. Hledat státní nivelaci v normálním lese mezi poli není vůbec trivka. :(To, že tu ale nikdo není, mě ale neskonalě straší a mě dochází, že jsem asi špatně. Porušuji rádiový klid a píšu Spojařovi, kterému jsem věřil, že bude na místě první. Dovídám se, že cílové místo bylo schválně umístěno mimo okraj dodané mapy a že jsem cca 13km vzdušnou čarou od správného stanoviště. Proklínám naši zpravodajskou službu a vyrazím lepším směrem. Aby se mi lépe šlo, koupu si nohy i s botama v místní kaluži, která do posledního okamžiku vypadala zamrzle. TARFU jako vyšitě (Things are really fu..ed up.)

Přízeň bohů mi naštěstí zůstává a tak chytám stopa, který mě bere 10km. (zahrejte tomu dobrému člověku, trochu jsem mu po konzultaci s kaluží ušpinil sedačku)

Sobota ráno

Setkání na kótě je ohromující, pyrotechnik tu stále ještě není a šifru nemůžeme odhalit. Dvě hodky pospávám a díky dešifrantům z velitelství, vyrazíme na smluvené místo u kostela. Místní domobrana má pro nás nové doklady, životopis a teplý čaj. Stává se ze mě Alois Zátopek a narodil jsem se 12.11. 1918. Máme dvacet minut na naučení všech potřebných údajů a pak vyrazíme překročit vodu, což je jediná bezpečná cesta z dané oblasti. Normálně se k lodím dodávají i pádla, ale je vidět, že je válka ...

Oblast na druhém břehu není tak bezpečná a tak se setkáváme poprvé s gestapem. Poté, co si ujasním, že nesmím mluvit anglicky, přecházím na moravsko-němčinu a plkám „Ze sse těším až budu střílet partyzannen!“

Třebíč

Vlakem se dostáváme do Třebíče, kde máme za úkol sledovat 3 podezřelé nepřátelské agenty. Vycházejí z různých míst ve městě a je možné, že se budou potkávat. Zpočátku se mi daří. Kuchnul jsem jednoho červeného agenta, modrého a úspěšně jsem zmizel i zelenému, který se mě dlouho držel.

Sledovaný vědec mě dovádí až na místo schůzky, kde si s druhým vyměňují kufřík za tašku. Gestapo ale nespí a už musím vysvětlovat, co tam vlastně dělám. Jsem z toho běhání s batohem na zádech tak utahaný, že si nemůžu vzpomenout ani jak se jmenuju. Mám 100% okno. Naštěstí je to napsáno na dokladech a tak ještě chvíli přežívám. V dalších otázkách mám úspěšnost cca 70%, případné nepřesné odpovědi se snažím malinko zamlžit. Rozhodující otázka na jméno manželky za svobodna se mi ale stává osudnou a dodnes jsem si na to nevzpomněl. Bylo to něco jako 'Nahluchlá nebo Nedoslýchavá'. Kdo ví. Rozhodně mě to stálo život a tak jsem si volal medika.

Další sledování šlo už tak trochu mimo mě. Nebyl jsem schopen pochopit, kdo komu co vlastně předává a ve chvíli, kdy se podezřelí rozšířili na počet 5, ztratil jsem se v tom úplně. Našli jsme si pizzérii a další postup probírali tam. Zdenál a Andrej byli už rozhodnutí, že jedou domů a já si ještě nebyl jist. Zdenál měl natažený lýtko a Andrej byl utahaný a měl spoustu puchýřů. Okolí mě přemluvilo a tak jsem zůstal. Večerní spoj stejně nebyl nic moc a tak jsem si říkal, že třeba to zítra bude lepší.

Popojíždíme vlakem a vyrážíme na místo dalšího setkání, což má být most. Měli jsme tam být před půlnocí, já docházím až těsně po ní. Jsem utahaný, bolí mě záda a cítím, že levé chodidlo má trochu potíže. Pro sebe si říkám, že to by dneska stačilo a moc se těším do spacáku.

Když se nás spojka ptá, kdo bude hlídat bagáž, rád se nabízím a vím, že jen co se vyspinkám, pojedu domů. Organizátoři u mě získávají další velký bod a poté co mi příjezdí gestapo oznamuje, že pojedu na výslech, dochází mi, že pokud nechci být za chcípa, budu muset ještě chvíli bojovat ... a přežít. Hlídka mi odebírá věci včetně telefonu a zůstávají mi jen věci na spaní. K mému překvapení fasuju stan s tím, že si mě brzo vyzvednou a pojedeme na výslech.

Spal jsem přesně hodku a půl. Lomcování celým stanem mě probudilo a moje idea světlých zítřků zmizela jako vlídnost německých soudruhů.

„Nastupte si do auta, pojedeme na výslech!“

Společně s dalšími 3 nešťastníky, kteří si rovněž chtěli odpočinout při hlídání, jsme se nacpali do auta. Pátým obyvatelem byl setřelený pilot, kterého vezli přímo na popravu. Byl ale statečný, pomohl nám s útekem a předal nám životně důležité informace ohledně vylovení spojeneckých vojsk. „Buďte do 13:00 v hospodě U Staňků ve vesnici Mohelno“.

Poté, co jsme opustili vůz, zorientovali se, jsme zjistili, že to není tak daleko a že bychom si mohli chvíli pospat. Autobusová zastávka nám přišla vhod a kromě sporů o tom v kolik budeme vstávat, jsme byli všichni v pohodě. Před spaním jsem se ještě pokusil kontaktovat zbytek týmů, ale po několika rozhovorech s hlasovou schránkou, jsem raději rozeslal SMS a šel spát. Jak jsem se dozvěděl posléze, spali tak tvrdě, že je nevzbudily ani budíky ani mobily a probrali se až vyšlo slunce.

Ranní pochod do Mohelna docela ušel. Poslední část jsme si plánovali zkrátit BUSem, který v neděli ráno vozí lidi do kostela. Jízdné vybírá babička do kasičky a vyšlo na 10 Kč. O své nadšení jsem přišel ve chvíli, kdy mi volal tým, že cestou k Mohelnu je rozhledna, na které je potřeba vyzvednout zásilku v čase do 10:30. Zamáčkli jsem slzu za klidnou jízdu BUSem a vzhledem k tomu, že to na Babylon mělo být 3km, chvatem jsem vyrazil.

10:28 jsem za sebou uslyšel auto a protože mi přišlo povědomé, tak jsem se radši schoval. Předjelo mě, jelo dál po cestě k rozhledně a po třech minutách zase odjelo zpět. Hlavou mi běžela zásadní otázka – Teď toho organizátora přivezli, nebo odvezli? Odpověď jsem dostal brzy – nikdo tam nebyl. Sprostě nadával a už jsem psal našemu spojaři, aby informoval ústředí. Do patnácti minut byl na místě a já si mohl začít hrát s bombou, kterou jsme měli poskládat.

Bomba byla určena ke zničení vodní elektrárny zajišťující dodávku energie utajené laboratoři. Byla sice těžce hlídána jednotkami gestapa, ale ti byli naštěstí velmi tolerantní a tak i když jsme se chovali jako Lamy, nechali nás bombu umístit a utéct.

Příjemné zpestření nastalo ve chvíli kdy nám „jakožto procházejícím turistům“ kontrolovali doklady a v týmu jsme měli dvě naprosto totožné identity. Stalo se to díky tomu, že se žlutá skupina rozpadla a zbývající členové byli rozděleni do ostatních týmů. Přesvědčili jsme hlídku, že jde o siamská dvojčata a tak nás s úsměvem nechala jít.

Další cíl byla hospůdka u Vaňků, kde jsme dorazili kolem páté. Čtyřhodinové zpoždění už nikdo nějak moc neřešil, holt se stalo standardní součástí všech našich schůzek. (Šak jsme lidi, nésme stroje ...). Po příjemném posilnění ve všech směrech nás navštívilo Vedení akce a společně jsme zkontrolovali naše úspěchy a průběh předchozích dnů. Jak se ukázalo, všichni sice řešili všechno, ale správný průběh pochopil málokdo. Naštěstí nás bylo dost a tak jsme informace dali společnými silami dohromady.

Závěrečný pochod

Večer příjemně ubíhal a já tušil, že to ještě není konec. Nemýlil jsem se. Po osmé večerní dostali spojaři zprávu o tom, že lokalizace laboratoře se zdařila a že máme vyrazit na určené místo. O to větší překvapení mě čekalo, když jsem zjistil, kam že máme vlastně dojít. Na pohled to bylo 25km a to už po dvou dnech nebyla zcela příznivá informace a ani to, že na to máme čas do 8:00 ráno, nám náladu nezlepšilo. No nic naplat, rozkaz je rozkaz a tak jsme kolem 21:00 vyrazili.

Vedení se ujala Míša, která se stala společným velitelem všech týmů. Jsem pro rovnoprávnost (-)), ale po 13km stylem, který mi ne zcela vyhovoval a v době kdy mě záda už nadávala do zrádců, začal jsem uvažovat o odpojení. Potřebuju pravidelné přestávky, na loňské Alijašce se mi třeba osvědčily co hodinu na pět minut - sundat batoh, protáhnout se, napít apod.

S malým týmem jsme nahlásili odloučení s tím, že když to půjde a trochu se zregenerujeme, zkusíme ještě dorazit a dohrajeme to. Únava ale rozhodla jinak a tak jsme po ránu doznali, že pro nás akce končí. Hledali jsme ještě alternativní spoje, ale rozumný způsob neexistoval a tak jsme namířili přímo do Brna, busem pak na Prahu...

Epilog

Jak jsem řek, kdo nezažil, nepochopí. Byla to pro mě velmi inspirativní akce, organizátoři předvedli jak se dá spojit pochodák s agentovskou zábavou. Ten poměr byl podle mě 65% : 35% a kdyby to bylo spíš naopak, byl bych asi radši. Rozhodně jsem ale díky neznalosti nezvládl přípravu a tak jsem měl s sebou spoustu nedůležitých věcí a to mě stálo spoustu energie. Tahal jsem zbytečně vodu (zdroje a restaurace byly po cestě), moc jídla (nakoupit se dalo, případně polévka v hospůdce) a blbinky, který se hodí pro přežití jako ešák, provaz apod. ..

1.1.2. A jak to vlastně na začátku 66hodin2004 bylo (Žíža)

Jak začít? Asi tak, že na začátku mě ani ve snu nenapadlo, že by nějakých 66 hodin bylo. Prostě jednoho krásného dne mě předchozí garant 66hodin pozval na kafe a sdělil mi, že odjíždí do Irska. A není nikdo, kdo by 66 hodin udělal. Po předchozí (2003) narychlo připravované verzi 66tky nám bylo oběma jasné, že už v únoru je na přípravu skoro pozdě. No nic, ono to pokračovalo. Náš rozhovor skončil u faktu, že bych 66tku měla garantovat já. Považovala jsem to za pěkně blbý vtíp. Ale bohužel (nebo bohudík?) to byla realita...

Jedno mi bylo jasné hned. Vždycky jsem chtěla pořádat závod – a teď jsem měla šanci. Velký outdoorový závod, Adventure Race v jemnější verzi. A z tohoto pohledu jsem vycházela. Možná v tom byla dávka mojí soutěživosti, určitě ale hlavně ctižádost a snaha udělat akci, na kterou se nezapomene. Ke splnění takové představy je potřeba mít především dobrý tým. Na prvních týmovkách jsme si ujasnili, že tým z předchozího ročníku fungovat nebude. Museli jsme jej redukovat. A příprava se rozjela. To, co následovalo, bude popsáno na dalších stránkách.

1.2. Cíle a témata akce (Žíža)

Definovat cíle 66hodin2004 bylo docela těžké. Naším úmyslem bylo na rozdíl od předchozích ročníků uspořádat outdoorový závod probíhající non-stop 66 hodin, na větším území. Účastníkům jsme chtěli nabídnout nevšední a pestré zážitky v podobě zajímavých technických kontrol, šifer, adrenalinových atrakcí atd. Zkrátka zpřístupnit „Adventure Race“ normálně fyzicky zdatným jedincům, kteří by se na takový závod nedostali, ať už z finančního hlediska či z hlediska vybavení a pod. Mezi další cíle, kterých jsme chtěli dosáhnout patřilo také:

- poznání vlastního já v netradičních až hraničních situacích,
- týmová spolupráce (pro 4 až 5 členné týmy),
- snaha spojit outdoorový závod s legendou.

1.3. Popis místa konání akce (Žíža)

Celá akce se odehrávala na Moravě, konkrétně se jednalo o Moravský kras, okolí Plumlova, Výkleky u Přerova a okolí, Vsetínské vrchy, Javorníky a Vizovické vrchy. Tyto oblasti korespondovaly s rozdělením akce do tří bloků:

- pro první blok byla díky různorodosti a zajímavosti využita oblast Moravského krasu,
- druhý blok navazoval na první a směřovali jsme jej do oblasti Hané,
- třetí blok využil krás Valašska a byl umístěn do oblastí Vsetínských vrchů, Vizovických vrchů a Javorníků.

Nadmořská výška trasy byla zhruba od 200 m.n.m do 700 m.n.m. Pohyb se odehrával převážně v terénu, v poslední části se dalo jít i po asfaltu, což nakonec využila většina účastníků.

Štáb byl umístěn do chalupy v malé vesnici na úpatí Javorníků, jménem Lačnov. Zde bylo od počátku akce funkční veškeré technické vybavení, z tohoto místa po celou dobu závodu komunikoval štáb, bylo zde zázemí pro celý tým i případné zázemí pro účastníky, kteří by trasu nebyli schopni dokončit a přitom chtěli počkat na slavnostní ukončení.

Dočasná základna byla v Moravském krasu, v obci Vilémovice. Jednalo se o jeskyňářskou základnu Myotisu. Zde bylo pro přechodnou dobu zřízeno zázemí části týmu, místo bylo také využito jako jedno z kontrolních stanovišť, závěrečný bod bloku Moravský kras a startovní místo „taxíků“ (viz. dále).

Své batohy odevzdali účastníci už na začátku a ty jim byly po dobu prvního a části druhého bloku uschovány na zámku v Plumlově.

Lanovka byla umístěna do zatopeného lomu u obce Výkleky u Lipníku nad Bečvou (viz. dále).

Závěr se konal v sokolovně obecního úřadu v Pozlovicích u lázeňského města Luhačovice ve Vizovických vrších.

1.4. Dramaturgie akce (Žíža)

Při vzniku akce jsme se snažili sledovat klasické dramaturgické principy: bombastický začátek, výrazný závěr, úroveň úkolů odpovídající předpokládanému fyzickému i psychickému stavu účastníka, motivace v průběhu celé akce.

Po těchto křídly se formoval celý itinerář: Účastníci měli být vtaženi do děje již před akcí, ale ten správný, TEN začátek, měl proběhnout až v den D. U akce daného charakteru nebylo potřeba řešit seznamování a podobné úvodní aktivity, týmy byly dány. A proto se po zahájení řešily jiné situace, které mohly nastat. První z nich byl velký počet lidí na startu, který měl být rozptýlen a poté ukořícován do jednoho směru. Rovněž měla být lidem dána větší volnost, aby mohli taktizovat. A v neposlední řadě to byla představa o řazení stanovišť dle aktuální mentálních a fyzických schopností jedince. Tzn. na začátku není mozek příliš zatížen vyčerpáním, proto je možné zařadit úkoly typu šifer (ovšem šifer ne příliš těžkých, neboť nebylo našim cílem dělat šifrovací hru). Účastníci jsou namotivováni, budou se rychleji pohybovat, proč je tedy nepřinutit k běhu, aby získali výhodu? Je možné týmům povolit rozdělení, neboť všichni účastníci jsou čerství, a tudíž není tak výrazné nebezpečí úrazu. A navíc, podle toho, jaká bude první část, se bude odvíjet další akce. Začátek se prostě nesmí „zvorat“. Tedy, vše musí klapat a aktivity musí být na všech stanovištích zajímavé a srovnatelné. A lidé musí mít možnost jít dál, i když něco nezvládnou – byl vytvořen princip nápověd.

Další blok měl být přesunový. Proč? Při přesunech se odpočívá. Jste 24 hod. v terénu a ještě vás nutí dělat úkoly. To nelze vydržet věčně. Při přesunu vypne alespoň mozek, když už ne tělo. A přesunem lze dostat účastníky přes delší, nezáživné pasáže. Přesuny se měly uskutečnit jak po vlastních nohou, tak především pomocí povolených dopravních prostředků. V tomto bloku se nám nepovedlo udržet záměr vystupňovat zážitky až do toho největšího. Díky technickým problémům byl největší plánovaný zážitek, lanovka ve Výklekách, zařazen už tady.

Poslední blok měl rozehrát výhodu získanou předchozím rychlejším přesunem. A protože ta největší pecka už byla v bloku předchozím, v tomto bloku šlo o to, jak se kdo popere s vyčerpáním. Kontroly byly vybírány s ohledem na postupující únavu a ztrátu motorické koordinace. Nebylo možno sem dávat obtížné šifry, rovněž ne náročné úkoly. Daný blok už také obsahoval nebezpečí nesplnění úkolu. Nebyla nápověda.

No a nakonec závěr. Po Vsetínském „scorelaufu“ jsme naplánovali dlouhý obtížný přesun jako poslední „bonbónek“. Chtěli jsme, aby účastníci ze sebe vydali poslední zbytky sil a rovněž aby si rozvrhli, jak moc se mohou na Vsetínsku zdržet, aby dorazili včas do cíle. Dorazit do cíle bylo nutné v pevně daném časovém rozmezí. Tím jsme chtěli dosáhnout, aby byl slavnostní závěr společným zážitkem všech.

Shrnutí: Akce měla sestávat ze tří bloků:

- blok postupový v Moravském krasu – cílem tohoto bloku bylo naladit se na atmosféru závodu, rozdělit počáteční dav účastníků do menších skupinek, aby se nepotkávali a nasměrovat je na trasu. (časově zhruba noc 4.11. 2004 – ráno 5.11. 2004),
- blok přesunů – cílem bloku bylo přesunout účastníky z Moravského krasu na Vsetínsko s tím, že si udělali zajižďku do Výklek na lanovku. Očekávali jsme, že účastníci použijí vhodné pasáže k odpočinku (5.11. 2004 – 6.11. 2004),
- blok scorelaufu na Vsetínsku – cílem bylo využití časové výhody získané v předchozích blocích a jejich zhodnocení při scorelaufu (scorelauf je typ pohybu, kdy se účastníci přesunují dle předem dané mapy po vyznačených kontrolách. Cílem je obejít co nejvíce kontrol v daném časovém limitu). V tomto bloku na účastníky čekal také závěrečný dlouhý pěší přesun a společné zakončení v sokolovně Obecního úřadu v Pozlovicích. (6.11. 2004 – 7.11. 2004).

1.5. Motivace (Žíža)

Motivací byl v první řadě už sám fakt, že se jednalo o závod. Tedy měření sil s ostatními. Stačilo by proto do další motivace nezabíhat a akce by zůstala pouze dobrodružným závodem. 66hodin 2004 měl ale být závod svým způsobem jedinečný, chtěli jsme nabídnout něco víc - příběh. Motivace také pramenila z naší snahy účastníky na začátku rozdělit, aby si akci v klidu užili, nehromadili se, závodili, a na konci je zase dostat na jedno místo v relativně stejném čase pro společný závěr a vyhlášení výsledků. Proto jsme se snažili příběh do akce zapojit.

Tvorbě příběhu ovšem předcházely nekonečné dohady. Po loňském ročníku 66tky jsme odmítali militaristické téma. Přitahoval nás příběh Indiana Jonese a jemu podobné. Archeologie ale není příliš úderné téma a navíc nezapadalo příliš do našeho plánu.

Nakonec byla zvolena představa spojená s agenty a UFO. Před několika lety Zemi navštívilo UFO a havarovalo zde. Jeho trosky byly roztroušeny po kraji. Tyto trosky obsahují útržky informace vysoké hodnoty jak pro lidi na Zemi (alternativní zdroje energie), tak pro samotné mimozemšťany. Mimozemšťané planetě oznámili, že za 66 hodin si jedna z jejich lodí pro dané informace přiletí. Pokud nebudou nachystány, planeta bude zničena. Je ve společném zájmu všech najít co nejvíce trosek, aby mohla být kompletní informace předána.

Na druhou stranu jsou alternativní zdroje energie pro Zemi, která se momentálně nachází v energetické krizi, velkým lákadlem. Cílem agentů proto také bylo, jít každý na vlastní pěst a donést nejvíce informací pro svůj vlastní prospěch. Čím lepší tým, tím lepší odměna.

Vznikla tajná organizace UTO (Ústředí Tajných Operací). UTO měla svého tajného šéfa Dr. Herberta Kewiczkeho, který prostřednictvím svých lidí akci řídil. Účastníci měli být další složkou utajené operace, získali své agentské číslo a přístupové heslo na internetové stránky a na akci vystupovali pod svým agentským číslem.

1.6. Komunikace s účastníky (Žíža)

1.6.1. Před akcí

1.6.1.1. Dotazník

Aby byla akce účastníkům „šitá na míru“, měli jsme v úmyslu získat o nich maximum informací již při přihlašování. Proto jsme do přihlašovacího formuláře zařadili malý, ale věcný dotazník. Jeho struktura odpovídala zaměření akce a snaze získat informace o představách účastníků.

1.6.1.2. Dopis účastníkům

Spadá do komunikační sekce této zprávy, proto je rozebrán již tady.

První fáze komunikace s účastníky se odehrávala formou dopisu, který je uvedl do děje a kterým získali první informace. Věděli, že se stali tajnými agenty, ale netušili, o jakou operaci se bude jednat. Jediné, co měli v tuto chvíli dělat, bylo získání dat, která jim otevřela cestu k dalším dokumentům.

Další informace byly zveřejněny v heslem zabezpečené části webových stránek. Získání hesla bylo součástí úkolu nastoleného dopisem. Po jeho vyřešení získali agenti přístup k tajným informacím ve zmíněné autorizované části. Na webu byly postupně odhalovány základní informace o akci a dokumenty určené k prostudování. Jednalo se o vybrané části textů týkajících se akce, nácvik orientačního běhu, lanových technik...

Dopis účastníkům najdete v příloze č.1.

1.6.1.3. Čestné prohlášení

Vzhledem k plánovanému rozsahu akce, typu kontrol a pohybu účastníků jakož i plánovanému dokumentování, jsme se snažili akci a do ní zainteresované osoby zabezpečit a chránit proti vzniklým problémům nejen je, ale i nás, a to v co nejvyšší možné míře. Proto jsme od účastníků vyžadovali podpis čestného prohlášení.

Prohlášení bylo rozděleno na několik bodů, týkajících se pohybu účastníků v terénu, dodržování zákona o lesích a o ochraně přírody, zdravotního stavu apod. Vzhledem k tomu, že se očekávalo využití fotografií z akce pro sponzory, bylo potřeba získat od účastníků také svolení k publikování jejich fotografií.

Přesná formulace prohlášení je zobrazena v příloze č.2.

1.6.1.4. Pojištění

Bylo součástí snahy o zabezpečení akce a jejích účastníků z více stran.

Účastníci byly dotázáni, zda chtějí být pojištěni. Cena pojištění byla součástí účastnického poplatku. Po domluvě s pojišťovnou byla vybrána nejvhodnější varianta a to pojištění trvalých následků úrazu či úrazové smrti při provozování extrémních sportů. Léčebné výlohy do pojištění zahrnuty nebyly, neboť na ty už nebyl dostatek financí.

V tuto chvíli je možné podotknout, že pojištění nebylo využito. Je ale v každém případě dobré při takovém typu akce počítat s variantou, že se nějaký úraz stane. Je také vhodné mít pojištěny i případné léčebné výlohy, na které nám již nezbyly peníze. V dnešní době člověk nikdy neví, co se může přihodit a je potřeba chránit jak sebe jako organizátory, tak i vyjít vstříc účastníkům a nabídnout jim tuto formu možné kompenzace.

1.6.2. Během akce

1.6.2.1. SOS obálka

Původně byla komponována vzhledem k motivaci. Účastníci měli být připitkem na zahájení „otrávení“ a protijed měli získat pouze když dorazí včas do cíle. V obálce měly být připraveny pokyny, co dělat v případě, že se rozhodnou z jakéhokoliv důvodu skončit a hlavně ujištění, že celá „otrava“ byla pouze blafování. Vždycky se mohou najít lidé, kteří by mohli uvěřit, že byli skutečně otráveni a mít z tohoto faktu obavy až trauma. Přípitek se nakonec nekonal (viz dále v kapitole Změny).

Naši snahou ovšem stále zůstalo účastníkům poskytnout nouzovou pomoc při jejich rozhodnutí ze závodu vystoupit. Chtěli jsme také, aby byli informováni o slavnostním závěru akce (místo konání, čas, atd.), a mohli se proto účastnit alespoň závěrečného vyhodnocení a oslavy. Obálky se nakonec realizovaly v podobě zobrazené v příloze č. 3.

1.6.2.2. SMS zprávy

Celá akce byla založena na komunikaci s týmy pomocí sms zpráv. Díky nim jsme se dozvídali o pohybu a přesunech týmů, věděli jsme, kam účastníci míří a tak i kam přesunout členy B-týmu pohodlně a včas.

Zajímavé bylo i jedním týmem (Beruška) zpřístupněné online sms zpravodajství. Tady si o akci mohli přečíst i lidé „zvenčí“ přímo za běhu.

1.7. Metodika přípravy akce

1.7.1. Itinerář přípravy akce

1.7.1.1. Definice cílů akce (Žíža)

Na prvních týmovkách jsme si definovali, čeho bychom u akce chtěli dosáhnout. Padly cíle, motivace, čím bychom chtěli účastníky nalákat. Výstup byl nasnadě: účastníkům chceme zpřístupnit malý český Adventure Race, utahat je takřka k smrti;o). A ještě k tomu s příběhem! Nejlíp kdyby to byl Indiana Jones, spojený s tajnými službami, UFO, expedicí... nápadů bylo spousta.

1.7.1.2. Propagace (Ptr.)

Propagace byla první věc, na které se začalo hned po vymezení cílů a schématu akce fyzicky pracovat – bylo nám jasné, že ji nesmíme podcenit, protože jsme měli vymyšlený velkorysý plán a k jeho realizaci jsme potřebovali dostatek financí (a tím pádem i účastníků). Také by bylo škoda uspořádat velkolepou akci jen pro několik málo závodníků. Proto jsme začali propagovat dostatečně brzo a stanovili jsme si také poměrně přesně cílovou skupinu, na kterou jsme chtěli působit, aby se propagace neminula účinkem.

Cílová skupina:

- účastníci šifrovacích her typu Tmou, kteří by si chtěli vyzkoušet fyzicky i psychicky náročnější akci s lehčími šiframi,
- obecně lidé, kteří mají zkušenosti se zážitkovou pedagogikou, ale chybí jim více „reálných“ podnětů k sebepoznávání, chtějí si vyzkoušet „orvo ve velkém“ :-),
- orientační běžci, účastníci rogainingových a sporttrekkingových závodů a jim podobní, pro které akce pravděpodobně nebude představovat zásadní výzvu po fyzické stránce, ale kteří si chtějí zkusit práci ve skupině za ztížených podmínek, vyzkoušet, jak dlouho vydrží nespát...a co to s nimi udělá, atd.,
- všichni, kdo se chtějí dozvědět něco o tom, jak se chovají ve stavu vyčerpání, jak dokáží fungovat ve skupině ve vyhozených situacích, kterým by se takováto zkušenost mohla někdy hodit při jejich výpravách do hor atd.

Na naší straně stála při propagaci také skutečnost, že jsme pořádali již třetí ročník 66hodin, takže existovalo docela silné povědomí o této akci a to nám velice usnadňovalo práci...většina účastníků se přihlásila díky doporučení někoho, kdo již 66hodin v minulosti absolvoval.

Formy propagace:

- webové stránky,
- letáčky... v obchodech, kamarádům, na akcích (závody atd.), v čajovnách,
- plakátky...v obchodech, nástěnky na školách,
- propagační trička organizátorů (7ks),
- účastníci minulých ročníků,
- vlastní osobní kontakty,
- IS kalendář,
- VV kalendář,
- kalendář Biokontaktu, vývěsky Outdooru, atd.

Za primární zdroj informací pro zájemce o akci jsme zvolili webové stránky. Ostatní formy propagace (letáčky, plakáty, trička) měly pouze zaujmout naši cílovou skupinu a nasměrovat ji na web. Toto schéma fungovalo výborně a díky vyčerpávajícím informacím na internetu jsme nemuseli odpovídat na zvědavé otázky potenciálních účastníků, stačilo je vždy pouze odkázat na webovou prezentaci. Tato potom sloužila i jako působivá vizitka při jednání se sponzory, dávala jim pocit, že na akci už něco funguje, že to není jen snůška nápadů – dodávala nám punc solidnosti.

Letáčky (viz příloha) měly podlouhlý tvar tak, aby se jich na jeden list papíru A4 vešlo co nejvíce a daly se jednoduše rozřezat – tj. aby jejich produkce byla dostatečně efektivní a mohlo se jich bez problémů vytvořit hodně. Používali jsme je jako informaci k rozebrání...na jednom místě jich leželo vždycky větší množství, aby si případný zájemce mohl vzít letáček s sebou a nemusel si pamatovat adresu webových stránek.

Plakátky (viz příloha) měly primárně za úkol zaujmout kolemjdoucí. Aby nezapadly na nástěnkách, zvolili jsme netradiční kulatý tvar, který korespondoval i se symbolem celé akce – stopkami. Jejich výroba byla časově poměrně náročná. Plakátky obsahovaly stejnou informaci jako letáčky, ovšem zájemce si je nemohl odnést s sebou, ani na nich nebyly žádné odtrhací lístečky (ty jsme zavrhlí proto, že jsou příliš malé a člověk je většinou někde nenávratně založí nebo ztratí). Byly proto účelně kombinovány s letáčky, které vždy ležely někde poblíž plakátku na nástěnce.

Při navrhování kostry celé prezentace jsme se snažili držet obecných pravidel pro tvorbu corporate identity. Písmo bylo použito bezpatkové, Verdana, pro její dynamický vzhled. Zároveň je obecně rozšířená a tudíž nevznikají problémy s kompatibilitou, což je zvlášť důležité u webu.

Barevnost jsme vyřešili kombinací oranžová/černá. Kontrast těchto barev působí dramaticky, vyvolává napětí a nejistotu, což jsou v podstatě pocity, které účastník zažívá na akci. Oranžová barva je dynamická, „akční“, energizující, zatímco černá asociuje nejistotu, tajemno a je také symbolem tmy, která účastníkům značnou část závodu znepríjemňovala život. S výhodou jsme používali i inverzní schéma (například na tričkách) ... podle toho, jak bylo potřeba, aby daný předmět působil agresivně.

Propagaci jsme zahájili spuštěním webových stránek na adrese www.velkyvuz.cz/66hodin (nyní lze původní propagační stránky nalézt na adrese www.velkyvuz.cz/66hodin/old). To proběhlo 11.5.2004, tj. více než pět měsíců před začátkem závodu. První emise propagačních letáčků proběhla na brněnských vysokých školách 27.5., na její úspěšnost se dá usuzovat z desetinásobného nárůstu návštěvnosti webu tento den. Letáčky tedy zjevně zaujaly. V průběhu dalšího měsíce proběhlo několik menších emisí po vysokých školách a roznesení letáčků do outdoorových obchodů, čajoven, atd. Ke konci června Danko dokončila i propagační trička, ta už ale měla jen menší dopad, protože touto dobou se kapacita závodu začala naplňovat přihlášenými účastníky. Trička proto sloužila spíše k dokreslení image akce.

Závěrem se dá říct, že propagace byla velice úspěšná, několikanásobně předčila naše očekávání a díky tomu jsme neměli nejmenší problémy se zaplněním závodu, spíše naopak (plno bylo již na konci července). Vyzdvihl bych zejména dostatečný časový předstih a také její promyšlenou strukturu.

1.7.1.3. Materiál (Žíža)

Materiál, který byl v držení Velkého vozu, byl naprosto nedostačující pro takto rozsáhlou a komplikovanou akci. Jednalo se zejména o velké množství lanového materiálu na stavbu lanových stanovišť, dále půjčení raftů a dalšího především technického vybavení. Proto jsme navázali kontakt s různými dalšími firmami, organizacemi a lidmi, kteří nám potřebný materiál, mnohdy bezplatně, zapůjčili. Akce vyžadovala rovněž rychlé a cílené přesuny týmu a někdy i účastníků, proto bylo nutné sehnat i větší počet aut. V neposlední řadě si některé vybavení nesli i sami účastníci.

1.7.1.4. Sponzoring

Úvaha o sponzoringu padla v souvislosti s plánovaným rozsahem 66 hodin. Poučení z předchozího ročníku jsme věděli, že si taková akce vyžádá dost peněz, které účastnické poplatky rozhodně nepokryjí. Granty v tuto dobu již nepřipadaly v úvahu, a tak se udělal seznam firem, které jsme začali žádat o sponzoring. V první fázi byly garance sponzoringu rozdělené, v konečné fázi ovšem starost o většinu sponzorů padla na Danku, která měla v danou dobu nejvíce času.

Sponzoring (gar. Danko):

- „Viditelný“: hmotné dary, benzín, hotovost
- „Neviditelný“: kopírování, tisk, půjčení auta

Proč? 66hodin2004 měla být jedinečná akce, chtěli jsme účastníkům dát funkční tričko s logem akce zdarma (praktičtější a méně konvenční než tričko bavlněné).

Chtěli jsme:

- ceny (pro vítěze, pro všechny)
- malé batůžky pro část MK (1/tým)
- trička (účastníkům, B-tým, A-tým)
- benzín
- lana
- auta z autopůjčovny
- GPS, Palm, ..

Odpovědnost:

každý měl ručit za oblast, která je mu blízká; nakonec jsem měla většinu sponzoringu na starosti já kvůli nedostatku času.

Postup:

vyhledání všech vhodných firem z každé oblasti sponzorských darů na internetu; využili jsme také známostí (firmy strýčků a známých a přemýšleli jsme, jak by nám mohli pomoci..)

1. firma není z Brna:
 - a. spojení telefonicky s oddělením Marketingu
 - b. vysvětlení problematiky (že nechceme peníze, ale věcné ceny pro účastníky „extrémního outdoorového závodu“ – čím drsnější akce, tím byli ochotnější..)
 - c. co můžeme nabídnout (reklama na webových stránkách akce, uvedení loga na všech materiálech souvisejících se závodem, v titulcích videa, možnost poskytnout fotky do reklamních katalogů, zaslání bannerů)
 - d. hned po telefonátu jsem zaslala stejné informace mailem (aby na to nezapomněli)
 - e. situace
 - I. Ozvali se sami:* další komunikace přes mail, telefon
 - II. Neozvali se:* volat znovu: zapomněli na to: volat znovu, znovu mail (tohle je důležité – jednou odmítnou, podruhé třeba už ne!!)
2. firma je z Brna:
 - a. zvolila jsem osobní kontakt pro větší efektivitu jednání.
 - b. domlouvat se s majitelem obchodu, má jako jediný pravomoc darovat dar.

Závěr:

firma poslala sponzorské dary, reklamní letáčky a bannery + fakturu, poslali jsme fakturu o poskytnutí reklamy zpět (důležité pod hlavičku právnické osoby – v našem případě Velký Vůz)

Chyby:

Začali jsme moc pozdě, musí se žádat již v listopadu nebo prosinci předchozího roku, aby firma byla schopná projekt zahrnout do svého ročního rozpočtu.

Šátky Infit: nutné označení závodníků akce

- **Loni:** byla páska na gumiče na ruku.
Výhoda: levné.
Nevýhoda: když se chtějí převlékat, páska se musí sundávat, trhá se...
- **Letos:** šátky
Výhoda: praktičnost (nemusí se sundávat, zůstanou účastníkům po akci.
Nevýhoda: jsou drahé (v obchodě 250,- Kč za šátek), nutnost sponzoringu.

1.7.1.5. Výjezdy (Žíža)

Výjezdy, prohlídka a příprava terénu jsou vhodnou součástí plánování jakékoliv akce. 66hodin bylo z hlediska výběru terénu natolik specifické a náročné, že bez výjezdů by nikdy nemohlo vzniknout. Proto se s nimi začalo velmi brzy. Nejprve jsme pouze informačně objížděli a vytipovávali si zajímavá místa, později bylo upřesnění míst v režii garantů jednotlivých aktivit. Na začátku jsme si to užívali, vtipkovali, nosili se v propagačních tričkách jak pávi, ale pak nás smích přešel...Spousta míst, která se nám zdála jasná, se v průběhu času z různých důvodů ještě mnohokrát změnila, našťastí charakter míst už zůstal většinou stejný. Najezdili jsme tisíce kilometrů, ale výsledek byl nakonec znát.

Některé změny budou uvedeny v dalších částech zprávy.

1.7.1.6. Beta testing (Žíža)

Jak již bylo zmíněno výše (kapitola 1.3), akce byla rozdělena do tří bloků: Moravský kras, okolí Moravského krasu a Haná, Vsetínsko a Vizovicko. Část Moravský kras byla od počátku nejnáročnější a nejkrizovější bod přípravy.

Proč? Představte si 70 lidí, kteří se pohybují na relativně malém prostoru a na relativně pomalých aktivitách. Hrozí reálné nebezpečí, že se budou potkávat. Jak to ale udělat, aby se nejprve rozptýlili, ale poté již postupovali po stejné trase? Nakonec vzniklo hrubé schéma: na začátku nebudou účastníci vědět, kam jdou a postupně získají směr – tedy v překladu: orientáček, poskládáním výstupů kontrol získají určení místa uložení šifer, po vylustění šifer azimuty, které jim určí místa, kde se nacházejí fyzické kontroly, z těchto kontrol vznikne jedna centrální šifra, která je dovede na jedno místo. Jednoduché a pěkné řešení...ale bude fungovat?

Proto byl Beta testing. Účast byla nabídnuta lidem, kteří se nedostali na samotný závod a pak dalším nadšencům. Nakonec se ze zájemců sestavily 3 týmy, které v noci z 27. na 28.9. testovali blok Moravský kras. A chyb bylo spousta...

Nicméně díky Beta testingu byl Moravský kras do posledního detailu přichystán a my nabyli trochu jistoty, že začátek by měl být v pohodě ...

1.7.1.7. Povolení (Žíža)

Od počátku jsme neměli jasno, zda k akci splnit ohlašovací povinnost. Myšleno v souvislosti s pohybem velkých skupin v prostorech jako CHKO, katastrech jednotlivých obcí, přes které závod vedl, lesích ČR apod.. Ptali jsme se i svých kamarádů, právníků, a odpověď nebyla nikdy jednoznačná, zejména vzhledem k počtu účastníků, od kterého je potřeba akci hlásit. Ten není v zákoně přesně definován. Ale co právě první část Moravský kras kde bude mnoho lidí pohromadě a navíc jsou tam území s nejvyšší ochranou? Nakonec jsem se rozhodla, především pro klid vlastní duše (s ochranáři to není vždycky med) a po zkušenostech z beta testingu (kdy si nás málem spletli myslivci s kancí), že akci hlásit budeme.

No ano, rozhodla, ale tři týdny před akcí...Stačilo by říct: no comment, můžete to zabalit. Akce se hlásí min. 30 dní předem. A konec. No co už, nezkušenost je smůla. Z chyb se člověk učí. Ale co teď? Naštěstí jsme měli v týmu Standu, který sice není zrovna outdoorový typ, ale diplomatické jednání ovládá. A naštěstí měli ochranáři a všichni úředníci dobrý měsíc. Třikrát sláva jim všem!!! Vždyť jen blázen může věřit bandě nadšenců, kteří si necelý měsíc před akcí přesně rozvrženou v daném terénu vzpomenu, že jsou tady lidé, kteří nad daným terénem bdí...Ale věřili:o)))...a dokonce nám pomohli i s jednou kontrolou.

Povolení k pohybu v Moravském krasu úzce souviselo s některými změnami stanovišť a dále s čestným prohlášením. Jak jsme povolení získali je popsáno v kapitole 1.8.2.

Ještě jedna kapitola-voda. To, že sednete do raftu, jedete doprostřed přehrady a pak zpět, není jen tak. Opět to musíte mít taky písemně povolené. S Povodím ovšem problém nebyl, neboť tam nahoře na úřadech sedí lidé naší krve:o)

1.7.1.8. Týmovky (Standa)

Cílem zápisů z týmavek bylo zajistit si zdroj informací o tom, co jsme dělali minule. Jak se ukázalo, byl to velmi dobrý nápad, ale stejně jsme se nevyhnuli tomu, že jsme spoustu problémů řešili znovu a znovu. Protože se v týmu sešla velmi dobrá parta, vznikaly během týmavek zajímavé hlášky, které občas přerušily týmovku, protože jsme se jim nemohli přestat smát. Snad vás taky pobaví...

Většinou se týmovky pořádají pouze před akcí, po akci bývá mnohdy jedna, na které organizátoři vše zhodnotí a uzavrou. V našem případě však týmovky pokračovaly i po akci, nejprve bylo potřeba dořešit vrácení materiálu, účetnictví a podobně. Pak jsme začali připravovat prezentaci, promítání a cd. Scházíme se kvůli 66 hodinám 2004 už více než rok.

Týmovka č. 1 (17. března 2004)

Zúčastnili se:

Eva Žíža Dokoupilová, Danka Noina Dvořáková, Lenka Číka Čermáková, Honza Kořínek, Milan Linkesch, Petr Dvořák, Standa Münster, Zbyšek Podhrázký.

Náplň:

Večer proběhl v duchu předkládání různých názorů, nápadů a tipů, jak připravit 66hodin2004. Padla spousta různých řešení. Konečným výstupem z večera bylo definování prostoru, ve kterém se účastníci budou pohybovat a shodnutí se na koncepci: závod. Dohodla se forma propagace a nutnosti zapojení sponzorů.

Týmovka č. 2 (26. března 2004)

Zúčastnili se:

Žiža, Noina, Čika, Honza, Milan, Ptr., Standa, Zbyšek.

Náplň:

Když jsme z minulé týmovky získali určitou představu, co chceme, tak jsme se začali bavit o tom, jak účastníky motivovat, jaký příběh zvolit, jakou formu motivace (padl nápad o „otrávení“ účastníků). Chtěli jsme účastníky přitáhnout na diskotéku, kde by byl ve zazpívané písni ukryt další postup, ...Začalo se řešit logo, web.

Týmovka č. 3 (13. dubna 04)

Náplň:

Během týmovky jsme se rozhodli pro použití "corporate identity" – jednotného vzhledu všech materiálů, určili jsme si základní barvy a vytvořili jsme úvodní slogan o 66 hodinách, se kterým se může setkat nejen na webu, ale například i na šátcích účastníků.

Stanovili jsme termín akce a výšku poplatku.

Schumacher je lama, pojd'te jezdit s náma!

Týmovka č. 4 (21. dubna 2004)

Zápis se nedochoval.

Týmovka č. 5 (26. dubna 2004)

Náplň:

Stále se pracovalo na webovské prezentaci, z toho plynuly opakované diskuse o dizajnu. Vymýšlíme i úplné nesmysly, jako například nové akademické tituly pro organizátory (Diplomovaná Lama DiplL, LcS, Lama první pomoci LPP, Kapacitní Lama LC, Lama Monte Christo LMCh, Lama věčně nenažraná LVN, Těžkotonážní Lama TTL, Diplomovaná Computer Lama DCL, ...).

Kvalitním výstupem z týmovky jsou plakátky, vyřešení plakátků, odtrhávací lístečky a podobně. Upravují se formulace textů pro plakátky a web. Samozřejmou věcí je řešení loga (analýza návrhů...).

Týmovka č. 6 (5. května 2004)

Náplň:

Z důvodu předpokládané komunikace s týmy v terénu pomocí mobilních telefonů, jsme probírali i pokrytí území signálem GSM. Analyzujeme možné typy účastníků, snažíme se odhadnout jejich myšlení, možné postupy v terénu a v souvislosti s tím plánujeme i aktivity, délky přesunů a podobně. Probíráme různé možnosti zakončení celého víkendu.

Týmovka č. 7 (19. května 2004)

Náplň:

Během urputného stříhání plakátku jsme stihli prodiskutovat spoustu věcí. Naplánovali jsme návštěvy míst, kterými probíhala akce (tzv. výjezdy). Znovu jsme si nastavili kostru akce (což nás čeká ještě mnohokrát a to proto, že nám vypustí rybníky, zakážou přístup a podobně...). Definovali jsme si možné místa na základny. Nechali jsme zabouřit naše mozky a navrhovali jsme aktivity bez ladu a skladu, čímž jsme si připravili zásobu aktivit pro další použití.

„Jestli spíte, záleží na vás, jestli jíte, vaše volba, ale čas vám ubývá...“

Týmovka č. 8 (26. května 2004)

Náplň:

Je zajímavé sledovat vývoj našich myšlenek, vývoj samotného příběhu. Pomalu se utvářela forma začátečního rozhození účastníků. Objevili se prvky, které nakonec nebyly použity, jako např. „Nazgúl“ – jezdec na koni, znepríjemňující pohyb závodníkům během první noci. Definueme vzdálenosti, které budou muset týmy absolvovat v jednotlivých částech. Padají první návrhy na formu potvrzovacího systému na jednotlivých kontrolách, z něhož se nakonec vyvinula šifra v MK. Známým místům jsme

přiřadili návrhy možných kontrol. Navrženy „regulátory“ – aktivity, které nám umožní řídit pohyb účastníků. Definován cíl akce.

„Cestou necestou, polem nepolem, vesele se plazím za novým úkolem...;o)))“

Týmovka č. 9 (2. června 2004)

Náplň:

Během této týmovky jsme se v mnohých bodech přiblížili výslednému „vzhledu“ akce. Po brainstormingu jsme přeskládali začátek (původně ještě začínal v Adamově a přes Ruprechtov směřovala akce k Vyškovu). Mnohé z kontrol již zůstaly i ve skutečné akci použity. Současně jsme si navrhli místo závěru akce. Souviselo to s tím, že na začátku jsme chtěli účastníky motivovat jejich otrávením, podáním séra by bylo pouze těm úspěšným v cíli. Jedna z možných podob séra byly léčivé prameny v Luhačovicích. Definovali jsme si další a další úkoly a těšili se na následující týmovku.

„Vrána k vráně sedá, rovný rovného si hledá. Tak proč mě ta medvědice sakra nechce pustit? “;o)))“

Týmovka č. 10 (9. června 2004)

Náplň:

Protože během předchozí týmovky jsme dali dohromady Moravský Kras, řešili jsme jednotlivé body, ladili jsme místa a, na základě zjištěných nových skutečností, jsme měnili místa pohybu účastníků. Stále jsme pracovali se začátkem kolem Adamova a koncem MK ve Vyškově. V tuto chvíli jsme určili místo pro průběžný štáb Vilémovice. Definovali jsme si garance nad jednotlivými úkoly v MK. Také jsme řešili místo závěru akce, soupeřily spolu Luhačovice a Frenštát pod Radhoštěm. Porovnávali jsme pro a proti jednotlivých tras.

„Chvátám, chvátám, nemám chvíli čas, já tam, já tam, musím být včas!;o)))“

Týmovka č. 11 (15. června 2004)

Náplň:

Tentokrát jsme řešili MTZ a možnosti dalších aktivit, které by během akce mohly být zajímavé. Vznikaly tak dva seznamy. Protože akci jsme chtěli hodně zajímavou pro účastníky, řešili jsme i odměny pro vítěze, ale také sponzory materiálu. Proto jsme se také věnovali dopisu pro sponzory a diskutovali možnosti, které jim na oplátku můžeme nabídnout. Abychom mohli definitivně rozhodnout místo závěru akce, dali jsme si za úkol obtelefonovat různé hotely (Chtěli jsme prostory, ale také např. bazén pro účastníky...)

„Smrt optimistům!!!“;o)))“

Týmovka č. 12 (23. června 2004), 13 (19. července 2004)

Náplň:

Zajímavostí této týmovky byl její začátek. Noina si pro nás připravila „skorostriptyz“, zajímavou metodu představení motivačního (oranžového) trička.

Navržené schéma pohybu v MK jsme doladřovali do podrobností (z nichž mnohé nakonec vzaly za své, z různých důvodů). Určili jsme formu šifer, úkolů, směr pohybu i způsob pohybu. Tato část končila na nádraží ve Vyškově, ze kterého se účastníci přesunovali libovolnou formou na Vsetín.

Vsetín byl vstupním místem do centrální části (později jsme dělení přepracovali a Vsetínsko bylo částí třetí). Navrhli jsme si místa, kontroly i formu pohybu. V tuto dobu jsme ještě uvažovali i tzv. meeting point pro účastníky, kde by probíhala diskotéka, kterou by navštívili a v jedné z písní by byla ukryta informace o dalším postupu.

Určili jsme si i závěr, Pozlovice u Luhačovic, Hotel Adamantíno. Tato týmovka byla rozhodující ve smyslu ohlášení akce na Správu MK. Zde jsme o tom začali uvažovat. Řešili jsme sponzory, jejich kontaktování.

A nyní krátká skica přímo z trati.;o)))“

Nabušený účastník na začátku závodu:

„Chvátám, chvátám, nemám chvíli čas, já tam já tam musím být! včas!“

*Zhroucený účastník na závěrečném přesunu:
„Plazím se, ani nevím jak, cíl je stále ve hvězdách.“*

Týmovka č. 14 (9. srpna 2004)

Náplň:

Na této týmovce jsme řešili problém se sponzory, psaní emailu bylo neefektivní, museli jsme přejít na osobní jednání.. Dále se diskutuje problém řešení pohybu účastníků ve části „skorelauf“ (Vsetínská část v reálném scénáři). Konečně máme hlavní motivaci akce, řešíme úvodní briefing, který účastníky uvede do příběhu. Připravujeme si úkoly na výjezdy do jednotlivých lokalit.

„Na políčku v jetelíčku, tam kde potok pramení, dobře je nám po tělíčku, zásoby jsou snědeny.“ ;o)))

Týmovka č. 15 (10. srpna 2004)

Náplň:

Připravuje se dopis účastníkům, to znamená spoustu dohadování a diskutování v souvislosti s minule navrženou motivací. Ujasňujeme si hlavní cíle akce, s tím souvisí to, že se učíme zavrhnout myšlenky, které jsme považovali za nezbytné pro chod akce. Rozhodujeme se začít zajišťovat si B-tým.

*!!! Motto výjezdu !!!
Co tam dělá ta kolona ??? Stojí ...*

Výjezd na Valašsko (13. – 15. srpna 2004)

Náplň:

Cílem výjezdu na Valašsko bylo seznámit se s prostředím, projítí různých kontrol a kontrola pokrytí signálem GSM. Také jsme si zaměřovali GPS jednotlivá stanoviště, která přicházela v úvahu, abychom mohli na místo vyslat B-tým bez podrobné navigace v mapě.

„Ještě, že je ten výjezd jen jednou za čas. Jinak by každý z týmu přibral minimálně 10 kg.“ ;o)))

Týmovka č. 17 (1. září 2004)

Náplň:

Probíráme sponzory, zjišťujeme, že zajištění cen i finanční pomoci je problém. Danko a následně Ptr se do shánění vrhají s další a ještě větší vervou. Lopo, loňský účastník, nás kontaktuje s nabídkou diskuze účastníků přes jeho sms bránu, zvažujeme nabídku. Začínáme plánovat Beta testing v MK. Dáváme dohromady zdroje MTZ, B tým. Řešíme nutnost odeslání informačního dopisu účastníkům, definujeme jeho autory. Opět se probírají aktivity a stanoviště. Týmovky se začínají hodně protahovat...

„Proč stojíš na té křižovatce na zelenou? Viděl jsem, že svítí semafor, tak jsem zastavil...“ aneb Standa a jeho noční jízda Brnem po týmovce;o)))

Týmovka č. 18 (8. září 2004)

Náplň:

Řeší se všechno možné: první slova v dopise účastníkům, název organizace, která agenty/účastníky vysílá, pojištění účastníků. Postupně nám odřikávají jednotliví sponzoři. Žiža s Honzou se rozhodují věnovat 66ce peníze vydělané na komerční akci Velkého Vozu. Standovi se podaří zlomit domácího na sponzoring. Vyhodnocuje se nábor B-týmu, definitivně se rozhodujeme pro termín Beta testingu, Žiža si bere za úkol zjistit podrobnosti pojištění účastníků.

Týmovka č. 19 (15. září 2004)

Náplň:

Řeší se všechno možné. Dopis pro účastníky a jeho grafická podoba, datum odeslání, logo tajné organizace. Dolaďují se další drobnosti pro Moravský Kras a začátek na Vsetíně. Definujeme si úkoly (např. MTZ na Beta-testing, povolení vstupu do CHKO, finální verze šifer a podobně...)

Příručka správné hladové pumy, která spatří účastníka 66hodin: „Image je nanic, následuj instinkt!“ ;o)))

Týmovka č. 20 (21. září 2004)

Náplň:

Zápis zapadl někam do propadliště dějin.

Týmovka č. 21 (26. září 2004)

Náplň:

Celou týmovku jsme věnovali Beta testingu, což byl začátek akce v Moravském Krasu. Řeší se přesné znění pro jednotlivé kontroly a určuje se MTZ. Plánuje se logistika celého testu, pohyb organizátorů, komunikace s účastníky. Řešíme pomocné organizátory a účastníky.

„Hin sa ukáže!!!“

Týmovka č. 22 (5. října 2004), 23 (7. října 2004)

Náplň:

Na konci Beta testingu proběhlo sezení s účastníky, ze kterého vyplynuly nutné změny. Mnohých chyb jsme si všimli sami a tak jsme je museli zapracovat do výsledné akce. Současně se řeší tak jsme vrhli se na nové úkoly, které na nás stále čekaly. Bylo nutné řešit další stanoviště, úkoly na nich, ...Definovali jsme si samozřejmě další úkoly.

„Je tak nenápadný, že si ho možná ani nevšimnete. Medvěd za stromem.;o)))“

Týmovka č. 24 (12. října 2004)

Náplň: Nemí přesně jisté, zda níže uvedený zápis z týmovky patří přesně k výše uvedenému datu.

Zápis:

Dochoval se neočíslovaný zápis z jedné z posledních týmovek, který v sobě obsahuje zlomová zjištění. Je problém s povolením s pohybem v MK, Správa CHKO definuje podmínky pro účastníky, nevíme, zda povolení dostaneme. Plumlov, poté, co jsme zjistili, že na trase z Vilémovic do Vyškova není vhodná vodní plocha, přesunujeme operativně další pohyb účastníků na Mostkovickou přehradu u Plumlova. Vystává tak problém s povolením pohybu po přehradě, řešíme s tamním správcem (naštěstí je to jeden ze známých kolem Instruktorů Brno :o). Řešíme problém s místem zahájení vsetínské části. Na základě jednání na Správě CHKO provádíme nezbytné přesuny stanovišť v MK, analyzujeme další a další úkoly. Připravujeme víkend pro B-tým, který má sloužit jako jedna z forem poděkování za pomoc, ale hlavně seznámení pomocníků s akcí, aby byli „v obraze“ a neudělali případnou chybu.

Inzerát: „Přijmu pumu na plný úvazek. Předmět pracovní činnosti: Likvidace byrokracie v ČR. Nadstandardní platové podmínky, práce v mladém kolektivu. Zájemci hlase se na číslo 000 000 000.;o)))“

Další zápisy se nezachovaly nebo, vzhledem k hektickému období se dá předpokládat, že jsme je prostě nestíhali sepsávat. Pozdní noční návraty z týmovek, které byly dvakrát týdně ani moc příležitostí nedávaly. Každý si musel své úkoly pamatovat sám. Život všech se zúžil pouze na školu/práci a 66tku, většinou bylo pořadí opačné, nejprve 66tka, pak dlouho nic a následně naše povinnosti...

1.7.1.9. B-tým (Žíza)

Akce tak velkého rozsahu, jakou 66hodin2004 bezesporu bylo, si vyžadovala větší počet zapojených lidí – organizátorů (v konečném počtu téměř 1:1 v poměru k účastníkům). Pod tímto záměrem se skrýval požadavek na dublování osazenstva stanovišť pro případ nouze. Proto jsme verbovali lidi do tzv. B-týmu.

B-tým je obvykle považován za lidi pomocné, tzv. „přídžtašky“. V případě 66tky tomu tak ale nebylo. Cíleně jsme vybírali jedince, kteří měli kvalifikaci pro určitou předpokládanou činnost (např. práce s lanovým materiálem, stavba lanových překážek, coaching,...). Bylo totiž předem jasné, že lidé z hlavního organizačního týmu nebudou moci být v průběhu akce vázáni na stanovištích a také není v jejich silách být na více místech najednou. Stanoviště musela perfektně fungovat „jen“ pod vedením členů B-týmu.

B-tým byl také předem proškolen, neboť při samotném průběhu akce nebyl čas někomu něco vysvětlovat. Vše muselo klapat. Na informačním „školení“ se členové B-týmu dozvěděli vše o principu, motivaci, cílech a průběhu 66hodin 2004, a bylo jim určeno, na kterém stanovišti se budou nacházet, s kým, co tam budou dělat a jak se budou přesouvat na další stanoviště. Školení bylo zpestřeno návštěvou lanového centra.

Tato taktika se nakonec velmi vyplatila, neboť přímo na akci se účastníci velmi roztáhli co do času i prostoru. Některá stanoviště proto musela fungovat dříve, než jiná skončila a B-tým bylo potřeba dočasně rozdělit, ale přitom zachovat kvalitní zajištění dané kontroly. Navíc nám těsně před akcí vypadl tým na stavbu nejdůležitějšího bodu programu - 400 m lanovky, a tudíž bylo nutno část B-týmu využít na danou aktivitu, což nám trochu zamíchalo s koordinací lidí. Tady taktéž nutno podotknout, že B-tým je potřeba dimenzovat nejméně na 1,5 násobek předpokládaného počtu. Z našich zkušeností plyne, že se jeho počet zmenší právě na ten předpokládaný. A většinou těsně před akcí a ještě bez vysvětlení...

Na závěr dvě poznámky:

Bez B-týmu bychom se neobešli. Garanti nemohou obsáhnout všechno, a proto byly některé aktivity téměř zcela v režii B-týmu (např. lanovka Výkleky, smycování, nízká lana, tarzan, atd. Koordinace B-týmu na tak velké ploše je jako šachová partie. Musíte své "figurky" umístit a vodit tak, abyste nedostali mat.

1.7.2. Itinerář samotné akce a reálný scénář (Žíža, Standa)

Itinerář akce nelze přesně zrekonstruovat, neboť byl velmi flexibilní a neměl pevné body v čase. Z důvodu této variability je níže zobrazen pouze hrubý „itík“ a vedle něj reálný „scénář“, který je jinak rozepsán v kapitole o průběhu akce 1.8. Vzhledem k jejich provázanosti, a pro lepší možnost srovnání, jsme považovali za vhodné reálný scénář zobrazit právě zde. Přesný popis aktivit je zpracován v kapitole 1.8.2 dle zpráv jednotlivých garantů, a tudíž tam zpracovaná část zpětně doplňuje níže zobrazený „itík“.

V příloze Závěrečné zprávy najdete fotografie jednotlivých plakátů (příloha č. 8), na kterých jsme si vytvořili rozpis jednotlivých částí, s popisy předpokládaných časů začátku, potřebného MTZ, garantů a pomocníků. Je zobrazen schematicky. Pro lepší orientaci při čtení v itineráři může být právě některé ze schémat vodítkem pro orientaci v dané situaci a oblasti. Dále jsou v příloze zobrazeny jednotlivé mapy, šifry atd. na něž se „itík“ odkazuje.

Předpokládaný plán

Skutečnost

2004-11-04 Čtvrtek 17:00

Příjezd účastníků do Blanska na vlakové nádraží

Příjezd účastníků do Blanska na vlakové nádraží

2004-11-04 Čtvrtek 17:00 – 18:00

Přesun účastníků na místo setkání, přebalování batohů, přidělování informací, přejezd autobusem do vojenského prostoru na zahájení samotného závodu.

Účastníci čekají na špatné straně nádraží, po nezbytném upozornění agentkou Dankou se přesouvají k místu setkání, kde se chystají podle připravených propozic. Nakládají velké batohy do dodávky, nechávají si pouze malé, sami nastupují do autobusu. Přesouvají se do vojenského prostoru, kde je připraveno zahájení.

2004-11-04 Čtvrtek 18:00 – 19:00

Příjezd do vojenského prostoru, motivační zahájení, ve kterém se dozvídají „pravý cíl“ svého úkolu. V následujícím bloku je týmům povoleno rozdělení, maximálně však na dvojici. Jsou také upozorněni na možnost nezvládnutí některého z úkolů, pokud budou rozdělení.

Po příjezdu do vojenského prostoru vstupují účastníci do místnosti, kde probíhá mítink, který vede Dr. Kewiczki. Jsou seznámeni s úkolem a odchází na start, který je v bráně vojenského prostoru.

2004-11-04 Čtvrtek od 19:00

Začíná orientační běh (OB). (mapa viz příloha č. 9)

I přes drobné problémy s nasměrováním účastníků k bráně voj. prostoru, kde měli informace k orientačnímu běhu, začali nakonec všichni.

2004-11-04 Čtvrtek 20:00

Předpokládaný konec OB pro první týmy. Jejich přesun na stanoviště se šiframi.

Výstupem z OB byl popis míst, které účastníky dovedly k šifrářům (viz příloha č. 10,11).

Přibližně v tuto dobu se ohlásily první týmy, že se jim podařilo zvládnout OB.

Mnohým týmům se nedaří stále ukončit OB, ale jiní už úspěšně začínají obcházet 5 stanovišť se šiframi. Využívají k tomu možnosti rozdělit.

2004-11-04 Čtvrtek 23:00

V tuto dobu jsme předpokládali, že účastníci budou mít oběhnuty a vyřešeny všechny šifry. Výstup ze šifer (3 azimuty pro určení 5ti stanovišť) je směřuje k dalším kontrolám (Barely, Lezení na Henryho stěně, Jeskyně, Prusíky, Schody do nebe). (Šifry a označení stanovišť viz příloha č. 8,12,13)

Zde se již začínají projevovat zkušenosti jednotlivých týmů. Většina týmů získává skluz proti našemu plánu. V popředí se drží týmy Zinkové rakve a Killteam.

Různorodost šifer způsobila, že se pole účastníků hodně rozdělilo. Dochází k čerpání prvních návodů ze štábu, čímž se podle pravidel týmy v cíli automaticky posunují za všechny, kteří o radu nepožádají...

2004-11-05 Pátek 07:00

Přibližně v tuto dobu jsme předpokládali, že první týmy budou mít složené úkoly, které pro ně byly nachystány na jednotlivých stanovištích a že začnou/budou luštit centrální šifru (šachová partie) (viz příloha 12).

2004-11-05 Pátek 08:30

Příchod prvních úspěšných hráčů šachu do Vilémovic (výstup šachové partie).

První tým přichází na základnu Myotis ve Vilémovicích v cca 9:45.

2004-11-05 Pátek 10:15

Z Vilémovic se úspěšní řešitelé šachové šifry měli posunout pomocí „Taxi“ (auto navigované účastníky se zavázanýma očima, po dvouminutovém shlédnutí mapy) směrem k Plumlovskému zámku (místo určeno fotografií) a přibližně v uvedenou dobu se ti nejrychlejší měli dostat ke svým batohům, které zde byly dovezeny dodávkou předchozí den z Blanska. Na zámku bylo připraveno malé občerstvení.

Zinkové rakve jako první opouštějí Vilémovice a směřují na Plumlov

2004-11-05 Pátek 11:00

Poté, co si účastníci vyzvednou batohy na zámku, obdrží omalovánkovou šifru, která je nasměruje na Mostkovickou přehradu, kde na ně čeká úkol na vodě.

Mnohé z týmu teprve přicházejí do Vilémovic po vyčerpávající části v CHKO. Jeden tým ukončuje závod. Přesuny taxíky trvají až skoro do 17 hodiny.

2004-11-05 Pátek 14:15

Přibližně v tuto dobu jsme očekávali, že se nejlepší týmy dostanou do Výklek k lanovce (400m lanovka nad zatopeným lomem).

Týmy jsou roztroušeny po celé trati. Mnozí stále řeší šachovou partii, někteří už cestují taxíky nebo šlapou pěšky do Plumlova. Nebo cestují směr Výkleky.

2004-11-05 Pátek 15:15

„Armáda Spásy“ měla začít krmit první hladové účastníky „písmenkovou polévkou“, šifrou, jejímž výstupem je informace o cestě na Vsetín.

Situace je stále obdobná předchozímu bloku.

2004-11-05 Pátek 17:30

Ve Vsetíně je otevřeno stanoviště pro městský úkol – šifra, kterou musí tým vyřešit, aby osvobodil svého

První tým, který jako jediný v pátek dorazí do Vsetína, jsou Zinkové rakve, přicházejí až za tmy. Ostatní

kolegu a tak se dostal k dalším informacím. Další postup bude realizován formou scorelaufu (přesun po co nejvíce stanovištích v libovolném pořadí v daném časovém limitu) a zásadně pěšky. Stanoviště jsou následující: Smycování, Morse, Přemostění, Zdravokontrola, Juříčkův mlýn-šifra, Prlov-občerstvení, logická hádanka, Pulčiny-„žrací“ šifra, Týmový výtah (lanovka), Tarzan, Nizká lana, Bažina (Bludiště), Rozhledna Čubův kopec, Lezení na Lačnovských skalách, Gumicuk, Lasery, Luk. Časový odhad pro absolvování kontroly je různý, účastníkům nebyl poskytnut. Rozmístění kontrol je zhruba na 30 km území. Účastníci také dostávají černobilou mapu Vizovických vrchů pro závěrečný přesun do cílového místa – univerzálního sálu v obci Pozlovice, aby si mohli zvolit taktiku a rozvrhnout své možnosti. Mapa Vsetínska s kontrolami viz příloha č. 14.

nechávají za sebou, mnohým ujíždí poslední spoj z Plumlova (po 18 h) a buď přespávají nebo volí pěší cestu do Prostějova.

2004-11-05 Pátek 18:00

Otvíráme stanoviště Morse (Valova skála) a Smycování (kopec nad Vsetínem).

Vzhledem k fungujícímu sms zpravodajství na štáb víme, že na Vsetíně v pátek „uvítáme“ pouze Zinkové rakve, protože netušíme, kterou z nejbližších kontrol si vyberou, fungují obě dvě. Ostatní účastníci se různě přesunují. Variant je jen pár, někteří bivakují, jiní se snaží například vlakem přes Olomouc zamířit k Přerovu do Výklek

2004-11-06 Pátek noc a Sobota

Během pátečního odpoledne a večera se měla rušit jednotlivá stanoviště v MK směrem k Plumlovu, tak, jak jimi procházel poslední tým.

Organizátoři z jednotlivých kontrol se následně přesunovali do Lačnova (u Horního Lidče), kde přespali a od rána vyčkávali na signál ze štábu, že mají připravit novou kontrolu, kterou si ve 3. části vybral některý z týmů za následující cíl.

V sobotu v noci byl předpokládán začátek posledního dlouhého přesunu, aby účastníci stihli dojít na zakončení ve stanoveném časovém limitu.

Zinkové rakve zvládly městský úkol a dorazili na Valovu skálu. Jako jediní si vyzkoušeli stanoviště s morseovkou. Protože i oni využili náskoku ke spánku, nemuseli jsme během noci připravovat další stanoviště. Vzhledem k tomu, že už na něj další týmy během sobotního dopoledne nesměřovaly, bylo zrušeno.

Ačkoliv je možné absolvovat poslední náročný pěší přesun po hřebeni, většina účastníků volí asfalt. Jediný tým, který se o hřebenovou túru pokusil-T-mobile-zabloudil a přišel tak o třetí místo.

2004-11-06 Neděle kolem 08:00

Část organizátorů vyráží připravovat sál do Pozlovic.

2004-11-06 kolem 09:00

Další z organizátorů opouští Lačnovskou základnu a směřují do Pozlovic. Po cestě potkávají účastníky, kteří si pro závěrečný přesun vybrali „asfaltovou variantu“

2004-11-06 Neděle 10:00-11:45

Přicházejí první týmy, začíná závěr. Týmy musí dorazit do 11:45. Pro účastníky je nachystáno občerstvení v podobě regálů, guláše, pívka i nealko a dalších pochutin. Místnost je vytopená, jsou zde sprchy a k dispozici masáže.

2004-11-06 Neděle 11:45-12:30

Vyhlášení výsledků, oficiální ukončení, promítání fotek. Poděkování.

2004-11-06 Neděle 12:30-13:30

Volá zábava a přesun autobusem do Luhačovic, odjezd domů.

2004-11-06 Neděle do 14:00

Vyklizení sálu.

1.7.3. Logistika přesunů (Honza)

Těsně souvisí s itinerářem akce, jeho podoba je zobrazena v příloze č.16.

1.7.4. Změny (Žíža)

Jak již bylo zmíněno, změny byly v prvé řadě podmíněny beta testingem a našimi domluvami s úředníky. Ale to nebylo vše. Na akci se podepsal nedostatek financí, které nám nepomohly realizovat některé věci a pak také vědomí, že spoustu věcí musíme „odstranit“ díky jejich nedostatečné „outdoorovosti“, či neřešitelným technickým nebo jiným problémům. Inu, člověk je na začátku vždycky hodně utopista. A zde nutno podotknout, že spoustu krásných, ba přímo úžasných nápadů měl Ptr, kterého považuji za nedozírnou studnici myšlenek. Bohužel, většinu z těch nápadů nebylo možné uskutečnit. Kéž bychom uměli čarovat...

Přípitek na smrt:

Původní myšlenkou, kterou jsme chtěli účastníky vybičovat k aktivnímu postupu celou akcí bylo jejich fiktivní otrávení na začátku při úvodním briefingu. Účastníci/agenti by se po vypití přípitku dozvěděli o tom, že byli otráveni, a že pouze úspěšné splnění mise je dovede k zaslouženému protijedu. Řešili jsme dokonce i to, co by se stalo, kdyby nám někteří uvěřili a přitom museli z nějakého důvodu odstoupit. Vysvětlení, jak to bylo s otrávením by našli v SOS obálce.

V3sky:

Na zahájení měli být účastníci z Blanska převezeni pomocí vojenských V3esek. Vojenská vozidla se nám přesně hodila do motivace, agentského příběhu. Bohužel se nám nepodařila zajistit, a proto byl jako nouzové řešení vybrán autobus.

Beta testing:

Zásadní změny byly provedeny v části orientační běh, šifry, rozmístění úkolů, typ úkolů. Oriační běh byl zkrácen, bylo uděláno více kontrol. Šifry byly zjednodušeny, místo původních dvou azimutů získaly týmy azimuty tři, aby byla větší jistota správného určení místa kontroly. Aktivita byla zredukována z původních šesti na pět, byly vybrány zajímavější a přesunuty pokud možno z míst nejvyšší ochrany CHKO do míst přístupnějších.. Do hlavní šifry byla přidána nápověda.

Taxi:

Naše původní představa byla krásná: temný les a v něm 50 blikáček na 50 kolech. Chtěli jsme urychlit přesun lidí v centrální části a zároveň ho udělat zajímavějším. Ale...sehnat 50 kol na začátek listopadu se ukázalo jako neřešitelný problém, jediná možnost byla finančně nepřijatelná. A pak padl nápad: co takhle kdyby poslepu navigovali řidiče? Popravdě řečeno, ze začátku nás ta myšlenka velmi pobavila – týmy po probdělé noci a auto odvázející je někam, kam vlastně ani nechťeli. Nakonec bylo rozhodnuto: mapa, dvě minuty, daná vzdálenost a je to jen na nich.

Voda:

Je bláhovost si myslet, že voda, která je v mapě, bude vodou i v listopadu. Pokud se ovšem nechystáte na bahenní koupel, výlovy rybníků nám udělaly škrt přes rozpočet...A už vůbec nepočítejte s tím, že by v mapě byl zaznačen vodní zdroj. Zkrátka rafty a celý směr akce se přesunul z Vyškovska na Plumlovsko.

Zde bych se zmínila o úžasném nápadu, jenž nebyl realizován jen díky Honzově nalezení další vodní plochy v Plumlově. Byl to nápad s „bahenními“ lyžemi. Účastníci by byli jištěni na laně natažené nad rybníkem pro případ nouze (zapadnutí do bahna:o) a jejich úkolem by bylo dojít na lyžích do středu rybníka a zde si vyzvednout zprávu z lahve.

Lanovka:

Měla být tou příznačnou „třešničkou na dortu“. Měla být na Pulčinách, krásném skalním útvaru uprostřed Javorníků. Bohužel také hůře dostupném a s horšími stavebními podmínkami, navíc v CHKO. Proto byly

určeny Výkleky, zatopený lom na Přerovsku. Zde se již lanovka několikrát stavila, místo bylo vyzkoušené a podmínky byly známy. A koneckonců to byla jen odbočka z plánované trasy...

Vsetínsko:

Zde docházelo především ke změnám umístění kontrol, dlouho se hledala stodola na lasery, kontroly se přesunovaly z CHKO směrem pryč. Některé kontroly byly zcela odstraněny, např. myšlenka získání šifry z hudební produkce na fingované diskotéce. U této jsme dokonce uvažovali i o pozvání některé z celebrit. Nakonec byla tato myšlenka zavržena jednak pro svoji „neoutdoorovost“ a také značné technické potíže.

Internet café v Lačnově:

Protože jsme měli v Lačnově zajištěno satelitní spojení do internetu, napadl nás jeden z úkolů kombinace staré 5¼ diskety a internetového připojení. Celá myšlenka byla zavržena, a do Lačnova jsme, i z jiných důvodů, umístili lasery.

Závěr:

Představa perličkové masážní koupele, masáže, pohodového posezení u jídla nás velmi lákala. To by byla ta správná tečka. A hotel Vega se zdál být ten správný. Do doby, než nás předběhly mažoretky. No co už, banda špinavých, odřených a zničených bláznů z lesa, z toho moc peněz nekoukalo. A tak došlo na univerzální sál v Pozlovicích, s obyčejnými sprchami, ale aspoň teplem, stoly, frgály, guláškem, pivečkem...

Některé další změny najdete také v kapitole 1.8.2.

1.8. Vlastní průběh akce

1.8.1. Popis akce od účastníka z týmu Killteam

66hodin 4.-7.11 2004

66hodin... Světlo a tma. Chlad. Únava. Napětí ...**66hodin...** Parta kamarádů. Mapa. Tajná cesta. Bloudění
...**66hodin...** Odvaha. Odhodlání. Dobrý nápad ...**66hodin...** Sebezapření. Adrenalin ...**66hodin...** Jeden
za všechny ...**66hodin...** Všichni za jednoho
...**66hodin**, které ti zbývají...?

Tento slogan byl první věc, se kterou se setkal šílenec, který zabloudil na stránky akce 66hodin. A dává docela dobře tušit o co půjde ☺

Na tento drsný outdoorový závod se hlásily 4-5 členné týmy už od začátku letních prázdnin a jejich maximální počet 15 byl naplněn mnohem dříve, než byl konečný limit.

Náš skorovítězný Killteam tvořili v konečné sestavě tihle mladíci s výjimkou Radka☺ : Zbyšek-Zbych Podhrázský, Šimon-Athaj Řeřucha, Ondra Kotek, Radek-Šéf Drnovský a já-Janka Rutrllová. Nebudu tvrdit, že jsme se nějak připravovali...ale protože mám mezi organizátory (nejen z pořádajícího Velkého Vozu) spoustu kamarádů, dalo se tušit, že to žádná sranda nebude... tak jsme si aspoň přečetli pravidla...zasmáli se fotkám orgů na webu...udiveně koukali na plavky v seznamu věcí bez kterých se neobejdeme...těšili se do neznámých jeskyní Moravského Krasu...polaškovali s našimi úhlavními soupeři - Zinkové rakve...a to jsme ještě netušili, že se dle plánu budeme potkávat, ale celou dobu na špici závodu.

Začátek: 1. etapa Moravský Kras

Nádraží v Blansku vypadalo v ten den krásně. Spousta známých i neznámých lidí, všichni se ještě usmívali, plní energie, no bašta. Poté co byl každý tým odvelen na dané místo k přesunu, obdržel krásné šátky Infit se znakem akce jako označení účastníka závodu a přebalil na příštích 15-24☺ hodin do batůžků o celkovém maximálním objemu 60l, nahnali nás orgové do jednoho busu, který nás odvezl tehdy ještě neznámo kam. Zastavilo se u nevelkého baráčku v neznámém objektu obehnaném plotem. Než začala úvodní show, každý obdržel záchrannou obálku, až bude chtít akci ukončit. Strčili jsme je na dno batohu a čekali. Potom přijel černou limuzínou šéf a vybalil na nás cíl naší mise. Musíme sesbírat a vrátit zbytky kosmického korábu, který se nechtěně střetl před lety s naší planetou, a to do 66 hodin, jinak se Martánci naštvou a zničí Zemi. Na slidech promítaných orgy, mě nejvíc uchvátil přibližující se pohled na Zemi v momentě, kdy se dostal nad ČR a Zbych (budoucí pan geograf) nám z totálně rozmazané zelené mapy četl: „hele - Vsetínsko...

z toho jsem dělal seminárku...“ aneb kdo dočte do konce, pochopí. No a vyhnali nás ven, ende. Než jsme se rozkoukali, vrazili nám do ruky orientáckou mapu lokality Suchý Žleb se 16 stanovišti a poslali nás do tmy.

Bylo asi osm večer.

Mohli jsme se rozdělit na dvě skupinky a tak jsme také udělali Myslím, že jsme orienták oběhli (no fakt!) v docela dobrém čase. S hledáním stanovišť nebyl mega problém až na č.4, kde jsme ten pravý roh té pravé školky hledali aspoň půl hodiny, no na mapě je jenom jedna, no. Na každém stanovišti byl útržek s textem, který když jsme poskládali na konci k sobě, dával nám popisovanou polohu bodů A-E, na mapě, kterou jsme získali v obálce po skončení orientáku. Všechny v lokalitě Moravský Kras-Vilémovice.

Tady jsme se už nedělili a společně šli obcházet body. „A“ nebyl daleko a šifru, kterou jsme tam našli, vyluštil Šimon cestou na „B“, kde jsem já šifru vyluštila cestou na C. Cestou na C jsme potkali vesničku Veselice a v ní příjemnou hospůdku, i vyslali jsme pro „C“ statečného aktivistu Radka se Zbychem a sedli na chvilku do tepla na studené pívko. Kluci donesli už zapleklitější logickou hádanku se žabičkama, řešili jsme ji skoro hodinu, zatímco Zbych se Šimonem vyrazili na „E“. Po dološtění „C“ jsme my s Ondrou a Radkem vyrazili na bod „D“, kde jsme se po chvilce sešli i s klukama, kteří cestou své „E“ opět vyluštili.

Na děčku jsme chvilku pózovali kameramanům a fotografům, kteří celou akci točili, a společně se radovali z toho, že na třech stanovištích jsme byli jako první a na dvou jako druhí. Informace z vyluštěných šifer nám vždy dávali azimuty na body očíslované 1-5. Když jsme všechny vynesli do mapy, křížili se vždy tři přímky ze třech písmen v jednom bodě a to byla místa našeho dalšího postupu. Tady jsme poprvé narazili, jelikož některé šifry – logické hádanky měly možnosti řešení např. a) 100° b) 120° c) 130° d) 110° a když se člověk při řešení spletl, čáry se mu nekřížily v jednom bodě. Zapomněli jsme na staré dobré heslo „dvakrát měř a jednou řež“ a namontovali naše řešení na zadání. A nakonec nás to stálo asi 2x dvě hodiny kufrování kolem Vilémovic.

Na stanovištích 1-5 byly aktivity. Na jedničce, na kterou jsme dorazili jako první byla taková ta hra – postav si co nejvyšší věž z beden a udrž se na ní. Jeden z týmu prostě musel po bedničkách vylézt až k nataženému provazu cca 6m nad zemí. Ze země byl jištěný horolezeckým způsobem jedním z orgů týmu B. Pro Zbycha to byla hračka a za chvíli už jsme si odnášeli papír s kusem napsané šachové partie. Neřešili jsme co s tím a pospíchali na dvojku. Cestou jsme potkali Zinkové Rakve, vypadali nemluvně a sverepě šlapali do kopce.

Dvojka byla dle mapy nějaká jeskyně, tak už jsme se těšili. Jeskyně to opravdu byla, v ní dva zmrzlí orgové, a naším jediným cílem bylo po jednom projít až na konec, kde dostaneme dáreček. Čekali jsme všichni plazivky a pořádný maso, ale až na jednu užší průrvu to byl chodáček. Odhadovali jsme, že asi orgům na poslední chvíli vybuchla nějaká lepší jeskyně. Před námi tu byli jen Zinkáči. No což, popili jsme čajík a začali se ze dna Macochy šplhat na její vrchol. Při tehdejší náladě, pohoda jazz.

Trojka ale byla stanoviště, které jsme neměli řádně určené, vycházeli nám dva body a tak jsme rozdělili. Já se Šimonem a Ondrou jsme obízáli Vilémovice ze severu měřeno na roh pole a lesa a Radek se Zbychem prozkoumávali jakousi lesní cestu kus od Macochy. No a tak jsme všichni hledali, zase hledali, volali si, že ještě nic, že pořád nic, až jsme si zmožení lehkou trudomyslností dali spicha ve Vilémovicích na zastávce busu, že to znova proměříme. Začali jsme na prokleté Vilémovice svorně nadávat „... *beztak skončíme ve Vilémovicích...*“ padaly hlášky. Chybičku jsme našli do pěti minut, spletli jsme se při opisování azimutů ze žabičkové šifry. Tři přímky se protnuly v jednom bodě a Radek se Zbychem zjistili, že kdyby po té cestě, kterou prohledávali před hodinou šli o 200metrů dál, přišli by na stanoviště 3. Krize zažehnána, hrneme na trojku, podruhé potkáváme Zinkáče, jdou teprve teď z trojky, takže zas takový náskok nemají, asi taky kufrovali... Na trojce si Šimon s Radkem vyzkoušeli prusíkování po laně a šup pryč. Na Zinkáče máme tak ¾ hodiny. Začíná svítat. Už je pátek 5.11.

Čtverka byla výborná, lezla jsem spolu s Radkem a Ondrou na jednom laně po skále pro zavěšenou zprávu. Kdyby jeden spadl, shodí i ostatní, ale asi jsme byli šikovní a v rekordním čase jsme utíkali na pětku. Začínala jsem se bavit tím, kolik kilometrů lan museli orgové nashánět, myslím že všechna na tomto stanovišti byla naše oddílová a sedáky s nějakým železem asi taky.

Ehm, další nepřesně určené stanoviště, nebo spíš namontované řešení na zadání nás posílalo na nejvyšší krpál v okolí s pěkně nepříjemným nástupem. Cestou nahoru jsme potkali Obludárium a nahoře další dva týmy. Všichni hledali pětku a nikdo ji samozřejmě nenašel. Další krize, sakra! Po dalším přeměření a

přehodnocení řešení šifer jsme zase slezli, samozřejmě značenou cestou☺ z kopce dolů a pár metrů od hlavní silnice seděli hlídači 5tého stanoviště. Vymyslet co nejúčinnější kladku a zvednou ze země čtyři barely plné vody nebyl pro náš technický tým nic těžkého. Šimon vylezl nahoru na strom aby omotal větev sužovaného stromu kobercem a když jsme pak dole zabrali, měli jsme zprávu do pár minut. Dostali jsme závěrečné tahy v šachové partii a začali vyrábět figurky, abychom si mohli partii přehrát. Šachovnice byla popsána písmenky a když jsme partii dohrály a přečetly kusy textu pod zbylými figurkami, dostali jsme „Vilémovice“. No jak jinak. Zinkáči tu byli před dvěma hodinami, my dorazili osmí, ale spolu se Zinkáčema jediní kteří měli pětku jako poslední stanoviště

A tak jsme šli. Ve Vilémkách jsme narazili na 66hodinovou taxislužbu, čuli jsme čertovinu a tak jsme tam drze vlezli. Orgové nás docela vřele přivítali, napojili, dostali jsme Fidorku, kterým se to beztak na celé akci jen hemžilo, a pak nám ukázali obrázek klasického plumlovského „paneláku“. Prý sem se dostaňte a použijte k tomu taxi. Taxikáře představoval orga Milda, ale museli jsme si zapamatovat podle zjednodušené mapy odbočky a cestu absolvovat se zavázanýma očima. Navíc nás odveze dle naší navigace max 20km, což dle mapy stačí sotva na 2/3 cesty☹. Bohužel Milda nikdy neuměl počítat a tak jsme po projetí pouhých 14km skončili 2km před Nivou, vesnicí asi 6km od Drahan, které jsou asi dalších 6km od Plumlova. My jsme ale samozřejmě netušili, jakou botu Milda nechťeně udělal a smířili se s osudem. Nálada unavená, docházelo jidlo, nohy otláčené od silnice...prorokovaných 15 hodin se nám tak protáhlo cca na 24.

V Nivě žádnou pořádnou hospodu neměli, v Drahanech taky ne, a tak jsme si až po megaotravném pochodáku po silnici do Plumlova uvařili na brontácké základně na zámku polívku hned jak jsme dostali batohy. Odin! Začínalo se stmívat. Byli jsme ospalí, ale rozhodli jsme se, že zjistíme jak dlouho tady pobudeme, zkrátka, najdeme ještě to poslední stanoviště.

2. etapa, Plumlov-Výkleky-Vsetín

Další zprávu jsme našli na břehu Plumlovského rybníčku. Zpráva plavala uprostřed rybníka, my dostali raft, vesty a pádla a provaz, na jehož poloměru jsme měli zprávu nalézt. I našli jsme odkaz k orgům, kteří nám udali jako místo dalšího postupu lokalitu Výkleky, lom. Na pěší přesun to bylo nehorázně daleko, poslední vlak či bus z Plumlova nám ale ujel před pár minutami a další jel v pět ráno. Přesný čas 18:21. Co teď? Bylo řečeno, že ve druhé etapě můžeme použít libovolnou formu transportu a tak jsme se rozloučili s vyhlídkami na spánek a s přesvědčením že se vyspíme ve vlaku zamířili na stop do Prostějova, kde jsme si už zjistili vlak a bus na Výkleky. Zinkáči tu byli před třemi hodinami. Díky zpoždění vlaku jsme si sice pospali asi 20 minut na nádraží ale taky tím pádem měli –2 minuty na přestup na dalším nádraží., dobrý fofry, ale už zase jedeme.

Výkleky jsou díra po granátu v okrese Olomouc. Sešli jsme se na zastávce z týmem T-mobile a zamířili k lomu. Tady na nás čekala nejkrásnější atrakce 66ky. Mega lanovka přes zatopený lom skončená uprostřed vody do protisvahu, na kterou zapůjčil materiál a know-how český mistr světa v nejdelším přemostění Radim☺. Tohle byla vážně paráda, super zážitek! Na tak dlouhé lanovce se asi hned tak zase nesvezu. A dole na nás čekala písmenkova polívka, ze které jsme ale vylovili i pár falešných papírových písmenek, která nám dohromady dávala nápis.....??? No přece VSETÍN. Na boku ešusu byl ještě nápis „historická lokomotiva na nádraží“. Málem jsme se s celým týmem usmáli k smrti a poté svorně prohlásili Zbycha jasnovidcem. Vždyť my předvídali i ty hloupý Vilémovice, ale poznat z úvodního promítání celý závěr hry byla vážně haluz! Zinkáči tu byli asi před šesti hodinami☺

3. etapa Vsetínsko

Je sobota nad ránem. Zatímco po dvoudenní absenci spánku začínáme přemýšlet spíš na spacák než na přesun do Olomouce na vlak do Vsetína, zavolá nám Milda a poinformuje nás o zkrácené taxikové cestě z Plumlova. Nabízí nám svezení do Olomouce jako náhradu, čímž by nám spolehlivě smazal hodinovou ztrátu i s úroky. Nabídka je ale časově omezena Mildovými povinnostmi, takže pokud nepřijmeme hned, tak máme smůlu. Ze spánku tak není nic a za chvíli už nás Milda honí z auta na olomouckém nádraží. Hodně štěstí! a zase jsme sami. Máme dvě hodiny na odjezd vlaku do Hranic. Vyplňujeme je trhaným spánkem a zdvořilostní komunikací s bezdomovci. Ve vlaku nestojí spánek za nic, nechceme ještě zbytečně přejet. Následují další dvě hodiny na nádraží. Proč ty vlaky sakra tak blbě navazují?!? Protože už je skoro ráno, Radek zkouší sehnat stopa, ale marně. Na plnicím se nádraží se moc spát nedá, navíc nás po hodině donutí jakýsi zřízenec sbalit ležení, ať neděláme ostudu. Nálada pod psa, usínáme v sedě, někteří snídají. Je sobota časně ráno a od teď musíme chodit zase jenom po svých. Zase potkáváme T-Mobily.

Ztrácíme je až na vsetínském nádraží, vyzvedneme si zprávu u lokomotivy, ale T-Mobili si evidentně popisek na ešusu nepřečetli a tak bloumají bezcílně nádražím. Necháváme je jejich osudu a žádným supersvižným krokem ale spíš šouráčkem se odebíráme k nějakým garážím v centru na další stanoviště. Tady čekala na odvážného zájemce atrakce v garážích. Radek byl vybrán jako dobrovolník a jelikož čekal aktivitu typu Pevnost Boyard, mohl si jenom a jenom oddechnout. Zůstal totiž zavřený a nedělal nic, dokud jsme my zbylí venku neoběhali určitá stanoviště ve Vsetíně podle fotografií a nedostali heslo. Hold, aktivita se někdy vyplácí, ale Radek nám aspoň uvařil čaj a promyslel cestu, ke které dostal mapu Vsetínska s několika kontrolami a informacemi o CÍLI ZÁVODU!. Po mírných problémech jsme požadované heslo seskládali z písmenek, osvobodili Radka, padli do mdlob z budoucí cesty a uvařili další polívku. Zinkáči tu byli asi před deseti hodinami. Došlo nám, že vyhrát už nemůžeme a na paty nám dupali T-Mobili. Jenom nás štválo, že bez našeho či Zinkáčových výrazného přičinění se hodinová ztráta z Moravského Krasu vlivem navazujících a nenavazujících spojů zdesetinásobila.

Mapa stanovišť, označených A-P, na Vsetínsku nás trochu děsila. Kdybychom chtěli oběhat všechna stanoviště, určitě nestihneme dojít do cíle do požadovaných 10:00-11:45 hod v neděli dopoledne. Rozhodli jsme se vyškrtat stanoviště, která nás odchylovala ze směru do cíle, a navíc zredukovat váhu batohů. A tak jsme se asi další hodinu zdrželi na nádraží, když jsme poslali domů dva plné batohy náhradních bot, oblečení do jiskyní a stanů a následně jsme opět trochu přizpůsobili SMSkový boj se Zinkovými Rakvemi.

Začali jsme obcházet našich vybraných asi 11 stanovišť ze 14 s tím, že si jdeme pro druhé místo a budeme v klidu v noci ze soboty na neděli spát. Všechny naše plány zhatil na stanovišti „B“ kamarád Robin, který tam obsluhoval stanoviště smycování. Zatímco jsme čekali, až T-Mobili dokončí úkol, (po naší zacházce k nádraží bylo jasné, že nás předběhnou), vypadlo z Robina, že Zinkové rakve museli někdy šileně kufrovat, protože ač mají na rozdíl od nás i stanoviště „A“, tady byli teprve před hodinou! Takovou zprávu jsme nečekali ani ve snu a totálně zhatila naše poráženecké plány. Teď už musíme obejít všechna stanoviště a ještě být dřív v cíli! To dáme! Oni někde určitě ještě zabloudí! Když se na to zpětně dívám, nechápu kde se v nás ta dravost vzala, byli jsme unavení a na 66ku jsme původně nejeli s cílem vyhrát za každou cenu. Náhlá radost způsobila že jsme doslova běželi na další stanoviště. Získali jsme totiž první součástku havarované lodi a hra pro nás zase měla cíl.

Cestou na „C“ ale začala u některých členů opět krize, tlapky bolely od neustálé chůze po tvrdé silnici a tempo, které aktivní Radek nasadil, stíhal málokdo. Je ale pravda, že pokud někdy budete shánět výborného tahouna do týmu, vezměte s sebou Radka. Aktivita na „C“ navíc vlastně nebyla, jen jsme si došli k nějakému pomníčku pro další součástku.

Bod „D“ jsme ve svých plánech vyškrtli, navíc ho později orgové sami zrušili, protože byl tak nelogicky umístěn, že nikoho ani nenapadlo tam chodit. Ani Zinkové Rakve. Zato „E“ se nám moc líbilo, měli jsme si postavit přemostění přes nevelikou říčku a všichni ji překonat. K dispozici byla nějaká lana, tři sedáky a spousta železa. Bleskem jsme se dohodli, že postavíme obyčejné manévry, Radek už brodil přes řeku a já se Zbychem a Šimonem jsme vázali na druhé straně lana. Za chvíli bylo vše hotovo, asi jsme vypadali docela sešraně, vypnutí sice nebylo nijak extra bez napínáků, ale šlo to v pohodě. Další součástku jsme si odnášeli asi za čtvrt hodiny a stáhli tak náskok Zinkáčů na půl hodiny. T-Mobili byly někde za námi, asi bloudili.

Zjistili jsme že už nás samotná cesta strašně vysiluje, ale na stanovištích všichni zázračně ožíváme, takže už jsme se těšili na „F“. To bylo jediné stanoviště s časovým omezením, otevírali jsme dveře dané chatky v lesích díky pár zkratkám ještě půl hodny před uzavřením. Teplíčko, čajíček a docela jednoduchá hádanka nám vynesla další součástku. Stejně jako Zinkáči jsme ale ztvrdli na tomto stanovišti skoro hodinu v příjemné pohodě, namazali bolavé nohy a šli až to bylo opravdu nutné. Zinkáče jsme stáhli na čtvrt hodiny!

Celou hru jsem čekala, kdy kromě oddílového matroše potkám i někoho z oddílových vedoucích a dočkala jsem se až na „H“, kde obsluhoval Piff lanovou atrakci Tarzaní skok. Ten si vyzkoušel Ondra a prý to bylo super. Radši jsme se tu už moc nezdržovali, protože se začínalo stmívat a my chtěli ujít za světla co nejvíc z trasy, tak jsme se rozloučili s Piffem a po malé domluvě kam dál, jsme pokračovali na „O“. Mě osobně už tady dost bolely achilovky, můj pozdější hřebíček do rakve.

Zbych s Radkem doted' docela spolehlivě vedli naši skupinu podle map, jen na důležitých křižovatkách jsme se radili všichni, ale při postupu na „O“ a „G“ si doted' nadávám, že jsme jim lépe nekoukali pod ruku. Vybrali totiž krásnou krátkou trasu, ale s tím největším převýšením, jaké bylo možné... No, vyrážíme na „O“, cesta je i tak docela dlouhá a tak nasazujeme pohodovější tempo. Navíc začíná pršet a cestou na stanoviště ještě trochu kufrujeme. Přesto sem dorážíme první! Zinkáči šli asi jinudy a vezmou „O“ cestou

zpátky, ale i tak máme radost z prvenství po tak dlouhé době. Jeden z týmu tady musí vylézt po skále pro součástku. Nepřípadně nám to úplně nejednodušší a tak vysíláme našeho nejlepšího lezce-Athaje. Ač na skálu v té tmě asi moc nevidí, zvládne to bravurně, chvíli ještě posedíme s orgy u ohýnku nad mapou, ale za chvíli už jsme rozhodnutí vyrazit na „G“.

Jdeme cestou necestou, pořád přší a cesta vede z kopce do kopce...Začíná se nám rozkládat tým po fyzické stránce, mě i Ondru bolí achilovky, Athaj má ochozené nohy, Zbych chytil vlka hned první večer, jen Radek zatím nejeví známky únavy. Slézáme ze skal dolů na stanoviště „H“. Někdo tu má spacák, ale človíčka vidět není. Voláme orgům a za chvíli už přibíhá obsluha stanoviště s omluvou. Naším úkolem je zde vytáhnout jednoho člena týmu po laně nahoru na skálu hrubou silou přes jednu kladku. Vybíráme nejlehčího Ondru a nás zbytek si hraje na muly. Není to úplná sranda, ale Ondra naštěstí moc nejedl☺. Už máme 7 součástek a uchylujeme se s nimi v nedaleké hospůdce, abychom zhodnotili náš další postup.

V hospůdce si zprvu sedáme jen na pivko, ale poté na celou večeři. Shodli jsme se totiž na tom, že situace už pro nás není zase tak zcela růžová. Na Zinkáče máme tak hodinu, oni mají navíc kontrolu „A“, my abychom je předběhli a tím vyhráli, museli bychom obejít o dvě stanoviště víc než oni a navíc dojít dřív do cíle. Ve všech našich výpočtech jsme počítali s tím, že oni nebudou stíhat. Nic tomu ale nenavzděčuje, a tak se začínáme opět smířovat s druhým místem. Z druhého místa nás můžou vyhodit maximálně T-Mobili, ale o těch si myslíme, že nemají tolik kontrol co my, pak se v terénu pohybují ještě Highlanders, ale ti žádali už v Moravském Krasu o náповědu, tudíž se posouvají za všechny týmy, kteří náповědu nechťeli. Vyloučíme tak z naší cesty zacházku na body „J“ a „I“ a pohodlně se usadíme v hospůdce. Po hodině a půl už máme pocit, že když se nezvedneme teď, tak už nikdy, a tak raději vyrazíme na „M“.

V křoví necháváme batohy a za mírného mženi šplháme na Lačnovské skály. Na vrcholu zjišťujeme, že jsme se sekli o jednu skálu a tak posíláme jen spojku Zbycha pro součástku. Žádný úkol tam asi nebyl, protože ten nám donesl jen mazanec a hle! v něm zapečenou součástku v alobalu. Jídlo by bodlo v jakoukoliv jinou chvíli než po hodinách v hospodě, ale přece ten mazanec nevyhodíme...

Slézáme zpátky pro batohy, vracíme se kolem kluků ze stanoviště „H“ a navíc je tu slezina orgů a tak s nimi chvíli posedíme a pokecáme. Mám krizi, i když teď dojdeme na stanoviště „S“ a „P“, což je nějakých dvanáct kilometrů, pořád nás potom čeká z péčka závěrečný sprint cca 20km po silnici do cíle. Achilovky bolí jako čert, máme i se Zbychem tendence to vzdát, ale dobře, dojdeme to! Šimon na tom není o moc líp a tak si zpřijemňujeme cestu oduševnělými a psychologickými debatami. Esko je zatraceně do kopce, ale aspoň už přestává pršet, jen padla parádní mlha. Stanoviště je zato docela odpočinkové – dojít proti tahu gumicuku k cílové čáře. Potkáváme tady pár týmů, o kterých jsme ani nevěděli, asi šli ze Vsetína rovnou nejkratší cestou přes „P“ do cíle. Zinkáči tu ještě nebyli, obcházejí asi všechny kontroly, ale prý už jsou z týmu jenom tři. Tipuju to na Dosíka s Leňou a Staňou.

Začíná nám pomalu hrabat, do péčka je to kousek, ale přesto v půlce nevydržíme, stavíme a vaříme polívku. Pomůže hodně, ale asi to nestačí, podle GPSky máme v nohách tak 140km a našim nohám už se to prostě nelíbí. Šimon se na liduprázdné polňače vyhýbá autům, ukazuje mi velbloudy☺, se Zbychem kráčíme v opileckém objetí a předháníme se ve vymýšlení sprostých písni...i Radka začínají bolet otlačené nohy. Na „P“ je stanoviště se stílením z luku na cíl. Jsme úspěšní asi na třetí pokus a získáváme naši poslední 10. součástku. Začínám se vážně obávat o zdraví svých achilovek a nechci nic riskovat. Začíná svítat a já trhám svou červenou obálku a končím. Kluci vyráží na posledních 20km po silnici do cíle. Nezbyvá než jim držet palce, Zbych se Šimonem mi neskryvaně závidí. Ustýlám si v autě orgů, že počkám až dojdou všechny týmy a potom se svezu s nimi do cíle. Spím ale sotva hodinu, než přichází Zinkáči a já zjišťuji, že ti dva co odpadli jsou právě ti naši nejlepší kámoši – Leňa s Dosíkem. Dosíka bolela kolena a Leňu achilovky, moc dobře jim rozumím...

Jedeme nejprve na štáb a odsud společně s několika dalšími auty plnými lidí jedeme do tělocvičny v nejmenované vesničce do cíle. Samozřejmě ještě pokecáme s Leňou a spoustou mých známých v organizátorech týmu A i B, ale jsem strašně ospalá a tak je to spíš líné sdělování pocitů. V tělocvičně je báječná atmosféra, hrají Čechomorí, spousta jídla a pití. Po desáté začínají chodit první týmy, i Killteam dorazí v rekordní době, všichni příjemně unavení... A tak jsme druzí. Zinkové rakve vyhrály a právem, obešli všechny kontroly a zachránili Zemi. Byla to bombastická akce, kde si kdekdo sáhl na dno.

1.8.2. Popis akce od Žíží

Jak začít? Snad asi dnem D. Začal špatně. Standa si po probdělé noci zdřímnul a zaspal odjezd. Brali jsme to jako špatné znamení, také proto, že za posledních pár dní se objevovaly pořád nějaké potíže. Už jsem si zvykla na hlášku: „Žížo, průser!“ Inu, člověk nic nenadělá, když chystá něco podobného poprvé.

V pondělí byla tím průserem lanovka, kvůli které jsme měnili pozice členů B-týmu a strachovali se, jestli vůbec bude. Pak to byla nepříjemná změna jeskyně za jinou, ale hlavně povolenou z CHKO. Aspoň, že vůbec nějakou. Fluktuace B-týmu dosáhla svého limitu. Museli jsme jen doufat, že zbytek lidí zůstane. Vypadl protiletecký kryt na Vsetíně, kde měl být umístěn úvod, náhradním řešením se stala obyčejná garáž. Starosta v Prlově omezil přístup do půjčeného objektu časově. Den před akcí se pokazilo největší auto a museli jsme hledat náhradu.

A teď ráno začalo zrovna takhle. A vše mělo pokračovat...

Je 8:30. Telefon od Ptra: „Žížo, megaprůser!“ „Proboha Ptře, co se zase stalo?“ Jeho hlas zněl nějak divně. „Usnul jsme za volantem a boural jsem. Auto je na šrot. Nestihnu to nachystat.“ A bylo to. Připadala jsem si jak ve zlém snu. Ptr celou noc nespál. Kde byla chyba? Proč nespál? Výčitky mi proběhly hlavou, hledala jsem, kde se co zanedbalo. Ale pozdě bycha honit. „Ptře, jsi v pořádku? Stalo se ti něco? Kašli na akci, teď jde o to, abys byl ok.“ „Jo, já jsem ok, už jsem to nějak zařídil, jedou mi sem pomoci. Ale nestihnu to nachystat.“ „Ptře, klid. Všechno se zvládne. Nějak to uděláme. Hlavně, že se Ti nic nestalo.“

A tak jsme pokračovali. Ptrovi rodiče a příbuzní jsou naštěstí skvělí lidé, a hlavně díky nim bylo možné akci vůbec uskutečnit. Pomohli i teď. Vše dostalo rychlý spád. Najednou se nic nestíhalo, časový plán se rozpadl. Kontroly orientáku nebyly rozneseny, aparatura na začátek nebyla nachystána,... Zdrželo se i auto s bednami, a já tudíž nemohla opustit stanoviště, kde už jsem dávno neměla být. Prostě „mega“ začátek.

A likvidace aut úspěšně pokračovala. Při nácviu osvětlení runwaye, po které měli účastníci vyběhnout, zapadlo jedno auto do studny. Nebyla zakrytá. Vytáhli jsme ho, ale ok rozhodně nebylo.

Naštěstí přes všechnu smůlu zahájení proběhlo vcelku ok. Účastníci dorazili do vojenského prostoru v autobusu, poslechli si přednášku bosse Herberta a vyběhli za zvuku úderné hudby ven. Ale ouha. Nepochopili, kam jít. Nepochopili runway. A do toho Herbert začal střílet do vzduchu. Ok. Možná akční. Kdyby ovšem předtím nevěnoval účastníkům patrony se slovy, aby je chránili. Oni ovšem vycvičení ze šifrovacích her začali do patron rýpat a hledat v nich šifru. Do ostrých patron! Když jsem to zjistila, polila mě hrůza. A letěl příkaz štábu, aby smskou zastavil to bláznovství.

Pak jsme si konečně oddechli. Týmy dostaly mapy orientáku a akce konečně začala tak, jak měla.

Následující dny se z mého pohledu těžko popisují. Pohybovala jsem se všude a z terénu v koordinaci s Honzou řídila akci. Až na drobnosti vše probíhalo vcelku v pohodě. Připravený scénář stíhal pouze tým Zinkové rakve. Ostatní se více časově roztáhli a to nám trochu zkomplikovalo přesun B-týmu ze stanovišť v Moravském krasu na Vsetínská stanoviště. Naštěstí Zinkové rakve zůstali na Vsetíně do sobotního rána a odpočívali a tím nám situaci usnadnili.

Počet lidí v týmech se postupně redukoval, v Moravském krasu skončil celý tým. Na štábu se objevili i dva členové později vítězného týmu.

Závěrečný dlouhý přesun byl zkomponován s úvahou, že si týmy budou moci vybrat, zda půjdou po cestě či po hřebeni. Většina šla po asfaltu a odrovnala si nohy. Ale došli. Všichni a v limitu.

Největší smůla asi potkala tým Highlanders. Ti si museli na řešení šifer vybrat nápovědu a tým se vyřadili z vítězných pozic. Za zmínku stojí také tým Тайфун, který skončil jako třetí. Podal neuvěřitelný výkon, neboť byl složen z lidí, kteří se před akcí neznali.

1.8.3. Průběh akce dle garantů

Tato kapitola obsahuje zprávy jednotlivých garantů, které volně navazují na kapitolu 1.7.2.

Jednání o pohybu v CHKO, přístup (gar.Standa).**Průběh:**

- Z důvodu nabývajících rozměrů akce jsme se správně rozhodli nahlásit celou akci na CHKO Moravský Kras, Blansko.
- Kontaktoval jsem telefonicky Správu MK, kde mi p. Tůma sdělil první nepříjemné informace, co vše musíme udělat. Domluvili jsme si osobní schůzku v Blansku.
- Proběhlo několik osobních jednání s p. Štefkou, vedoucím Správy CHKO a NPR Moravský Kras, kterých se účastnil i p.Tůma a Milda. Zjišťujeme, že na vše je málo času, je to potřeba hlásit všude možně...
- Poslali jsme z pražské centrály VV písemnou žádost a čekali jsme.
- Správa CHKO přizvala k vyjádření Správu Lesů ČR (ti požádali o určení osoby zodpovědné za požární bezpečnost, zodpovědné za úklid trasy, včetně kontaktů); na základě vyjádření LČR vydala Správa CHKO správné rozhodnutí o souhlasu s povolením pohybu osob v prostoru CHKO, přilehlých lesů, přístup do jeskyně Pustožlebská Zazděná.
- Bylo nutné zajistit, aby rozhodnutí nabylo právní moci. To znamenalo kontaktovat starosty vesnic, v jejichž katastrech jsme se měli pohybovat. S předáním vyjádření CHKO starostům bylo nutné od nich získat zřeknutí se práva na odvolání. Získáním 3 podpisů včetně slovního vyjádření o neodvolání se nabylo rozhodnutí právní moci a mohli jsme vyrazit do Krasu...

Chyby:

- Příliš pozdě jsme se rozhodli akci ohlásit. Doporučený termín p. Štefkou (vedoucí Správy CHKO) jsou 3 měsíce (kvůli případným odvolacím řízením).
- Je nutné vybrat vhodný termín. Naše akce se kryla s víkendem, který byl výhodný pro lov divočáků, proto si Lesy ČR stanovily podmínku osvětlení účastníků.

Co příště lépe:

- S dostatečným předstihem začít povolení vyřizovat.
- Je vhodné mít právo jednat za pořádatel organizaci. Posílání dopisů k orazítkování do Prahy nebylo to pravé ořechové. Stejně tak samotné podání žádosti k pohybu v MK muselo cestovat z Prahy.

Shrnutí:

Nic nepodcenit.

Zajištění a stavba VSAT technologie pro internet (gar. Standa)**Průběh:**

- Na základě kontaktů s majiteli společnosti Gity a.s. vzešel návrh, že nám zapůjčí širokopásmový satelitní komplet pro připojení k internetu (vnější anténa 1,2 m s podstavou, vnější a vnitřní zařízení, konfigurace zařízení).
- Tento návrh byl organizátory přijat a pro potřeby štábu bylo zapůjčení VSAT (Very Small Aperture Terminal) domluveno.
- Satelit se musel na místo budoucího štábu vést nadvakrát (hlavně anténa s podstavou se prostě do krátké Felicie nevejdou)...
- Samotná instalace zabere zkušenému pracovníkovi cca 4h, v našem případě se jednalo čas kolem 5 hodin, kdy samotné uvedení do ostrého provozu začalo asi hodinku po zahájení závodu.
- Provoz terminálu byl bezproblémový, demontáž byla usnadněna pomocnou rukou Michala Hrabího a odvozem ve větších autech.

Chyby:

Chybou celého systému je finanční nákladnost při případném poškození a rozměrnost celé sestavy – nevhodné pro transport, trošku málo nenápadné.

Shrnutí:

Satelitní terminál potřebuje pro svůj provoz pouze výhled na jižní oblohu a 230V v zásuvce, není závislý na pokrytí území mobilními operátory, což je jeho výhodou, nevýhodou jsou věci v kap. Chyby. Pro další případnou akci by bylo vhodnější provozovat internet přes některou z mobilních technologií (CDMA, EGPRS, ...)

Začátek (gar. Ptr.)**Průběh:**

- Účastníci přijeli na nádraží do Blanska, odtud se přesunuli pod nedaleký most, přečetli si dodané informace, našli svoje šátky, odevzdali batohy, nasedli do autobusu.

- Autobus je převezl do bývalého muničního skladu Veselice, kde na ně čekaly agentky a proti vyplněnému čestnému prohlášení jim vydaly SOS obálku a zaevidovaly je. Až do tohoto místa vše proběhlo hladce a téměř dokonale podle plánu.
- Následoval Pexův briefing a po něm přesun k bráně, kde na účastníky čekaly mapy pro OB s legendou a příslušné doplňující informace. Chyby v tomto úseku viz níže.

Pozadí:

Valná většina (mých) chyb by se asi nestala, kdybych neboural a neztratil tím cca 4 hodiny času z přípravy...chystání by probíhalo daleko méně hekticky, méně by se improvizovalo, spousta věcí by se stihla v pohodě vyzkoušet a nachystat.

Chyby:

- Nefungoval efekt "runway" ... prostor před budovou byl hodně nasvícen, takže si účastníci nevšimli ozářené cesty. Původní předpoklad byl, že když se otevrou vrata a oni uvidí nasvícenou cestu, namotivuje je to a oni vyběhnou.
- To se ukázalo jako chyba...účastníci byli zjevně zmatení briefíngem (což byl záměr:-), čekali na nějaký pokyn, co mají dělat dál...stačilo prostě říct, že další informace na ně čekají u brány a všechno by proběhlo OK. Bez toho se trochu bezradně potulovali po okolí a snažili se zoufale dopídit nějaké informace jak pokračovat dál...což u některých vyústilo dokonce v rozebírání nábojů do pistole.
- Nebyli jsme s Pexou domluvení na nějakém znamení, podle kterého bych poznal, že končí jeho blok a já mám spustit odpočet
- Zvukaři přijeli pozdě (až v okamžiku, kdy já už jsem byl v Blansku pro účastníky), takže se nestihla vyzkoušet aparatura a hlavně její propojení s notebookem. To jsem dělal až v okamžiku, kdy venku probíhala registrace agentů...a to už aparatura nešla zkoušet, protože by to zatím nic netušící účastníci slyšeli.
- V podstatě vůbec neexistoval monumentální efekt odpočtu. To bylo způsobeno několika faktory:
 - Neměl jsem vyzkoušené puštění videa ... tak se stalo, že odpočet začal běžet ještě v momentě, kdy byl projektor zakrytý a tudíž nepromítal na stěnu.
 - Nebyla vyzkoušená audioaparatura ... tudíž v prvních chvílích nebyla slyšet k odpočtu hudba ... chvíli trvalo, než se mi podařilo ji na mixpultu zesílit.
 - Odpočet se rozběhl ve špatnou dobu, kdy ještě Pexa mluvil – to bylo způsobeno tím, že jsem jej spustil v podstatě omylem – v rámci přípravy.
- V podstatě všichni organizátoři a pomocníci dorazili na místo pozdě (resp. v hodně případech až v době, kdy jsem tam nebyl), takže jsme se nestihli domluvit na detailním průběhu a úkolech...nakonec se to dost krkolomně řešilo přes mobil a mamku Dvořákovou, která v tu chvíli na místě zaujala roli koordinátora (mé "prodloužené" ruky).

Co příště lépe:

- přijet na místo včas (nevybourat se:-)
- nějak donutit ostatní instruktory, zvukaře atd. aby dojeli v domluvenou dobu:-)
- domluvit se víc do detailu s hercem (Pexou) na průběhu briefingu (představení), domluvit se, kdy končí – znamení
- není od věci být trochu víc fit (vyspaný), aby člověk mohl pohotověji reagovat, měl více energie a tím pádem si udržoval kontrolu nad situací a lidmi

Shrnutí:

V zásadě se dá říct, že začátek až na mírná zaškobrtnutí proběhl z pohledu účastníka podle plánu. Účastníci sice vyrazili trochu rozvázněji, než jsme předpokládali, ale oni nejspíš ani nepoznali, že to mělo být jinak. Nicméně ze všech aktivit, které jsem garantoval, mám zrovna ze začátku nejhorší pocit. Z druhé strany si myslím, že se začátek dá celkem považovat za úspěch tak, jak proběhl, vzhledem k tomu, že jsem na chystání měl polovinu plánované doby - v rámci tohoto času jsem chystal i OB.

OB (gar. Ptr)**Průběh:**

- Účastníci dostali OB mapy a legendu, doplňující informace o tom, kde a jak se mohou pohybovat. Následoval OB (v průměru zabral 1-2h), výstupem byly informace o umístění pěti šifer.
- OB jsem do finální podoby upravil týden před akcí v terénu, mapy, kontroly atd. byly vytištěné předem. Příprava na samotné akci spočívala v roznesení kontrol. To jsem oproti původnímu plánu nestihl (kvůli bouračce) sám, takže druhou půlku roznášela Míša Bulenová (která si původně orienták měla jen pro kontrolu proběhnout).

Chyby:

V podstatě o žádných nevím, kontroly byly tam kde měly být, žádná kritika účastníků se ke mně nedonesla.

Vychytávky:

Způsob zavěšení kontrol a systém odtrhávání made by ptr. :-)

Shrnutí:

Myslím že naprosto bezproblémová aktivita, která se i líbila.

Moravský kras – schéma pohybu (gar. Honza)**Průběh:**

- Po dokončení OB získali účastníci polohu 5 míst, na kterých našli jednoduché šifry.
- Vyluštěním těchto šifer bylo 15 azimutů, vždy 3 azimuty (ze 3 různých šifer) udávaly pozici dalšího stanoviště „druhé vlny“.
- Na stanovištích „druhé vlny“ byly různé úkoly (aktivity). Po vyřešení každé aktivity získali účastníci část šifry, jejíž zadání měli již od startu (šachová šifra).
- Vyluštěním této šifry bylo slovo „Vilemovice“, kde začínala část „Taxi“.

Chyby:

Jeden tým špatně vynesl azimuty a dorazil předčasně do Vilémovic, kde již bylo vyvěšené stanoviště Taxi. I když pochopili, že zde ještě nemají být, věděli, že ve Vilémovicích bude nějaké stanoviště. Stačilo stanoviště Taxi vyvěsit těsně před příchodem prvního týmu (štáb měl přehled).

Shrnutí:

Průběh byl v zásadě hladký, a to hlavně díky beta-testingu této části, při kterém se odstranila většina zásadních chyb. Některé týmy měly problémy se šiframi, ale pro většinu týmů nebyly překážkou, takže je považuji obtížnostně za adekvátní. Určování stanovišť „druhé vlny“ protnutím 3 azimutů také většina týmů zvládla. Při pohybu terénem se týmy většinou nepotkávaly – byly rozmístěné ve 3 oblastech (OB, šifry, aktivity), navíc v každé této oblasti mohl tým volit různé trasy pohybu, případně se ještě rozdělit.

Časově zvládl tuto část první tým dle našeho nejlepšího odhadu, poslední 2 týmy nestihly před uzavřením některé aktivity a pokračovaly v závodě mimo hodnocení.

Šifry (gar. Danka, Standa, Žiža)**Průběh:**

- Bylo potřeba vytvořit šifry pro Moravský kras. Jejich náročnost se modifikovala po Beta-testingu. Jednotlivé šifry jsou zobrazeny v příloze.

Shrnutí:

Šifry fungovaly, v zpětných vazbách se specifická kritika neobjevila. Snad jen od lidí znalých šifrovacích her, že byly šifry příliš jednoduché. Ale obtížnost zde nebyla účelem.

Barely (gar. Milan)**Průběh:**

- Účastníci přišli na stanoviště u mostu před Skalním Mlýnem, kde našli nezašifrovaný popis cesty (cca 200m) k vlastnímu stanovišti
- Tady na ně čekaly 4 barely naplněny vodou (dohromady 190kg) a nějaký materiál, jejich úkolem bylo zvednout barely do cca metrové výšky, z pod nich si pak vytáhli část hlavní šifry. Bylo to omezeno časem 40 minut. Po neúspěšném pokusu měli možnost začít od začátku s novým limitem.
- Po úspěšném pokusu poskládali materiál zpět do původního stavu a odebrali se dále...

Chyby:

- Udělat srozumitelnější popis cesty (i když jsem si myslel, že to je dost polopateř, nebylo...)
- Barely je potřeba podchytit i jinde než pouze za „ucho“, protože toto nevydrží zatížení v jiném směru, než je konstruováno (vyřešilo se po beta testingu – aspoň provizorně)
- Nějak implementovat (což se mi ve finále nepovedlo, ale snad to tak nevadilo...) zápletku, proč je třeba barely zvednout do metrové výšky...
- Vybrat jiné místo, než pásmo hygienické ochrany
- Vzhledem k tomu, že jsem na stanovišti během akce nebyl, jenom jsem ho předtím nachystal, tak další chyby nevím... (možná dobře ☺)

Co příště lépe:

- Implementovat motivaci
- Lepší místo

Shrnutí:

V podstatě OK, jenom se poučit z chyb a nejlépe si to předtím opět vyzkoušet (beta testing). Myslím, že pro ně to byla pěkná aktivita a že si to užili....

Jeskyně (gar. Danka)**Průběh:**

- Účastníkům se azimuty protnuly na zakreslené jeskyni Řečiště v Suchém žlebu. Když tam došli, uviděli ceduli se vzkazem, aby si na mapu otiskli kontrolní razítko a pokračovali do jeskyně Pustožlebské-Zazděné.
- Tam na ně čekal Železo, vysvětlil jim, že jeskyně je ozářena, a protože nemají ochranné oděvy, musí v ní pobývat co nejkratší dobu.
- Účastníci vybaveni půjčenou helmou a vlastními zdroji světla vyrazili do jeskyně a šli tak dlouho, dokud nenarazili na Dušana, od kterého dostal první člen týmu šifru, další potom dostávali nápovědy. Pokud bylo účastníků v týmu pět (ale byla pouze 1 šifra + 3 nápovědy), dostali Fidorku, se kterou si spousta týmů nevěděla rady (místo toho, aby ji normálně snědla, nesla ji ještě dlouho s sebou myslíc, že jde o část šifry..)

Chyby:

Před akcí nám krachla jeskyně Řečiště, ale protože jsme již měli vytisknuté azimuty i mapy, došlo k tomuto opatření s razítkem (účastníci nešli přímo do Pustožlebské j.).

Takže příště začít dřív vyřizovat všechna povolení pro vstup do jeskyně.

Shrnutí:

Rozhodně to nebyla taková výzva jako Řečiště, které se musí skoro celé proplazit; takhle si to účastníci jenom prošli.

Henryho stěna (gar. Martin)**Průběh:**

- Jednalo se o týmové lezení na Henryho stěně v Moravském krasu.
- Po krátké instruktáži, vysvětlení základů zacházení s „horomateriálem“ a pohybu na skále museli 3 členové týmu vylézt najednou po stěně do určité výšky pro šifru. Lezoucí členové družstva byli jištění pomocí jednoho lana provlečeného systémem kladek.

Chyby:

- Pozor na bezpečnost, řádnou kontrolu sedáků, karabin a podobně.
- Pozor na materiál - nekombinovat vlastní materiál s materiálem účastníků.

Co příště lépe:

Zvýšil bych obtížnost, aby účastníci museli zapojit mozek a začali spolupracovat. To, že existuje možnost vytáhnout někoho nahoru jen tím, že si sednou do sedáku, zjistila většina skupin až při slaňování.

Bedny (gar. Žíža)**Průběh**

- Jednou z aktivit v Moravském Krasu byly „Schody do nebe“. Cílem účastníka bylo vylézt po 10 bednách od piva, postavených na sebe, k zavěšené zprávě.
- Jednalo se o vysokou lanovou překážku, proto bylo nutné natáhnout nad místem stavby schodů pro horní jištění.
- Účastníci obdrželi úvazek a přilbu a byli jištění instruktorem.

Pozadí:

Tato aktivita byla v době přípravy akce několikrát přesunuta z místa na místo, z důvodu naší snahy vyhovět Správě CHKO.

Chyby, co příště lépe

Je potřebné mít bedny zajištěny včas, není žádoucí řešit během posledních hodin před akcí to, že domluvený zdroj nedodal včas bedny.

Shrnutí:

Zajímavá aktivita, při které mnohé týmy ukázaly svou kreativitu. Bylo možné shlédnout několik různých způsobů lezení na bedny, způsoby uložení beden na sebe. Někteří účastníci z čiré radosti a touhy po adrenalinu lezli i navíc než stanovených 10 beden.

Prusíkování (gar. Žíža)**Průběh:**

- Cílem stanoviště bylo „šplhání“ po laně pomocí repkových prusíků. Lezec obdržel úvazek, přilbu a dva prusíky (kratší a delší), které si měl sám připevnit a s jejich pomocí lézt nahoru po laně.
- Jednalo se opět o vysokou lanovou překážku s horním jištěním.
- Účastník byl jištěn instruktorem, který také kontroloval správnost navázání prusíku. V případě jakékoliv chyby, která by mohla lezce ohrozit, nebyl tento puštěn nahoru. Mohl si ovšem nechat poradit od svých kolegů.
- Úkolem bylo vyšplhat do určité výšky a získat nápovědu k centrální šifře.

Pozadí:

Rovněž zde docházelo k přesunům díky správě CHKO..

Shrnutí:

Další z lanových aktivit, pro některé novinka, kterou nikdy nedělali, pro jiné pouhý stereotyp, čemuž se však nedá nikdy zabránit.

Hlavní šifra Moravského Krasu (gar. Honza)**Průběh:**

- Účastníci dostali na startu zadání šifry – šachovnice, kde v každém poli byla vepsána 1-2 písmena, a pod ní krátký nápovědný text.
- Na stanovištích „druhé vlny“ v Moravském Krase získávali po vyřešení každé aktivity část zápisu šachové partie.
- Po získání všech 5 částí mohli šachovou partii dohrát.
- Z políček, kde na konci zůstaly figurky, bylo možno přečíst slovo „Vilémovice“.

Shrnutí:

Díky nápovědnému textu nebyla úloha až tak složitá (bylo jasné, že jde o šachy) a většina týmů ji vyluštila. Týmy, které s vyřešením měly problémy, si zavolaly o nápovědu a pokračovaly v závodě mimo soutěž.

Taxi (gar. Milan)**Průběh:**

- Účastníci po dojetí do Vilémovic dostali čaj a fidorku a možnost se trochu odpočinout (samozřejmě jim běžel čas)
- Když se rozhodli, dostali slepou mapu (kreslenou ručně, obkreslený autoatlas) a dvě minuty na to, aby se na ni podívali, zároveň obrázek Plumlova a atlas moravských hradů a zámků
- poté nasedli do auta a zavázali si oči, řidič se vždy na křižovatce (vyznačené v mapě) zeptal, jestli vpravo / vlevo (případně rovně). Účastníci odpověděli a řidič jel podle jejich odpovědi (při neshodě byla podstatná odpověď člověka na předním sedadle (to se jim řeklo předem).
- Po ujetí 20km je řidič vysadil a dále šli pěšky

Chyby:

- Pořádně měřit oněch 20km, udělal jsem chybu a Killteam to stálo dalších 7km po asfaltu... (aspoň částečně jsem to kompenzoval posléze)
- když máš měkký odpružení, nedávej tam pět chlapů ☺

Shrnutí:

Myslím že pěkná aktivita, originální a až na chybičky (které odnesl podvozek Martinova auta), OK

Část závodu „After MK“ (gar. Milan)**Průběh:**

- Účastníci po převezení Taxíkem došli po svých zbytek cesty do Plumlova (Danka), na zámku čekala omalovánka a batohy (přesun z Blanska myslím OK)
- Poté následovaly rafty, kde na ně čekali vytištěné spoje do Výklek
- Přesun ve vlastní režii na Výkleky (viz Ptr) a následně na Vsetín (viz Martin / Standa)
- Očekávali jsme, že tam budou dřívě => jelo málo spojů, čas účastníci využili pro spaní nebo ti otrlejší jeli přes noc

Co příště lépe:

- Lépe odhadnout reálný čas, kdy můžou dorazit na danou část => spoje byli na ně moc brzo
- Vylepit jízdní řády na Raftech lépe (pouze pár týmů si toho vůbec všimlo)
- Zkusit eliminovat přesun Drahaný – Plumlov (8km po asfaltu), tady to bohužel nešlo...

Shrnutí:

Myslím že ok, aspoň se vyspali ☺ ...

Plumlov (gar. Danka)**Průběh:**

- Účastníci byli taxíkem dovezeni někam do okolí Drahan a na Plumlovský zámek se dopravili pěšky.
- Zde je čekaly jejich velké batohy, čaj, Fidorky a „vymalovací“ mapka – po jejím vybarvení se objevil tvar Mostkovické nádrže, kam po různě dlouhém odpočinku odcházeli.

Pozadí:

Bylo potřeba zamluvit prostory na zámku, což nebyl problém, Katka bydlící na zámku byla ochotná nechat nám tam věci tak dlouho, jak budeme potřebovat.

Chyby:

Účastníci nebyli spokojeni s délkou přesunu po asfaltu na Plumlov, krom tohoto to byla docela příjemná kontrola, odpočinková, zahřívací.

Shrnutí:

Byla to naprosto nenáročná aktivita, proběhla v pořádku (resp. Nedonesla se ke mně kritika).

Rafty (gar. Milan)**Průběh:**

- Účastníci přišli na Mostkovickou nádrž na danou pláž, dostali raft, pádla, vesty a špagát určité délky (cca 30m) uvázaný na pevném bodě.
- Úkolem bylo někde na kružnici o poloměru špagátu najít pod vodou PET láhev, na niž bylo napsáno další stanoviště (Výkleky u Přerova)

Co příště lépe:

- Možná vymyslet obtížnější úkol, aby to nebyla jenom „otročina“ ale muselo se u toho i myslet
- Při vyfukování raftů nechte běžet motor když si svítíte nebo budete tlačit ☺

Shrnutí:

Snad OK, docela dobré zpestření, některé to stálo skok do noční (studené a mokré ☺) přehrady.

Lanovka Výkleky (gar. Ptr)**Průběh:**

- Účastníci přišli k lomu Výkleky 1 u Přerova, kde pro ně byla nachystaná 400m dlouhá lanovka. Jediným úkolem bylo ji v plném počtu sjet a nechat se v raftu odvézt na břeh, kde na ně čekala Danka a její Polívková šifra.
- Chystání začalo poměrně brzo ráno, ve 4 jsme s Jarkem vyráželi z Vilémovic na Jeskyňářskou základnu Javoříčko, kde na nás čekal Čajda, naložili jsme lana na lanovku a další podpurný materiál a vyrazili do Výklek. Tam jsme se dostali něco před sedmou a dopravili materiál na místo startu. Krátce nato přijelo z Vilémovic auto se třemi pomocníky.

Co příště lépe:

Natahovat správné lano (jako první jsme natahovali lano kratší...Čajda volal asi šesti lidem, aby se ujistil, které že lano je to správné, ale bohužel se všichni shodli na tom špatném - kratším). Naštěstí byla příprava dostatečně časově dimenzovaná (účastníci byli dostatečně pomalí:-), takže se stihlo bez problémů lano vyměnit a vypnout to správné.

Shrnutí:

Podle mě hladký průběh příprav i běhu vlastní atrakce (sem patří velký dík Čajdovi a celému týmu, který i v noci chod zajišťoval). Pro většinu účastníků asi největší zážitek z 66hodin.

Písmenkova polévka (gar. Danka)**Průběh:**

- Účastníci přišli k lomu Výkleky 1 u Přerova, kde pro ně byla nachystaná 400m dlouhá lanovka. Po jejím sjezdu dostali ešus plný polévky s oranžovou nálepkou „parní lokomotiva“.
- Byla to „žrací šifra“, což je ale nenapadlo, drtivá většina týmů mi věřila, že je to jen polévka na zahřátí a nic netušili.
- Dostali pokyn, aby „jedli pomalu, protože hltat není zdravé“ a již bylo na nich, jak se s šifrou poperou.
- Po nějaké době si všimli, že v polévce plave 6 plastových písmenek, když je sesbírali, jediné slovo, které v té situaci dávalo nějaký postupový smysl, bylo „Vsetín“, když si to dali dohromady s nápisem na nálepce, věděli přesně, kam mají jít dál.

Pozadí:

- Původně to měla být pouze písmenkova polévka, přičemž těstovinová písmenka měla být vyselektovaná, plavat tam měla pouze písmenka V, S, E, T, I, N; každé z písmenek ve velkém počtu.

Ale kvůli špatné realizaci jsme doma z plastové folie těstovinové barvy vystříhali písmenka, která se velikostí i tvarem co nejvíce blížila těm originálním.

- Polévka byla uvařená ve várnici a písmenka se nasypala do prázdného ešusu dřív, než přišli účastníci; za jejich „dohledu“ se do ešusu pouze nalila polévka.

Shrnutí:

Podle mě hladký průběh příprav i běhu vlastní atrakce, účastníkům se aktivita líbila i chutnala.

Stanoviště Vsetín – Chystání a provoz „úvodu“ (gar. Martin/Standa)**Průběh:**

- Účastníci se měli na Vsetíně dostat na označené místo, vybrat jednoho z týmu, který získá přístup k tajným informacím.
- Daný jedinec byl poté zavřen s dokumenty a měl čas na jejich prostudování. Ostatní členové týmu sháněli pomocí šifry heslo, kterým měli kolegu vysvobodit.
- Jako „vězení“ sloužila prázdná garáž, neboť nám byl těsně před akcí odřeknut příslibený protiletectký kryt v nedaleké základní škole.

Chyby:

V šifře byla jedna chyba, která pak ovlivnila výsledné heslo. Museli jsme i špatně vyřčené heslo s touto chybou akceptovat.

Co příště lépe:

Volba místa startu stanoviště na Vsetíně bylo hodně nouzové, za daných okolností se však nic jiného dělat nedalo.

Shrnutí:

Vše bylo řečeno.

Stanoviště Vsetín – Morse (gar. Standa)**Průběh:**

- Mým úkolem bylo zajistit provoz stanoviště, jeho technické zabezpečení měl na starosti Obelix. Princip byl následující, účastníci odvysílají kód pomocí morse klíče, byl-li správný, pak se jim ozvala odpověď v morseovce. Správným dekódováním zjistili vzdálenost a azimut ukrytých artefaktů.

Co příště lépe:

Vzhledem k pozitivní zpětné vazbě účastnice (z jediného týmu, který místo navštívil) by bylo vhodné použít podobnou aktivitu na atraktivnější místo. Nezapomenout druhý klíč doma, ale nakonec se zjistilo, že nahraná zpráva na diktafonu dává všem stejné podmínky, takže to nakonec bylo i dobře.

Smycování (gar. Žíža)**Průběh:**

- Principem této aktivity bylo pomocí smyc, což jsou svázané kusy lan, vyšplhat na strom. Používají se dvě smyce. Jedna je přichycena k sedáku a druhá slouží jako podpora pro nohu. Při lezení se střídavě přenáší váha z jedné smyce do druhé a uvolněná se posunuje po kmeni nahoru.
- Jednalo se opět o vysokou lanovou aktivitu, a proto zde bylo připraveno horní jištění (instruktorem) a přilby.

Pozadí:

Kontrola byla přesunuta z mimo oblast CHKO.

Co příště lépe:

Vybírat méně tlusté stromy, někteří účastníci měli problém po nich šplhat.

Shrnutí:

I přesto, že po části v Moravském Krasu jsme opět připravili lanovou aktivitu, nebyla pro všechny pouze nudným stanovištěm, ale ukázala jim další zajímavou činnost.

Juříčkův mlýn (gar. Danka)**Průběh:**

- Účastníci dorazili podle mapy do Leskovce k hospodě, kde visela cedula s textem, který je vytesán na pamětní desce Juříčkova mlýna. Podle toho měli zjistit, kam mají jít, po cca dvou kilometrech si ve vypáleném mlýně vyzvedli schovaný artefakt.

Shrnutí:

Byla to velmi nenáročná aktivita, probíhala ale bez zmatků a bloudění.

Přemostění (gar. Žíža)**Průběh:**

- Účastníci měli za úkol překonat asi 10 m širokou řeku za pomoci lan, karabin a sedacích úvazků. Pouze jeden člověk z týmu mohl vstoupit do řeky, ostatní museli na druhý břeh suchou nohou, tzn. po laně.
- Stavba přemostění byla čistě v režii účastníků.

Pozadí:

- Úkol jsme testovali předem kvůli odhadu rychlosti stavby a možností výběru technik. Účastníci nás ale nakonec stejně překvapili svým důvtipem, obratností a variabilitou staveb.
- Obávali jsme se, že v důsledku sucha bude hladina řeky příliš nízká, a tudíž se bude jednat o velmi jednoduchou a nezáživnou aktivitu. To se naštěstí nepotvrdilo.

Shrnutí:

Jednalo se o zajímavou aktivitu, při které si někteří vyzkoušeli studenou listopadovou řeku a jiní stavbu lanové překážky, které museli věřit:o).

Zdravokontrola (gar. Žiža)**Průběh:**

- Tento nápad pramenil ze snahy zařadit i netradiční úkoly, ovšem využitelné při pohybu v terénu.
- Na účastníky čekala modelová záchranná situace (ošetření a záchrana zraněného v terénu), kterou museli bezchybně vyřešit v daném časovém limitu.
- Simulovaná situace byla založena na reálných příhodách, které se v terénu staly a mohou stát.
- Kontrola byla kvůli své odlehlosti v průběhu akce zrušena.

Pozadí:

Kontrola byla na dosti odlehлém místě, počítalo se, že bude fungovat jako strategický bod.

Občerstvovací stanice Prlov (gar. Žiža)**Průběh:**

- Ač se ve své podstatě nejednalo o fyzickou aktivitu, považují za vhodné zde zmínit tento doprovodný prvek.
- Naším cílem bylo nabídnout účastníkům i malé občerstvení. Vzhledem k dřívější informaci o výprodeji Fidorek přímo z výrobní linky, jsme této nabídce využili a pár balení jsme zakoupili (byly využity i na jiných stanovištích, viz výše).
- Občerstvovací stanice byla umístěna v luxusní chalupě, kterou nám bezplatně zapůjčil starosta obce Prlov.
- A aby nebyla kontrola úplně jednoduchá, byla na účastníky připravena logická hádanka. Na břehu řeky stojí tři černoši a tři běloši. Potřebují se dostat na druhý břeh. K dispozici mají loďku, na které mohou jet pouze dvě osoby. Na jednom břehu nesmí být nikdy více černošů, než bělochů, protože černoši jsou lidojedi a bělochy by snědli. Týká se to i vystupování z loďky. Jak tedy pojedou?

Pozadí:

- Po telefonické dohodě v Opavě není problém baličky Fidorek zakoupit. Je vhodné o objednaném množství informovat vyzvedávajícího, aby do výroby nejel se zbytečně velkým autem, což se stalo nám ;o).
- V obci Prlov měly být původně umístěny lasery (viz dále). Díky luxurnosti zapůjčené chalupy tady bohužel realizovat nešly, a proto jsme přijali nouzové řešení.
- Zajímavý nakonec byl i fakt, že chalupa byla půjčena pouze na omezenou dobu, a proto museli účastníci kalkulovat i s časem. Tím se stal z této kontroly i významný strategický prvek.

Shrnutí:

Byla snaha nabídnout něco jiného a příjemnějšího, než lanové aktivity. Kontrola se líbila.

Pulčiny (gar. Danka)**Průběh:**

- Účastníci přišli na Pulčinské skály (kontrola vyznačená v mapě – část Vsetínsko), jediný jejich úkol byl najít nás (stanoviště bylo označeno 2 svíčkami, což v naprosto tmavém lese snad nelze přehlédnout), předali jsme jim upečený mazanec a popřáli dobrou chuť.
- V mazanci byl zapečen v alobalu zabalený další artefakt.

Chyby:

- Lépe si projít terén a předem si přesně najít místo pro stanoviště, v noci za deště a husté mlhy to není tak rychlé

- Mazance už byly v tu dobu upečeny 3. den, byly poněkud tužší, pokud to jde, mít je chutnější = čerstvější, ale to je opravdu detail (na druhou stranu, Kryštof se vyjádřil, že bychom jimi mohli ukamenovat případnou pumu potulující se po lese☺)

Shrnutí:

Myslím, že naprosto bezproblémová aktivita, která se i líbila (jedna ze série „žracích“ kontrol), byla ale docela odlehlá, přišly jen 3 týmy.

Tarzan (gar. Žiža)**Průběh:**

- Účastníci měli za úkol překonat vysokou lanovou překážku, tzv. Tarzanův skok a strhnout z hrazdy artefakt..
- Při aktivitě se opět používalo horní jištění, přilby a celotělové úvazky.
- Nebylo nutné skákat v plném počtu, proto aktivitu většinou absolvovali pouze lidé, kteří ji nikdy neskákali.

Pozadí:

Když stavíte Tarzana za podpory neterénního auta, které musí vyjet po bahnité cestě, máte 99 procentní naději, že zapadnete. To se také stalo. A po vytažení nás ještě čekala policejní zábrana a kontrola aut, neboť jsme jako podezřelé osoby vyjížděli z chatové oblasti. Nedovedete si ale představit překvapený obličej ochránců zákona, když místo kradených věcí našli v kufru aut jen zabahněné zbytky lan:o).

Shrnutí:

Zajímavá a oblíbená aktivita.

Čertovy skály aneb týmový výtah (gar. Žiža)**Průběh:**

- Úkolem bylo vytáhnout jednoho člena týmu pomocí „lanovky“ ke skále, kde sebral artefakt.
- Jezdec byl oblečen do sedacího úvazku.
- Nad průběhem bděl instruktor, který pomohl se zajištěním v případě, že by hrozilo jakékoliv nebezpečí.
- Obtížná aktivita, těžší jedince byl problém ke skále dostat.

Chyby:

Instruktoři nebyli v jednu chvíli k nalezení, neboť jeden seděl v hospodě naproti skále a druhý pod skálou spal.

Shrnutí:

Zajímavá aktivita.

Bažina (gar. Žiža)**Průběh:**

- Jednalo se o klasický dynamics, aneb účastníci měli za úkol překonat síť nakreslenou na zemi, která představovala bažinu.
- V bažině byla jen jedna známá cesta, kterou postupně objevovali.
- Účastníci se nesměli spolu bavit a měli omezený počet životů na překonání bažiny.
- V případě ztráty všech životů začínali znovu od začátku.

Pozadí:

Aktivita byla situována do blízkosti JZD ve Francově Lhotě. Toto místo nás zaujalo na první pohled svou netradiční plastikou v podobě kravských hlav. Prvek jsme chtěli využít jako součást motivace, krávy měly představovat hlavy mimozemšťanů. Nakonec jsme ale tuto realizaci vypustili.

Shrnutí:

Netradiční aktivita.

Nízká lana (gar. Žiža)**Průběh:**

- Účastníci měli za úkol překonat nízkou lanovou překážku.

Chyby:

- Místo stavby neodpovídalo našim představám, překážka měla být nad malým bahnitým rybníčkem, aby v případě pádu účastníci skončili v bahně.
- Stavbu nakonec realizoval jiný tým, neboť ve chvíli, kdy bylo potřeba stavět, se původní stavební tým nacházel asi 20km od místa stavby v do bahna zapadlém autě.

Shrnutí:

Jednoduchá aktivita.

Lezení na Lačnovských skalách (gar. Milan)**Průběh:**

- Účastníci přišli na vysoké Lačnovské skály, kde našli kontrolu se dvěma instruktory
- Úkolem bylo vylézt na skálu (obtížnost cca 3), horní jištění
- Sedák byl připraven, jistil instruktor
- Nahoře čekala schránka a v ní artefakt (kousek plastový trubičky ☺)

Shrnutí:

Podle mě hladký průběh příprav i běhu vlastní atrakce.

Gumicuk (gar. Ptr)**Průběh:**

- Netradiční lanová aktivita.
- Účastníci byli přivázáni ke gumovému lanu a měli za úkol získat artefakt uložený v určité vzdálenosti od stromu, na němž bylo gumové lano přivázáno.

Shrnutí:

Zajímavá a veselá aktivita, realizovaná ve velmi pěkném prostředí Vařákových pasek.

Lasery (gar. Ptr)**Průběh:**

- Na celém Vsetínsku se za cca půlrok příprav nepodařilo sehnat vhodný objekt k zrealizování této atrakce v původní podobě, takže nakonec byla u Lačnovské základny v kůlně.
- Úkolem týmů bylo zdolat laserové bludiště a přes zabezpečovací systém proniknout k trezoru, kde byl uschován artefakt, ten bez spuštění alarmu získat a opět se vrátit zpět. Celkem pět pokusů.
- Tento úkol si vyzkoušely pouze dva týmy, pravděpodobně kvůli tomu, že ostatní již nestíhali se do Lačnova dostat.
- Příprava byla poznamenána tím, že lasery nebyly dopředu moc nachystané, takže trvalo poměrně dlouho, než se atrakci podařilo nainstalovat, ale všechno se nakonec stihlo.

Chyby:

Před akcí jsem nestíhl lasery vyzkoušet v testovacím provozu, takže nebyla odladěna citlivost, polohování atd. - z toho plynuly plané poplachy, které byly dost nepříjemné pro hráče.

Shrnutí:

Kdyby se vyladily technické detaily tak, aby atrakce fungovala spolehlivě, myslím, že bude hodně zajímavá, efektní a hlavně neokoukaná. (Na tom se shodli snad všichni, kdo ji viděli).

Luk (gar. Žiža)**Průběh:**

- Velmi jednoduchá aktivita, úkolem bylo sestřelit pomocí luku nafukovací balónek.
- Kontrola byla chystána na závěr před dlouhým přesunem jako zajímavý prvek při zvyšující se únavě a zhoršené koordinaci.
- Jako místo byl zvolen monumetálně působící objekt památníku na Ploštině, který měl původně představovat přistávací plochu pro UFO.

Chyby:

Příliš jednoduchá kontrola ve vztahu k ostatním.

Shrnutí:

Příště bude potřeba kontrolu nějakým způsobem ozvláštnit, nebo ji vůbec nezařazovat.

Konec (gar. Ptr)**Průběh:**

- Zakončení nakonec (po tom, co nám byl týden před akcí odřeknut hotel Vega s bazénem, vířivkou a spoustou sprch) proběhlo v tělocvičně v Pozlovicích. Z kapacitních důvodů to možná bylo i lepší než hotel Vega, ale zase byl nedostatek sprch (jenom dvě na cca 60 lidí).
- Účastníci měli přijít mezi 10:00 a 11:45, chystalo se cca od půl deváté. V závěru bylo chystání už docela živelné (přijela spousta členů b-týmu), nezvládal jsem to koordinovat, ale zase se všechno stihlo včas.

- Zakončení včetně předání cen, vyhlášení výsledků i odvozu účastníků do Luhačovic proběhlo myslím si OK.

Shrnutí:

Výborná atmosféra, jídlo, hudba, pohoda, dobré načasování, všechno fungovalo tak jak mělo (si myslím).

Štáb (gar. Honza)**Průběh:**

- Štáb začal omezeně fungovat již ve čtvrtek odpoledne, naplno se rozjel se začátkem závodu, i když některá technika (hlavně internet) byla zprovozněna až o něco málo později.
- Štáb fungoval nepřetržitě po dobu celé akce a měl za úkol jednak monitorovat pohyb účastníků a poskytovat jim případné nápovědy, a jednak koordinovat pohyb a přemísťování organizátorů a rozmísťování stanovišť v průběhu závodu.

Problémy:

- Nekvalitní GSM signál
- Nemožnost připojit telefon zároveň datovým kabelem k notebooku a zároveň na nabíjení.
- Technický problém s CB, který se podařilo vyřešit až téměř u konce závodu.
- Ve druhé půlce závodu velký pohyb organizátorů v místnosti štábu (rozptylování, nemožnost odpočinout si, když jsem to potřeboval a zrovna mohl).

Shrnutí:

Podle mě měl štáb v rámci možností dobré zázemí. Po celou dobu nedošlo k žádnému selhání techniky (což se skoro rovná zázraku). Výše uvedené problémy se neprojevily na funkčnosti štábu, pouze občas na rychlosti reakcí. Neocenitelný byl rychlý internet, naopak skoro jako zbytečné se ukázaly CB vysílačky (možná to ale bylo jen díky technickým problémům). V této chvíli vidím jako ideální složení štábu 2 lidi, jeden zajišťuje hlavní chod štábu a druhý (může to být více lidí, kteří se v průběhu akce budou střídát) pomoc a podporu...

1.8.4. Výsledky závodu (Standa)

Na 66hodin2004 byl přihlášen plný počet patnácti týmů dávno před koncem registrace. Dva dny před začátkem závodu se však jeden tým (42) rozpadl a několik lidí se na poslední chvíli odhlásilo, takže do akce nastupovalo týmů čtrnáct (62 účastníků). Závod dokončilo 12 týmů (85,1%) s 44 účastníky (71%). Průměrný věk účastníků v době konání závodu: 25,7let.

Závod absolvoval v soutěžním pořadí pouze tým, který měl v cíli minimálně tři členy. Rozhodující byl počet získaných artefaktů. Čas hrál roli pouze v případě stejného počtu artefaktů. Nápověda posouvala na konec pořadí, za týmy bez nápovědy.

Beruška

artefaktů: 0, čas v cíli: 8:00,
nápověda

Martin Booster Dolejší

Pavel Lopo Mužík

Lukáš Main Tyl

Vladimír Špunt Třebický

Ondřej Andrej Nečas

Bosonohy

artefaktů: 5, čas v cíli: 10:28

Petr Sedlák

Jaroslav Poslušný

Michal Pohanka

David Hájek

Dan Bárta

Highlandersartefaktů: 11, čas v cíli: 11:15,
nápověda**Andrej Andrew Lúč****Vladimír Malý****Libor Müller****Horáci**

nedokončeno

Štěpán Malec

Lenka Dopitová

Martin Holčák

Tereza Mimi Dopitová

KillTeam

artefaktů: 10, čas v cíli: 10:05, 2.místo

Zbyšek Zbych Podhrázský

Jana Janka Rutrlová

Šimon Athaj Řeřucha**Radek Šéf Drnovský****Ondra Kotek****Obludárium**

artefaktů: 3, čas v cíli: 11:09

Vítězslav Nový**Tomáš Xsilver Stříbrný****Petra Konvalinka****Konvalinková****Denisa Buřvalová****Marek Buřval****Odpadlíci**

nedokončeno

Jiří Titanikus Fexa

Boris Pokorný

Karolína Kája Marešová

Vanda Kasperová

RUGRIM

artefaktů: 4, čas v cíli: 9:30, nápověda

Lenka Zoulík Zoulová

Martina Veverka Veverková**Milan Wind Tomek****Franta Jung****Sajtna**

artefaktů: 4, čas v cíli: 10:10, nápověda

Tomáš Tomík Svoboda**Rostě Navrátil****Petr Krtek Nahodil****Michal Majkl Holák****T-Mobile**

artefaktů: 6, čas v cíli: 11:27

Viktor Víta Handl

Eduard Éda Chvátal**Mirek Vojtek**

Miroslav Mira Hynšt

Leopold Leo Sobotka

тайфун

artefaktů: 6, čas v cíli: 10:51, 3.místo

Hanka Křemílek Amchová**Vojta Hušťá Řídký****Martin Marwin Slezák****Tereza Megy Bautzová****Martin Jelen Jílek****Tilápie**

artefaktů: 4, čas v cíli: 10:27, nápověda

Markéta Holečková

Bára Pešková**Jan Rocki Rucki****Zuzana Bartáková****Úterníci**

artefaktů: 4, čas v cíli: 7:00, nápověda

Jan Bednář**Jindřich Novák****Marta Ježek Vinarská****Ivana Tomšíková****Zinkové rakve**

artefaktů: 14, čas v cíli: 11:27, 1.místo

Stanislav Staňa Vaculík**Tomáš Neset**

Petr Dosík Doseděl

Lenka Sklenaříková

Jitka Kujalová

Tučně vyznačení členové týmu došli závod až dokonce do Pozlovic.

1.9. Fyziologické aspekty (Žíža)

Fyziologické hledisko bylo při této akci především v režii samotných účastníků. Oni sami museli počítat se svou únavou, hodnotit své síly a podle toho se rozhodovat. Na nich také byla otázka výživy, která s tímto úzce souvisí. Nicméně zmínila bych zde několik námi zvažovaných a předpokládaných aspektů:

Jedním z nich je samotná skladba akce, které jsem se již věnovala výše. Rozdělení do bloků zhruba odpovídalo stoupající únavě účastníků a tím nutnosti měnit charakter závodu. Delší dopravní přesuny v centrální části byly zamýšleny s cílem donutit účastníky alespoň na chvíli spát. Původně měl být hlavní mobilní přesun jen jeden, ale díky nutnosti uskutečnit lanovku ve Výklencích musel být rozdělen na dvě části. Tím nebylo docíleno námi očekávaného efektu a trasa byla přesunem zkomplikována.

Dalším zohledňovaným aspektem byla volba terénu. Snažili jsme se maximum akce uskutečnit v terénu, který by byl pro pěší pohyb příjemnější. V některých částech jsme se bohužel nevyhnuli nutnosti vést trasu po asfaltu, ovšem většinou a především v závěrečné fázi byla možnost volby.

A jelikož po extrémním výkonu je vhodná relaxace, na závěr jsme se snažili nabídnout účastníkům pohodlí a masáže.

1.10. Doporučení k dramaturgii akce (Žíža)

- Nebát se odstranit aktivity, o kterých jsme byli dlouho přesvědčeni, že tam být mají.
- Předem si rozmyslet, zda máme finance a lidi na to, abychom dodrželi motivaci po celou dobu akce.
- Lépe vybírat terén nebo přesněji definovat pohyb.
- Přesně říct, kde který blok začíná a končí a kde lze používat které dopravní prostředky.
- Nepřeceňovat účastníky.

1.11. Instruktorský vychytávkář aneb inspirace pro příště (Standa, Ptr, Žíža)

Mnoho vychytávek jsme uvedli už samotným reálném scénáři akce. Přesto si myslíme, že je pár věcí, které by bylo vhodné vyzdvihnout a lépe popsat.

Doba přípravy akce

Po našich zkušenostech vřele doporučujeme začít s přípravou podobné akce dříve než tři čtvrtě roku dopředu. Naš odhad je zhruba dva roky. V této době je čas v klidu sehnat granty, sponzory, povolení a pomalu začít s přípravou. Jinak hrozí nebezpečí, že si naděláte na hodně místech nepřátele, založíte si na budoucí problémy v práci a ve škole, zkrátka stanete otroky své akce.

Štáb

Složitost celé akce si vyloženě říkalo nutnost řízení z venčí. V předchozím ročníku, také připravovaném „brněnskou sekcí Velkého Vozu“ jsme si štáb poprvé vyzkoušeli. Letos měl štáb výrazně těžší úlohu. Jednak sledoval pohyb účastníků na základě jimi dodaných informací sms zprávami a současně pomáhat řídit přesuny organizátorů pro dodržení kontinuity akce. V kapitole 2.5.3 je popsána logistika přesunů, takže k ní není potřeba moc co dodávat. Zde je potřeba vyzvednout nepřetržitou práci Honzy na štábu a jeho spolupráci se Žížou při řešení jednotlivých dílčích komplikací.

Dynamické vytváření a rušení kontrol

Ačkoli mnozí nechápali, proč potřebujeme dostávat informace o pohybu týmů, jeden tým tuto důležitou věc pochopil už během závodu. Naším cílem bylo operativně reagovat na vzniklé situace, vysílat organizátory na stanoviště až těsně před příchodem účastníků, aby tam jednak zbytečně nemrzli a jednak se mohli v mezech použít někde jinde. Vhodným příkladem je neohlášený přesun týmu T-Mobile na Vsetínsku, kdy se najednou ozvali na štáb, že jsou na místě předpokládané kontroly a že tam nikdo není. Problémem bylo, že svůj směr pohybu neoznámili, tak jak měli, proto na štábu nemohli kontrolu připravit. Takto dynamicky jsme pracovali pouze na kontrolách v 3. části, neboť v předchozích dvou byly pro účastníky důležité všechny.

Ptrovo zavěšení kontrol v Orientačním běhu

Jak už bylo zmíněno, všechny Ptrovy nápady nebylo možné zužitkovat, tento se však použil.

Kontroly Orientačního běhu byly realizovány pomocí kontrolních útržků. Každá kontrola měla podobu papíru o formátu A4, umístěného v euroobalu (nebo speciálním svařeném PE rukávu) tak, že otevřená strana obalu směřovala vždy dolů. U této hrany byly na papíře vyznačeny útržky, které si účastníci brali jako výstup z kontroly. Aby se lépe odtrhávaly, byly na své horní straně perforované (pomocí šicího stroje bez nitě). Takto byla zajištěna dokonalá ochrana kontrol proti povětrnostním vlivům.

Stanoviště se šiframi byla podobná jako kontroly OB s tím rozdílem, že si účastníci nebrali jen útržky, ale celé papíry se zadáním šifry. Každé stanoviště mělo svoji titulní stránku s prostříženými otvory. Za ní byly umístěny jednotlivé listy se zadáním šifer - pro každý tým jeden exemplář. Na nich bylo v příslušném místě (odpovídajícím otvorům na titulní straně) vytištěno pořadové číslo...na každém papíře o jedničku větší než na předchozím. Týmy díky tomu měly přehled, kolikátí v pořadí na dané stanoviště dorazily.

SMS Brána (viz také 1.6.2.1)

Mnozí z vás se ptají, k čemu jsme potřebovali připojení k internetu. Důvodů bylo mnoho, jedním z nich bylo sledování pohybu týmů, které se štábem nekomunikovaly přes definované mobilní číslo a smsky, ale psaly pouze své pocity před webové rozhraní. Původním účelem použití web sms brány bylo umožnění

sledování dění na trati pro lidi, kteří mají o akci zájem a přitom se jí aktivně neúčastnili. Nakonec sloužilo rozhraní nejen zájemcům, ale i nám, kteří jsme mnohé týmy mohli sledovat pouze tam.

Koordinace a řízení akce:

Velmi se nám osvědčilo řízení samotného průběhu akce dvěma lidmi. Jeden (Žíža) se neustále pohyboval v terénu, sledoval přesuny účastníků a dopředu promýšlel jejich další možný postup. S tím souviselo zejména dopravování B-týmu na stanoviště a ze stanovišť, odhadovala se krizová místa, případně mohl dotyčný zasáhnout a pomoci tam, kde bylo nejvíc potřeba. Druhý člověk (Honza) řídil akci ze štábu a komunikoval s účastníky. Veškeré vzniklé situace rozhodovali pomocí telefonické domluvy mezi sebou.

2. Ekonomika akce (Žíža, Honza)

Na akci byly využity jednak peníze získané v hotovosti, jednak nevyčíslitelná podpora sponzorů a kamarádů, kteří si své služby neúčtovali. Celkový odhad reálných financí je tudíž prakticky nemožný, akci není možné z finančního hlediska postihnout. Pokud by se akce konala v komerčním měřítku, je odhad jejích nákladů cca 0,5 mil. korun. A to ještě není počítána řádná motivace v celém průběhu, která by si vyžádala další částku. Vyúčtování peněz v hotovosti je zobrazeno v příloze č. 16.

3. Dokumentace (Žíža)

Na akci pracovalo několik kvalifikovaných fotografů, jejichž fotografie posloužily jako podklad dokumentačního CD a webu, a také i jako satisfakce sponzorům. Dále zde byl přítomen filmový štáb, jenž dal vzniknout profesionálně udělanému traileru a filmovému dokumentu. Navíc se na dokumentaci podíleli i samotní účastníci-týmy, které vlastnili GPS (zaslali nám logy z přístrojů). Mnozí nám zaslali mapy svého pohybu.

4. Závěrečné hodnocení akce

4.1. Z pohledu účastníků (Ptr)

4.1.1. Forma

Zpětná vazba na 66hodinách byla realizována písemnou formou, pomocí dopisu, tzv. rakváče, zaslaného účastníkům e-mailem cca měsíc po akci. Kvůli nedostatečné odezvě byly rozeslány ještě další dvě emise v lednu a březnu, doplněné o slepou mapu, kam měli účastníci zakreslit svůj postup ve třetí, konečné, fázi závodu.

4.1.2. Odezva

Celkem se nám vrátilo 15 vyplněných dotazníků a 6 map postupů od 10 týmů ze čtrnácti zúčastněných. Neodpověděly týmy Bosonohy, Horáci, Odpadlíci a Úterníci. Týmy většinou odpovídaly prostřednictvím jednoho či dvou svých členů a braly to jako zpětnou vazbu za celý svůj tým. Dá se tedy říct, že jsme v podstatě získali zpětnou vazbu od většiny zúčastněných.

4.1.3. Otázky

- ***S čím jste se na akci setkali poprvé, co pro vás bylo nové?***

Ve většině odpovědí se účastníci shodli na tom, že pro ně byl nový celý druh takové akce a hlavně její rozsah - jak dlouho nespali, kolik toho ušli. Dále také nejružnější jednotlivé aktivity, jako schody do nebe, lanovka Výkleky, Tarzanův skok, šifry. Zmíněna byla i nevšední forma komunikace s účastníky před závodem přes internet.

- ***Z čeho jste měli největší zážitek?***

Tady jednoznačně dominovala lanovka Výkleky následovaná ve velkém odstupu aktivitami jako Tarzanův skok, Taxi, schody do nebe, centrální šachovou šifrou, ukončením a sprchami. V naprosté většině byla akce označena za zážitek jako celek – s její délkou, fyzickou i psychickou náročností, především však absencí spánku. Hodně účastníků také mělo velký zážitek z týmové spolupráce, ze zjištění, co všechno jsou schopni vydržet.

- ***Odstranili byste některou aktivitu?***

Poměrně hodně týmů psalo, že akce byla dost „o lanech“. Jen menšina to ale považovala za nedostatek, většina naopak tuto skutečnost vítala, protože je lanové aktivity baví.

Většina účastníků se shodla na tom, že by asi žádnou aktivitu neodebírali, že všechny měly „něco do sebe“

Jednomu týmu se nelíbil začátek s pevně danou strukturou, ocenili by nejspíše přístup typu scorelauf po celou dobu trvání akce.

Padlo několik výtek vůči používání hromadné dopravy a k druhé, „přesunovací“ části závodu vůbec – většinou se tito účastníci přimlouvali za její úplné zrušení či alespoň za náhradu vlaků koly nebo něčím podobným...

- ***Přidali byste některou aktivitu?***

Zde moc návrhů nepadlo. A když už, tak docela protichůdné ... jedni by akci udělali o dost fyzicky náročnější, „drsnější“, druzí by chtěli akci pestřejší, s týmovými úkoly, kde se musí více přemýšlet, kde nejde tolik o fyzickou výkonnost, kde záleží na postřehu, individuální inteligenci (ale ne formou šifer), chtěli by zařadit i nějaké „ne-outdoorové“ aktivity.

Většina odpovědí se shoduje na tom, že by uvítali nějakou aktivitu ve vodě...doplavat pro kontrolu, potápění, sjíždění řeky na raftu atd.

Jinak by byl zájem ještě o ježdění na koni a let do vesmíru:-)

- ***Jak na vás působili organizátoři?***

V podstatě ve všech odpovědích velmi kladné hodnocení: působili sešraně, profesionálně, jako dobrý tým.

Objevilo se několik připomínek k tomu, že někteří členové B-teamu neuváděli příliš odborně do aktivit, které garantovali, a že podceňovali bezpečnost.

- ***Koho byste nejraději neviděli?;o)***

Většinou odpovědi typu: „Sebe v zrcadle po skončení 66ky.“

- ***Jaká byla atmosféra ve vašem týmu?***

Naprostá většina týmů napsala, že byli až překvapeni tím, jak jim to šlapalo, jak se doplňovali a navzájem povzbuzovali do úkolů, kam by individuálně nenastoupili...

U několika týmů se v důsledku únavy a rozdílného pohledu na otázku, zda pokračovat či ne, zda si odpočinout atd. objevily vyhrčené situace, ale podařilo se je překonat a celkově byla atmosféra v týmu rozhodně dobrá.

Některé týmy pozorovaly upadávání atmosféry s časem a tím, jak postupně měli všichni co dělat sami se sebou, případně jak jim odpadávali členové...

Týmy, jejichž členové se ze začátku navzájem moc neznali popisovaly zásadní zlepšení atmosféry a spolupráce v týmu v průběhu závodu...s tím, jak se postupně „sžívali“.

- ***Co se vám na akci líbilo?***

Tady se opět velice často objevovala lanovka Výkleky, Taxi, dále pak atmosféra, napětí, prostředí a počasí. Dominovala však organizovanost, myšlenka a provedení celé akce. Opět hodně účastníků napsalo, že se jim akce líbila jako celek. Líbila se i žabičková a písmenkovaná šifra, začátek a závěr, vyčerpání.

Starým organizátorským psům se líbilo, že si po dlouhé době užili akci jako účastníci.

- ***Co se vám naopak nelíbilo?***

Hlavní výhrady byly k dlouhým pěším přesunům po asfaltu. Značná kritika se také snesla na systém přepravy ve druhé části – vlaky tím, jak nenavazovaly, zásadním způsobem prohlubovaly rozdíly mezi týmy a dělaly několikahodinové odstupy, což ve srovnání s tím, že například v orientačním běhu bojovali o minuty, účastníky dost demotivovalo. Většinou se jim ani nepodařilo při přepravě odpočinout, jak bylo původně organizátory zamýšleno. Účastníci by si daleko raději naplánovali strategii odpočívání sami. Vadilo i dlouhé čekání na batohy po první noci.

Některé týmy vnímaly definování hranic mezi jednotlivými etapami závodu jako nepřesné - tím pádem i vymezení, kde se mohou používat dopravní prostředky a kde ne.

Hodně účastníků také mrzelo, že se nepodařilo nést motivaci celým závodem.

Výhrady byly i k luku, jako v porovnání s ostatními „dětinské“ kontrole, jednou byly zmíněny také šifry.

Vítěznému týmu se nelíbilo, že značnou část závodu byli sami...neměli s kým se měřit, s kým závodit...

- ***Napadá vás nějaký zlepšovací návrh?***

Nejvíce lidí se asi shodlo na tom, snažit se více integrovat příběh a motivaci do celého závodu, aby se po začátku libreto nevytratilo...

Další nápady směřovaly ke zkoncentrování akce – eliminování dlouhých přesunů, vylepšení informovanosti účastníků před akcí (hlavně pro začátečníky, kteří neví, co můžou čekat, nemají

zkušenosti), ztížení šifer, zařazení skryté hrozby – nepřítele, aby se bylo před kým schovávat například při přesunech.

Padly i dva protichůdné návrhy – jeden na navrácení se k nezávodní (příběhové) koncepci z minulých let, druhý naopak na tvrdé závodní pojetí s co nejvíce měřitelnými parametry – čas, výkon, rychlost...

- ***Našli jste nějaké „vychytávky“?***

Jako vychytávku většina lidí vnímala organizaci akce a její připravenost, perfektní zajištění, štáb, několikrát opět akci jako celek.

Jednotlivě se objevila šachová šifra, satelitní spojení, mapníky, animace na začátku a konci, ohlas sklídily šátky.

Dost často účastníci nevěděli, co vlastně slovo vychytávka znamená (nebo se na to aspoň vymlouvali:-).

- ***Odnесли jste si nějakou inspiraci pro vaše akce?***

Inspirace většinou spočívala ve zjištění, že lze uspořádat akci i takovýchto rozměrů, že nic není nemožné, že dokonalá organizace je základ a že na všem se dá ještě něco zlepšit...

Líbila se „extrémní dotaženost do detailů“, sponzoring, image akce, profesionalita.

- ***Co jinak si z akce odnášíte?***

Často „vědomí, co všechno je možné vydržet“, dobrý pocit, zkušenosti a zážitky...a taky puchýře.

Velkolepý zážitek na celý život, pocit, že jsem byl u něčeho výjimečného.

- ***Sáhli jste si na dno?***

Několik účastníků prohlásilo, že si na dno sáhlo, převážná většina odpovědí však říká, že to bylo nějaké „před-dno“ – že si sáhli hodně hluboko, možná zatím nehlouběji, ale cítí, že by zvládli ještě víc. Existují však i takoví extrémními situacemi protřelí jedinci, kteří se dnu ani nepřiblížili a chtějí akci daleko fyzicky náročnější:-)

- ***V čem pro vás byla akce nejobtížnější?***

Většinou byla akce pro účastníky nejtěžší tím, jak byla dlouhá a především zásadním nedostatkem spánku, na tom se shodli snad všichni.

Pro ty, kteří museli odstoupit, bylo nejtěžší roztrhnout červenou obálku, říct svému týmu, že už nemohou jít dál a přesvědčit je, aby pokračovali i bez nich.

Velice obtížný byl i finální přesun do Luhačovic, tam hodně účastníků prožívalo nejpernější chvílky na akci, především kvůli zničeným nohám a také halucinacím v důsledku nevyspání. Těžká byla i nejistota a to, že účastníci nevěděli, co je čeká.

- ***Utrpěli jste nějaké zranění?***

Až na drobnosti typu puchýřů se naprosté většině účastníků nic nestalo, objevil se však i zánět kolenního kloubu či únavová zlomenina.

- ***Cena akce se vám zdála - nízká, - přiměřená, - vysoká.***

Odpovědi se shodovaly na tom, že před akcí jim cena připadala přiměřená, po akci se jim spíš zdála nízká.

- ***Kolik si myslíte, že jsme spotřebovali aut?;o)***

V počtu zničených aut panoval značný rozptyl, od žádného po třicet.

- ***Kdyby bylo příští rok 66 hodin, šli byste do toho znovu?***

Až na jednu odpověď byly všechny kladné s tím, že někteří by rádi šli, ale raději by vzhledem k omezenému počtu účastníků dali příležitost těm, kteří ještě na 66hodinách nebyli. Vyskytl se jeden názor, že takový zážitek se nedá opakovat a proto příště už ne. Účasti nikdo nelituje a všichni jsou rádi, že na 66hodinách2004 byli.

4.1.4. Shrnutí

Ze zpětné vazby vyplývá, že účastníci byli spokojeni a že si odnášejí spoustu zážitků. Většina z nich zjistila, že dokážou mnohem více, než si předtím mysleli, zároveň však cítí, že kdyby bylo potřeba, byli by schopni podat ještě větší výkon než na letošních 66hodinách. Možná právě proto by drtivá většina z nich uvítala další ročník a nadšeně se ho zúčastnila.

4.2. Z pohledu instruktorů

4.2.1. Statistika (Standa)

Jistě vás bude zajímat drobná statistika, které souvisí s „66tkou“. Je však potřeba ji rozdělit do dvou částí. V první sekci najdete informace, které souvisí s dotazníky, vyplněnými účastníky při přihlašování na akci, druhá část bude obsahovat informace s akcí samotnou.

4.2.1.1. Z dotazníků

Dotazník obsahoval různé otázky, z těch nejzajímavějších pro vás uvádíme souhrn nejčastějších odpovědí pouze účastníků, ne všech přihlášených.

- Kolik kilometrů jsi nejvíc ušel/ušla najednou?
- Jak dlouho jsi byl/a nejdéle vzhůru v kuse?
- Kolik očekáváš, že na 66hodinách ujdeš kilometrů?
- Kolik rohlíků sníš nalačno?

Tabulka nejčastějších hodnot v odpovědích

Naši účastníci průměrně:		
již ušli	45,50	km
zatím maximálně nespali	35,00	hodin
předpokládají, že ujdou	88,00	km
sní nalačno tolik rohlíků	3,00	ks

Následující tabulka je vhodná k vytvoření představy o funkčnosti a efektivnosti různých metod propagace akce. Jedná se zde pouze o soubor informací získaných od účastníků akce, tzn. ne všech přihlášených, ale přesto je vidět, že naše snaha o kvalitní plakáty a podobně vyzněla spíše naprázdno ...

Tabulka zdrojů informací pro účastníky

Od jinud	1
Od kamaráda	42
Už jsem na akci byl	9
Z emailové konference	1
Z mailu od Velkého Vozu	1
Z plakátku	1
Ze stránek Biokontaku	1
Ze stránek Instruktorů Brno	4
Ze stránek Velkého Vozu	4

4.2.1.2. Z akce

Když se pořádá tak velká, byť amatérská, akce vždy je následně vhodné provést zhodnocení. Je zajímavé sledovat nejen samotný tok akce, problémy organizátorů, ale i spoustu různých drobností. Je pravda, že přes spoustu starostí s přípravou, hlavně v závěrečných měsících před startem, jsme si nedělali moc poznámek o tom, co a jak se dělalo, co se potřebovalo nebo použilo. Přesto se v následující kapitole pokusíme shrnout alespoň pár věcí, které jsou zajímavé nebo vhodné ke zmínění...

Lidé:

Počet členů A-týmu: 7.

Počet členů B-týmu: 30, ale číslo fluktovalo, takže stoprocentně to dnes již nezjistíme.

Počet fotografů a kameramanů: 6 oficiálně, další z řad B-týmu a účastníků.

Jídlo:

Počet sněžených fidorek během akce: 300 ks

Počet sněžených frgálů (typický valašský koláč) při závěrečném ukončení akce: 10

Litry pití vypitého na týmovkách: kolem 260 litrů

Jídla snědeného na týmovkách: pravděpodobně proběhlo 36 týmovek, kterých se zúčastňovalo od 5 do 7 (pouze na prvních dvou nás bylo 8).

Většina týmovek, až na pár výjimek, se odehrávala u Dvořáku, u Danky v pokoji, proto byla nejen před akcí, ale i během akce garantem přes jídlo:o)

Dopravní prostředky:

Celkový počet organizátorských „přesunovadel“: cca 13

Počet absolutně zničených aut: 1

Počet aut, potřebujících servisní zásah po 66 hodinách: 3

Počet zapadlých aut: 2

Video a fotografie:

Bylo nafoceno: 8 GB fotek, následně bylo potřeba udělat výběr toho nejlepšího.

Naši kameramani natočili cca 13 hodin záznamu, nakonec se z toho použilo 27 minut, a to na trailer i dokument.

Další drobnosti:

Pravidelné týmovky u Danky v pokoji způsobily, že za ten rok, co se tam scházíme, „přišla“ o svůj krásný lustr díky Milanovi, Standa si na každé týmovce „vybojoval“ právo sedět v jejím „přesýpacím“ křesle a Honza si oblíbil Dančino látkové sluníčko a prasátko tak, že si je asi vezme domů, jako vzpomínku na 66 hodin. :o)

4.2.2. Pohled jednotlivých instruktorů

4.2.2.1. Pohled na akci od Danky

Co pro mě 66hodin znamená a co si představím, když toto spojení zazní? Není to příběh, v mé paměti vyskakují pocity a střípky událostí, které se staly.

Zklamání, že jsme nedokázali udělat takovou akci, o jakou jsme se snažili. Ptr (bratr) měl svůj velký sen a tím mě dokonale naočkoval. Neustále mě inspiroval svojí touhou po dokonalosti.

Radost, když jsem viděla unavené, ale šťastné účastníky v cíli.

Únava a nevyspání před akcí, když jsme přemýšleli, psali, tiskli, tavili, perforovali, skládali, řezali, telefonovali, přemlouvali..

Podpora a tolerance naší rodiny, která pro mě moc znamenala. Netušila jsem, co všechno (a pravděpodobně ještě mnohem víc) jsou schopni pro svoje děti udělat a zařadit.

Černá a oranžová barva, kterou budu mít asi hodně dlouho spojenou s touto akcí.

Překvapení a údiv, když jsme stavěli lanovku ve Výklekách a já jsem konečně viděla Čajdu v akci.

Hektolitry čaje a pudingu na týmovkách.

Očekávání. Slzy. Bezmocnost. Nadšení. Energie. Postupná ztráta energie. Motivace. Iluze a postupná ztráta iluzí.

Myslím, že tato akce mi dokázala dát nespočet zkušeností a pohledů na lidi, o kterých jsem si myslela, že je znám. A přesvědčila jsem se, že věnovat úsměv, povzbuzení a ešus horké polévky (byť s šifrou ☺) někomu, kdo je úplně vyřízený má obrovskou cenu. Tak za tohle všechno a mnohem víc to stálo.

4.2.2.2. Pohled na akci od Žíži

Co říct? Akce mi hodně dala i hodně vzala. Dodala mi větší sebevědomí a odvahu. Naučila mě, že člověk má chtít víc, než si myslí, že dokáže. Vymezila a ukázala mi mé hranice. Spolupracovala jsem s perfektním týmem. Na akci vše klapalo až neuvěřitelně dobře. Na druhou stranu mi vzala teď už více než rok života. Zvlášť poslední měsíce před akcí se můj život redukoval jen na 66tku. 24 hodin denně. To se při mých x zaměstnáních, studiu a aktivitách prostě nedalo stíhat. A 66tka dostala přednost přede vším. Znamenalo to vznik nedozírných problémů ve škole, v práci i jinde. Tyto problémy řeším až dodnes. Teď, po roce, se cítím nesmírně unavená a nemám sílu organizovat žádnou jinou akci. Asi budu potřebovat delší pauzu. Ale to mi nebrání v hrdosti na to, že jsme to dokázali. Nikdy nezapomenu na spokojené výrazy účastníků v cíli, jejich díky. To je moment, který si člověk nese s sebou celý život...:o)

4.2.2.3. Pohled na akci od Honzy

Myslím si, že když jsme 66hodin začínali chystat, nikdo z nás neočekával akci takových rozměrů. Spousta věcí přibyla až v průběhu chystání, protože se tam prostě hodily, nebo proto, že jsme měli možnost je tam dát. Chtěli jsme mít akci dokonalou, a tak jsme moc nehleděli na nic jiného. S ničím podobným jsme nikdo neměli zkušenosti a tak jsme nedokázali dopředu odhadnout všechny aspekty a úskalí tak organizačně náročné akce a naše zkušenosti z menších akcí nás na to nemohly připravit.

66hodin2004 se podle mě v konečném výsledku povedla, ale bylo to za cenu větší, než jsme všichni očekávali. Ve chvíli, kdy jsme si to ale uvědomili, se už nedalo couvnout.

4.2.2.4. Pohled na akci od Milana

Myslím, že akce byla připravena díky skvělému teamu (nechci pět chválu na sebe, ale prostě si myslím, že to tak bylo – to je ale blbá věta) a i přes některý drsný seky se to podařilo udělat tak, aby účastník nic nepoznal (ve většině případů)...

Pro mě osobně to byla krásná zkušenost a ukázka toho, jak velká a náročná akce se dá v neziskovém sektoru udělat a ufinancovat. Je to jakýsi signál, že se pořád máme všichni kam zlepšovat :o)

4.2.2.5. Pohled na akci od Ptra

Když jsem se na jaře roku 2002 přihlásil na nenápadnou akci, prezentovanou v kalendáři Velkého vozu pod názvem 66hodin, měl jsem docela strach. Akce svým motivačním textem slibovala být velkou výzvou, slibovala, že si účastníci sáhnou na dno, poznají, co vydrží a poodhalí, co jsou vlastně zač. Hodně jsem se těšil na podzim, kdy se tenhle první ročník 66ky konal. Pořád dokola jsem si četl text na internetu, nevím, čím mě tak fascinoval, možná už svým názvem...66hodin je hodně času a představa, že celou tu dobu budu někde v pohybu, bude mi zima, budu zkoušet, co dovedu, mě hrozně lákala. Potom přišla vlastní akce a já trochu vystřízlivěl. Líbil se mi nápad, motivace, lidi a situace, ale přišlo mi, že za tímhle vším trochu pokulhávala organizace. Hodně se mi ale líbila myšlenka a já jsem se těšil na příští rok, až bude nová 66ka, s vychytanými mouchami.

Další léto to ovšem vypadalo, že se nikomu do organizování nechce a žádné pokračování neproběhne. Proto jsem byl dost překvapený, když mi Danka (moje sestra) někdy na podzim řekla, že 66ka bude a abych si zarezervoval termín. Byl jsem docela zvědavý, co se z toho vyvrbí, protože měla proběhnout už za měsíc. O tři dny později za mnou přišla Danka znovu s tím, že potřebuje lidi do týmu...a tak skončilo moje těšení a já si tu svou vysněnou akci nikdy neprožil. 66 hodin 2003 se nám povedlo připravit v rekordně krátkém čase pěti týdnů. Myslím, že všechny nedostatky předchozího ročníku byly odstraněny a akce se posunula o úroveň výš.

Jedna věc mě ale v průběhu přípravy hodně vadila...byla to věta, která na týmovkách zněla dost často: „Supr nápad, ale až příště. Letos na to není čas, peníze, ani prostor.“ Říkal jsem si, že bych tu akci chtěl udělat tak, aby tahle „výmluva“ nikdy nemusela zaznít, abychom se nemuseli moc ohlížet na čas ani na peníze, aby se podařilo zrealizovat všechno, co nás napadne. Chtěl jsem připravit akci, o které bych mohl zodpovědně prohlásit, že jsme ji udělali „naplno“, že všechno co na ní bylo, bylo to nejlepší, co umíme. Tou dobou jsem taky na jednom semináři viděl film z kursu Prázdninové Školy Lipnice Interes '95. Po jeho skončení mi bylo do breku...přišlo mi, že takový kurs už dneska nikdo není schopen a ochoten udělat, úplně na mě dýchla ta strašná spousta energie, která do něj byla vložena. Chtěl jsem se pokusit udělat nějakou akci podobně poctivě, tak, aby to z ní bylo ještě po tolika letech cítit. A s tímhle vším v hlavě jsem na jaře 2004 přišel na první týmovku 66ti hodin s přesvědčením, že tohle bude „ta Akce“.

Dneska od té doby uplynul víc než rok, 66 hodin 2004 (snad) úspěšně proběhlo a já zítra ukončím tuhle kapitolu svého života závěrečným promítáním na Domečku. Možná je na hodnocení moc brzo, ale řekl bych, že pro mě to „ta Akce“ nakonec nebyla. Snažil jsem se celou dobu dát jí maximum, vlastně se dá říct, že jsem nic jiného než 66ku nedělal, kašlal jsem na kamarády, na školu...prostě to pro mě byla priorita a já jí obětoval opravdu hodně. Nevím, jestli to za to stálo. Příliš mnoho věcí jsme nakonec museli z různých důvodů zrušit nebo „odlehčit“, spousta věcí se nepovedla. Účastníkům se ta akce možná líbila, ale já mám pocit, že mohla být daleko lepší, prostě jsem si ji asi vysnil příliš dokonalou. Nevím, co se pokazilo, asi bych dokázal vyjmenovat dlouhou řadu toho, co se mi letos nelíbilo a jak bych tomu příště předešel. Ale právě takové úvahy jsem si hned na začátku zakázal. Řekl jsem si, že tentokrát je to na ostro, že žádné opravné termíny nebudou. Je vůbec otázka, jestli organizátor může být někdy se „svým dítětem“ spokojený, možná autoři Interesu taky cítili zklamání, když kurs končil, věděli, že by se spousta věcí dala vylepšit a udělat jinak. Pro mě je 66hodin uzavřenou kapitolou, je to druh akce, který jsem si chtěl vyzkoušet uspořádat, ale na který bych ještě daleko raději jel jako účastník. Momentálně se nemůžu dočkat, až tohle všechno skončí, ale jsem si jistý, že se mi po 66hodinách bude stýskat. Byl to náročný, ale pěkný rok.

Takže tajně doufám, že někdo jednou přijde a řekne: „Letos na podzim bude jedna taková akce...nechceš jet?“

4.2.2.6. Pohled na akci od Standy

Stále se mi to zdá jako dlouhý sen. Už rok se scházíme kvůli 66 hodinám. Ačkoli většina lidí z týmu měla za sebou předchozí ročník, to, co jsme vymýšleli na týmovkách, čemu jsme se smáli, a co jsme občas i sami považovali za nemožné, jsme dali dohromady. Osm, šest a nakonec sedm lidí dalo dohromady něco, co v amatérských podmínkách asi nikdy nikdo nepřipravil. Něco, co sice potřebovalo nejen naše nápady

a nadšení, ale i podporu zvenčí. Právě proto vznikají tyto řádky, abychom ukázali, že ta parta lidí kolem sebe nakupila nepředstavitelné množství kamarádů, známých i neznámých, aby si splnili sen.

Na podzim loňského roku se sen stal skutečností, 4.11.2004 v 18 h. začíná to, co jsme předchozího tříčtvrtě roku připravovali. Byla to zvláštní zkušenost, protože ta skupina pracovala bez výraznějších zaškobrtnutí, nepoznal jsem tam ani ponorkovou nemoc, ani cokoli jiného. Je pravda, že někteří se do toho doslova „zažrali“, někteří jsme k tomu přistupovali o poznání méně horlivěji. Ať už byly přípravy jakékoli, společný cíl se zdařil. Tváře všech, kteří došli, se mi osobně zaryly do paměti a jsem rád, že jsem byl u toho, když se dojmy z akce promítaly do jejich výrazů obličejů v cíli. Stálo to vše za to! Děkuji ostatním, že jsem s nimi mohl 66hodin2004 připravovat..

4.3. Závěrem

Co říci závěrem? Snad jen to, že přes veškerá úskalí před akcí se vše nakonec v dobré obrátilo a celý průběh 66hodin byl téměř bezproblémový. Účastníci byli nadšení, atmosféra byla super a nás může hrát u srdce, že jsme udělali něco, na co se jen tak nezapomene. Projekt svým způsobem ojedinělý.

5. Lidé a organizace spojení s akcí 66hodin2004 (Standa)

5.1. Organizátoři a jejich spolupracovníci

Příprava 66hodin2004 trvala bezmála rok. Po celou tuto dobu se pravidelně (nejdříve jednou týdně, poslední měsíc pak minimálně dvakrát týdně) scházel takzvaný "A-team" - skupina šesti, posléze sedmi organizátorů, která dala celé akci tvář a zajišťovala její realizaci. Tito lidé mimo jiné koordinovali i pomocníky z tzv. "B-teamu", kteří zajišťovali personální obsazení jednotlivých kontrol v průběhu závodu. Do přípravy akce se postupně zapojila obrovská spousta nadšenců, jejichž seznam je uveden níže vidíte níže.

A-Team

Danka Noina Dvořáková

garance a zajištění jeskyní, sponzoring (zajištění, jednání), zajištění občerstvení během závodu a týmovek, pomoc na stavbě lanovky, realizace šifer "k sežrání", panáčková šifra, návrh a realizace panáčků, propagační trička

Eva Žíža Dokoupilová

hlavní garant akce, zajištění logické a organizační návaznosti aktivit, koordinace práce v týmu v době přípravy i běhu akce. Garance schodů do nebe, smycování, přemostění. Koordinace B-týmu, logistika akce.

Honza Kořínek

tvorba šachové šifry, princip Moravského Krasu, logistika akce, chod štábu po celou dobu akce, komunikace s účastníky před, během a po akci, účetnictví

Martin Diviš

garance Henryho stěny, garance části Moravský kras, taxikář, příprava šifry na Vsetíně

Milan Linkesch

garant Barelů, Taxi, Lačnovské skály, Plumlovská přehrada, garance části "po Moravském Krasu".

Petr Ptr Dvořák

webové stránky, propagace, kompletní grafika akce, mapy a tištěné materiály, trička, nášivky, ozvučení akce, garance Začátku, Orientačního běhu, Laserů, Konce, spolugarant (s Čajdou) Lanovky Výkleky

Standa Münster

tvorba šifer, zajištění a garance satelitního připojení k internetu, zajištění písemného povolení pro vstup do CHKO Moravský Kras a NPR Vývěry Punkvy, autor příběhu, realizace šifry na Vsetíně

Ti, kteří nám nejvíce pomohli a umožnili akci udělat takovou, jaká byla. Patří jim náš obrovský dík:

Mamka Dvořáková
Radim Čajda Hladký
Tatka Dvořák

Zvláštní poděkování

Ivo Indra
Jan Bednář st.
Josef Jožka Klabačka
Milan Pek ml.

Filmový štáb

Michal Hrabí (Lumini Digital)	kameraman, režisér, střih
Pavel Holec (Lumini Digital)	kameraman
Marc Bader (Rakousko, MB Film)	kameraman
Petra Kunčíková (MB Film)	kameramanka/podpora

Stanislav Yoss Vrábel
Tomáš Beran

kameraman
světla, pomocník

Fotografové

Honza Šárka
Jakub Mareček
Margita Gee Semecká
Radek Bobek Slováček
Tomáš Siba Mateiciuc

B-Team

• Aleš Alfík Finstrle	rafty
• Břet'a Passinger	lezení
• David Vrzal	lanovka Výkleky, luk
• Dušan Johnny Pilko	jeskyně
• Evča Králíková	prusíky, gumicuk
• František Frodo Serbus	Tarzanův skok
• Honza Obelix Dvořák	výroba a fyzické zajištění kontroly na Valově skále
• Jan Pták Ptáček	prusíky, zdravotní kontrola, lezení
• Jan Tásl Lednický	přemostění, schody do nebe
• Jana a Radek Volkovi	Vsetín
• Jarek Lázníčka	konzultace a stavba prusíků, lanovka Výkleky
• Jiří Slunko Janáček	lanovka Výkleky, týmová „lanovka“
• Katka Chvátalová	schody do nebe, Prlov, luk
• Markéta Fido Losová	Plumlov
• Martin Hop Hub	přemostění
• Mira Kuruc	taxi
• Mira Urban	barely, nízká lana
• Míša Bulenová	stavba OB, začátek - role agentky
• Monča Medúza Hánová	zdravotní kontrola, gumicuk
• Pavel Železo Železný	jeskyně, bludiště
• Petr Dasty Hoffman	barely, gumicuk
• Petr Kryštof Jizdný	Henryho stěna, týmová „lanovka“, čaj a úsměvy
• Petr Wawrosz	Henryho stěna
• Radim Kalivoda	smycování
• Robert Pik	rafty, smycování
• Ruda Jakl	lanovka Výkleky
• Šárka Havlíčková	Vilémovice, Pulčinské skály
• Šárka Ondřejová	lanovka Výkleky, bludiště
• Torsten Tarzan Török	rafty, nízká lana
• Vlastimil Píff Hanuš	Tarzanův skok

Beta testing 28. - 29. 10. 2004

- Honza Mikuš
- Marek Pukaj
- Michal Hrabí
- Michal Janoušek
- Milan Soldát
- Petr Jedla Jedlička
- Petr Matula
- Radim Čajda Hladký
- Šárka Havlíčková
- Šárka Ondřejová
- Tomáš Beran
- Tomáš Jacko

Poděkování:

- Aleš Havránek za bezplatné zapůjčení zesilovače a mikrofonu
- Aleš Padrta za zajištění sponzoringu od Gity a.s.
- Antonín Tůma, správa CHKO Moravský Kras za pomoc při schvalování vstupu do CHKO a NPR
- Aleš Zíma a jeho kolega za vytvoření úderného propagačního loga
- Danka Brhelová za účast na focení pro sponzory
- Danka Rutrllová za vaření na beta-testingu
- Gábina Janíčková za nocleh a podporu
- Honza Johnny Glos za vydání materiálu v brzkých ranních hodinách ze střediska Dvojka Brno
- Jana a Radek Volkovi za bezplatné zapůjčení vysílaček, generátoru mlhy, jiné techniky
- Jiří Merián za roli agenta na začátku, za auto, nocleh, odvoz na Zlínsku
- Jiří Verner za bezplatné zapůjčení mikrofonu pro natáčení dokumentu
- Mamka a Taťka Dokoupilovi za poskytnutí základny v Lačnově, garáže na Vsetíně, domluva pozemku na lana, auto před akcí
- Karel Charlie Štefl za věnování 5ks loučí na lampový olej
- Karel Popelka za bezplatné zapůjčení a instalaci aparatury na začátku, sehnání beden od piva
- Káťa a Jindra z Plumlova za poskytnutí prostor na zámku se všemi jejich vymoženostmi
- Lenka Čika Čermáková za heslo "Testováno na lidech", za začátek v A-teamu
- Leoš Štefka, správa CHKO Moravský Kras za pomoc při schvalování vstupu do CHKO a NPR
- Luboš Mlhoš Janků za poskytnutí a řízení auta, za roli vojáka
- Michal Hrabí za videosekvence UTO pro začátek a ukončení, zapůjčení reflektorů, prodlužovačky, konzultace
- Dědeček Pek za neúnavného řidiče v každé situaci
- Milan Žemlička za bezplatné půjčení lana, morální podporu;o)
- Mira Urban za bezplatné zapůjčení nejrůznějšího materiálu, především pro štáb, za poskytnutí a řízení Lady Nivy
- Mirda Vaněk (OK2NID) za bezplatné zapůjčení vysílací techniky
- Oldřich Beier za bezplatné zajištění pozemku na lana
- pan Gargulák za bezplatné půjčení luxusní chalupy v Prlově
- pan Surinčák za bezplatné zapůjčení vojenského objektu
- Pavel Lopo Mužík za SMS bránu pro on-line zpravodajství
- Pavel z Myotisu za bezplatné zapůjčení vybavení, zpřístupnění speleo základny, obětavost při shánění klíčů k jeskyním
- Pavla Dokoupilová za frgály (valašský koláč), jídlo, podporu na základně, řízení auta
- Peter Suchý za zajištění sponzorinku od Gity a.s.
- Petr Jedla Jedlička za bezplatné zapůjčení luku, audio aparatury, horolezeckého materiálu
- Petr Matula za mapy pro OB, pomoc při průzkumu terénu
- Petr Wawrosz za zapůjčení a řízení Formana
- paní Podhrázská za zapůjčení elektrocentrály ze společnosti Unigas
- paní Tkáčová - starostka Pozlovic za zajištění tělocvičny pro ukončení
- Radek Drnovský za bezplatné zapůjčení projektoru
- rodina Divišova za bezplatné zapůjčení várníc a 12V reflektorů
- Siba a Bobek za operativní postavení nízkých lan a zaskakování za Míru, vyprošťujícího v tu chvíli auto z bláta
- Stanislav Yoss Vrábek za UPSky a jinou techniku, roli agenta
- starosta Vavřince s rodinou za bezplatné zapůjčení 80ks židlí pro začátek, podporu akce
- starosta Vilémovic, Ostrova u Macochy, Veselice za potvrzování dokumentů mimo pracovní dobu, podporu akce
- systémoví inženýři střediska 6020 a a operátoři Dohledového centra Gity za zajištění chodu a dohledování VSAT terminálu
- Tom Krajiček za poskytnutí + řízení + sponzoring benzínu Toyota Camry
- Tomáš Pexa za roli dr. Kewiczského a přepravu data projektoru

- Tomáš Procházka za bezplatné zapůjčení mixpultu a zesilovače
- Vašek Dovrtěl za konzultace v oblasti MySQL
- Vítězslav Kabrda za bezplatné zapůjčení materiálu
- Vlastimil Piff Hanuš za finanční sponzorský příspěvek, bezplatné zapůjčení materiálu
- Zbyšek Podhrázký za sehnání elektrocentrály, ochotu při shánění projektoru, za začátek v A-teamu

Spoustu materiálu (horolezeckého, lan, lodí, aut, apod.) a nemalou finanční pomoc (jejíž celkové výše se už asi nikdo nedopočítá) poskytli z vlastních kapes všichni organizátoři.

Existují lidé, kteří nám velmi zásadním způsobem pomohli, ale bohužel nemůžeme zveřejnit jejich jména ani formu pomoci.

5.2. Spolupracující organizace, instituce, firmy:

5.2.1. Sponzoři:

- Infít šátky pro účastníky
- Redis spol s r.o. potisk triček, bezplatné zapůjčení aut, telemetrického systému, CD + jejich potisk
- GiTy a.s. bezplatné zapůjčení a provozování VSAT terminálu, proplacení pohonných hmot ve výši 5000Kč, kancelářské služby
- Progresscycle Camelbak, Nema - ceny pro vítěze
- Mora Moravia ceny pro účastníky
- Sun sport ceny pro účastníky
- GMG finanční dar 3000Kč
- Hudy Sport ceny pro účastníky
- Pigeon mapníky pro účastníky
- U100 ceny pro účastníky
- Pinguin ceny pro účastníky
- Eliass Sport slevy pro účastníky
- ShoCart spol. s r.o. mapové podklady pro část "Vsetínsko"
- Sport Schwarzkopf v.o.s. sleva na vesty pro tým
- Opavia sleva na fidorky
- Honza a Žíža finanční výdělek z komerční akce na konto 66tky v hodnotě 11 000 Kč

5.2.2. Partneři:

- Lumini Digital tvorba a zpracování filmové dokumentace

5.2.3. Spolupracující organizace:

- 52.PS Slunovrat, oddíl Stopaři bezplatné zapůjčení lanového a horolezeckého materiálu
- DIS Fryšták bezplatné zapůjčení projektoru pro ukončení, poskytnutí kotelny pro sušení lan
- Instruktoři Brno zapůjčení radiokomunikační techniky
- LC Proud Brno zapůjčení lanového a horolezeckého materiálu
- LSD Lezecká Stěna Dufek umožnění natáčení dokumentu v prostorách stěny
- Skaut - 8. středisko M. Genserka bezplatné zapůjčení lanového materiálu a klubovny pro schůzku b-týmu
- Skaut - středisko Dvojka Brno bezplatné zapůjčení lanového a horolezeckého materiálu
- TOM 0412 Kasiopea bezplatné zapůjčení raftů a vodáckého materiálu
- TOM Nová Země bezplatné zapůjčení nejrůznějšího materiálu

- ZO ČSS 6-21 Myotis jeskyně Moravský Kras, bezplatné zapůjčení speleo materiálu, základny
- ZO ČSS 7-03 Javoříčko bezplatné zapůjčení materiálu a know-how pro 400m lanovku

Asociace turistických oddílů mládeže podpořila akci v rámci projektu regionálních akcí částkou 5000,- Kč.

6. Přílohy:

1. Dopis účastníkům.
2. Čestné prohlášení.
3. SOS obálka.
4. Úderné logo.
5. Letáčky.
6. Plakátky.
7. Logo akce (s panáčky, bez)
8. Schémata akce.
9. Mapa OB.
10. Mapa MK.
11. Mapa šifer a azimutů.
12. Šifry-všechny dostupné.
13. Vzhled kontrol.
14. Mapa Vsetínsko.
15. Logistika přesunů.
16. Vyúčtování.
17. Zbytek (srovnání s ostatními závody atd.)